

No	Greek term	Bulgarian term	Source
1.	dvandva	двандва, копулативен комползит	
2.	αγένεια (η)	неучтивост	ΚΑ
3.	αδιαιρετότητα (η)	неделимост	
4.	αδιαφάνεια (η)	непрозрачно ст	ΝΦ, ΡΜ
5.	αδύνατος τύπος προσωπικής αντωνυμίας (ο)	кратка форма на лично местоимение	ΜΑСК
6.	άηχο σύμφωνο (το)	беззвучна съгласна	ΜΤ, ΤΡ
7.	αθέματο ρήμα (το)	атематичен глагол	ΡΜ
8.	αθηναϊκή γλωσσική παραλλαγή (η)	атински езиков вариант	ΜΑСК
9.	αθηναϊκή προφορά	атинско произношение	ΜΑСК
10.	αιτία (σημασιολογικός ρόλος) (η)	причина (семантична роля)	ΚΜΠ
11.	αιτιακό ρήμα (το)	каузативен глагол	ΚΜΠ
12.	αιτιακότητα (η)	каузатив	
13.	αιτιατική πτώση (η)	акузатив, винителен падеж	ΜΑСК, ΤΡ
14.	αιτιατική πτώση με	винителен	ΜΑСК

	διανεμητική έννοια (η)	падеж с дистрибутив но значение	
15.	αιτιατική πτώση του μέτ.ρου (η)	винителен падеж за мярка	ΜΑСК
16.	αιτιολόγηση (η)	мотивация	
17.	αιτιολογία (η)	мотивация	TE
18.	αιτιολογικό γνώρισμα (το)	мотивиращ признак	
19.	αιτιολογικός σύνδεσμος (ο)	подчинителен съюз за причина	ΚΜΠ
20.	άκλιτη λέξη (η)	несклоняема дума	ΜΑСК
21.	άκλιτο επίθετο (το)	несклоняемо прилагателно	ΜΑСК
22.	άκλιτο ουσιαστικό (το)	несклоняемо съществител но	ΜΑСК
23.	άκλιτος τύπος (ο)	неизменяема форма	ΘΝ
24.	άκλιτος, η, ο	неизменяем, несклоняем	ΘΝ
25.	ακολουθία των ρηματικών χρόνων (ακολουθία χρόνων) (η)	съгласуване на времената	ΜΑСК
26.	ακολουθία φθόγγων (η)	звукова последовате лност	ΜΑСК
27.	ακούσια παραβίαση (η)	неволно нарушаване на максима	КА
28.	ακουστική φωνητική (η)	акустична фонетика	ΞΥ
29.	ακουστικό δάνειο (το)	устна заемка	ΑΝ

30.	ακρογλωσσικό σύμφωνο (το)	απикална съгласна, върхна съгласна	MT
31.	ακρογλωσσοδοντικό σύμφωνο (το)	απикодентал на съгласна	MT
32.	ακρογλωσσοφατνιακό σύμφωνο (το)	απикоалвеол арна съгласна	MT
33.	ακρωνυμία (η)	акронимия	ΜΑСК
34.	ακρωνύμιο (το)	акроним	ΞΥ
35.	ακτινική αιτιολόγηση (η)	радиална мотивация	
36.	αλεξανδρινή κοινή (η)	александрийско койне	ΜΑСК
37.	αληθειακή σημασιολογία (η)	αлетична семантика	КА
38.	αληθειακή τροπικότητα (η)	αлетична модалност	
39.	αλλαγή τονισμού (η)	промяна на мястото на ударението	ΞΥ
40.	αλληλεξάρτηση των επιπέδων (η)	взаимозависимост на нивата	LY
41.	αλληλοπάθεια (η), βλ. και αμοιβαιότητα	реципрочност, взаимност	КМП
42.	αλληλοπαθής έκφραση (η)	реципрочен израз, взаимовъзвратен израз	ΜΑСК
43.	αλληλοπαθής σημασία (η)	реципрочно значение, взаимовъзвратно	ΜΑСК

		значение	
44.	αλλογενές στοιχείο (το)	чужд элемент	
45.	αλλομορφία (η)	αμορφία	ΝΦ, ΡΜ, ΡΣ
46.	αλλόμορφο (το)	αμορφ	
47.	αλλόφωνο (το)	αοфон	LY, ΜΤ, ΝΦ
48.	αλυσίδα του λόγου (η)	речева верига	ΜΤ
49.	αλυσιδωτή αιτιολόγηση (η)	верижна мотивация	
50.	αλφάβητο (το)	азбука	ΜΑСК
51.	αμάλαμα (το), βλ. και επικάλυψη	амалгама	ΜΤ
52.	αμαλάμωση (η), βλ. και σύμφυση	блендинг, смесване	ΞΥ
53.	αμαρκάριστος, η, ο	немаркиран	
54.	άμεση γλωσσική πράξη (η)	директен речеви акт	ΚΑ
55.	άμεσο αντικείμενο (το)	пряко допълнение, директен обект	ΜΑСК
56.	άμεσο δάνειο (το), βλ. και ολικό δάνειο	пряка заемка	ΑΝ
57.	αμετάβατη σημασία (η)	интранзитивно значение, непреходно значение	ΜΑСК
58.	αμετάβατη χρήση (η)	интранзитивна употреба, непреходна употреба	ΜΑСК
59.	αμετάβατο ρήμα (το)	интранзитивен глагол, непреходен глагол	ΤΡ
60.	αμεταβατότητα	интранзитивнос	

		г, непреходност	
61.	αμεταβλητότητα (η)	инвариантност	ΝΦ, ΡΣ
62.	αμοιβαία εναλλαξιμότητα ενοτήτων (η)	взаимозаменяем ост на единиците	LY
63.	αμοιβαίος αποκλεισμός (ο)	взаимно изключване	ΚΛ
64.	αμοιβαιότητα (η), βλ. και αλληλοπάθεια	реципрочност, взаимност	
65.	αμφίδρομος, η, ο	двупосочен	
66.	αμφισημία (η)	двусмисленост	ΝΦ
67.	αναγκαία συνθήκη (η)	необходимо условие	ΚΑ
68.	αναγκαίο δάνειο, βλ. και δηλωτικό δάνειο, τεχνικό δάνειο	денотативна заемка	ΑΝ
69.	αναγνωριστικό λεξιλόγιο, βλ. και αντιληπτικό λεξιλόγιο	пасивен речник	ΞΥ
70.	αναγωγισμός (ο)	редукционизъм	ΚΑ, LY
71.	αναδιπλασιασμός (ο)	редупликация, удвояване	ΜΑΚΚ, ΡΜ
72.	αναδόμηση (η)	преструктурира не	ΙΟ
73.	αναδρομική μεταπήδηση χαρακτηριστικών (η)	обратна перколяция на характеристики	ΡΜ
74.	αναδρομικός σηματισμός (ο)	обратно образуване	ΝΦ, ΞΥ
75.	αναιτιολόγητο (το)	немотивираност	ΤΕ
76.	ανακεκαμμένο σύμφωνο (το)	ретрофлексна съгласна	ΜΤ
77.	ανακλησιμότητα (η)	припомняемост	ΞΥ
78.	ανακλητικό λεξιλόγιο (το), βλ. και παραγωγικό λεξιλόγιο	продуктивен речник	ΞΥ
79.	ανακόλουθο σχήμα (το), βλ. και συντακτική ανακολουθία	синтактично несъответствие	ΜΑΚΚ
80.	αναλογία (η)	аналогия	LY, ΡΜ

81.	αναλογικό αριθμητικό (το)	мултипликативн о числително	ΤΡ
82.	ανάλυση λόγου (το)	дискурсен анализ	ΚΑ
83.	ανάλυση σε μονήματα (η)	μονемен анализ	ΜΤ
84.	ανάλυση σε σημασιακά χαρακτηριστικά (η)	компонентен анализ	ΜΠ
85.	ανάλυση της ομιλίας (η)	анализ на дискурса	ΜΠ
86.	αναλυσιμότητα (η)	анализируемост	ΡΜ
87.	αναπεμπτική αναφορά (η), βλ. και αναπομπή	анафорична референция	ΚΑ
88.	αναπλήρωση (η)	суплетивизъм	ΜΑСК
89.	αναπλήρωση (τύπων ρήματος)	суплетивизъм на глаголни форми	ΜΑСК
90.	αναπομπή (η), βλ. και αναπεμπτική αναφορά	анафора	ΚΑ
91.	ανάπτυξη (η)	експанзия	ΚΛ, ΜΤ, ΝΦ
92.	ανασκόπηση και περικοπή ύλης (η)	ревизия и съкращаване на материала	ΞΥ
93.	αναστολή αξιώματος (η), βλ. και κατάργηση αξιώματος	незачитане на максима	ΚΑ
94.	αναστροφή (η)	реверсия	ΡΜ
95.	ανάστροφο αντίθετο (το)	реверсивен опозит, антоним	ΞΥ
96.	ανάστροφο κατευθυντικό αντίθετο (το)	реверсивен векторен опозит	
97.	ανασύνθεση (η)	рекомпозиция	ΑΝ
98.	ανασύνθεση (η)	реконструкция	ΚΛ
99.	αναφερόμενο (το)	референт	ΤΕ
100.	αναφορά (η)	референция	ΚΑ, LY, ΤΕ
101.	αναφορική αντωνυμία (η)	относительно местоимение	ΜΑСК, ΤΡ

102.	αναφορική λέξη (η)	относительна дума	ΜΑСК
103.	αναφορική πρόταση (η)	подчинено относително изречение, подчинено определително изречение със съотносителна с определяемото дума (относително местоимение или наречие)	ΚΜΠ
104.	αναφορικό επίρρημα (το)	относительно наречие	ΜΑСК
105.	αναφορικότητα (το)	референциалност	PM
106.	ανεξάρτητη πρόταση (η), βλ. και κύρια πρόταση	главно изречение	HMW
107.	ανθρωπογλωσσολογία (η)	лингвоантропология	ΚΑ
108.	ανθρωπωνύμιο (το)	антропоним	ΚΜΠ
109.	ανισομορφισμός (ο)	неизоморфизъм	ΚΑ
110.	ανισοσύλλαβη λέξη (η)	неравносрична дума	ΜΑСК
111.	ανισοσυλλαβία (η)	неравносричнос т	
112.	ανισοσύλλαβο ουσιαστικό (το)	неравносрично съществително	ΜΑСК
113.	ανισοσύλλαβος, η, ο	неравносричен	TP
114.	ανιών δίφθογγος (ο)	възходящ дифтонг	NΦ
115.	ανοικτή κατηγορία (η)	отворена категория	MT
116.	ανοικτή συλλαβή (η)	отворена сричка	NΦ
117.	ανοικτό φωνήεν (το)	отворена гласна	MT, NΦ, ΞΥ
118.	ανομοίωση (η)	дисимиляция, разподобяване	NΦ, PΣ

119.	ανοσιολογία (η)	богохулство, ругатня	ΚΛ
120.	αντανакλαστικότητα (η), βλ. και αυτοπάθεια	рефлексивност, възвратност	
121.	αντιγραμματικός, ή, ό	неграматичен	ΞΥ
122.	αντιγραμματικότητα (η)	неграматичност	ΝΦ, ΡΣ
123.	αντιδάνειο (το)	обратна заемка	ΑΝ, ΝΦ, ΞΥ, ΡΣ
124.	αντίζευξη (η)	съюзна връзка за контраст, за противопоставя не	ΚΜΠ
125.	αντίθεση (η)	опозиция	ΜΤ, ΞΥ
126.	αντίθετο (το)	опозит	ΞΥ
127.	αντικειμενική γενική (η)	родителен падеж на обекта	ΜΑΣΚ
128.	αντικείμενο (το)	обект	ΜΑΣΚ
129.	αντικείμενο αναφοράς (το)	обект на референция	ΚΑ
130.	αντιλεξικό (το)	тематичен речник	ΞΥ
131.	αντιληπτική φωνητική (η)	перцептивна фонетика	ΞΥ
132.	αντιληπτικό λεξιλόγιο (το), βλ. και αναγνωριστικό λεξιλόγιο	рецептивен речник, пасивен речник	ΞΥ
133.	αντιληπτικό ρήμα (το)	глагол за перцепция	ΜΑΣΚ
134.	αντιμεταβιβαστικό ρήμα (το)	ергативен глагол, антикаузативен глагол	ΘΚ
135.	αντιμεταβολή (η)	комутация	ΚΛ
136.	αντιμεταχώριση (η)	количествена метатеза	ΡΣ
137.	αντιπαράτακτική λειτουργία	контрастивна функция	ΜΤ
138.	αντιπαράταξη	контраст	ΜΤ

139.	αντιπραγματική προϋπόθεση (η)	неистинна пресупозиция	ΚΑ
140.	αντιπροπαραλήγουσα (η)	четвърта сричка от края на думата	ΤΡ
141.	αντιστοίχιση (η)	асоцииране	ΝΦ
142.	αντιστροφή (η)	инверсия	ΝΦ
143.	αντίστροφο αντίθετο (το), βλ. και συσχετιστικό αντίθετο	конверсивен опозит	ΞΥ
144.	αντίστροφο λεξικό (το)	обратен речник	ΞΥ
145.	αντίφαση (η)	противоречие	ΚΑ
146.	αντιφατικό αντώνυμο (το), βλ. και συμπληρωματικό αντίθετο	комплементарен антоним	ΞΥ
147.	αντρωνυμικό ουσιαστικό (το)	женско лично име по личното име на съпруга	ΤΡ
148.	αντωνυμία (η)	местоимение	ΚΛ, LY, ΜΤ
149.	αντωνυμία (η)	антонимия	ΞΥ
150.	αντωνυμική επανάληψη (η), βλ. και κλιτικός διπλασιασμός	удвояване на допълнението (пряко, непряко) с кратка форма на личното местоимение, редупликация, повторение, реприза	ΚΜΠ
151.	αντωνυμικό ζεύγος (το)	местоименна двойка	ΞΥ
152.	αντώνυμο (το)	антоним	ΞΥ
153.	ανωμαλία (η)	аномалия, неправилност	ΜΑCΚ
154.	αξιολογία (η)	аксиология	ΚΛ
155.	αξίωμα (το)	максима	ΚΑ
156.	αξίωμα της ποιότητας (το)	максима за качество	ΚΑ
157.	αξίωμα της ποσότητας	максима за	ΚΑ

	(το)	количество	
158.	αξίωμα της συνάφειας (το)	максима за релевантност, максима за свързаност	ΚΑ
159.	αξίωμα του τρόπου (το)	максима за начин	ΚΑ
160.	άξονας (ο)	ос	ΡΜ
161.	αόριστη αναφορά (η)	неопределена референция	ΚΜΠ
162.	αόριστη αντωνυμία (η)	неопределително местоимение	ΜΑСК, ΤΡ
163.	αόριστο άρθρο (το)	неопределителен член	ΜΑСК
164.	αοριστολογικό αναφορικό (το)	неопределено свързано относително местоимение	ΜΑСК
165.	αόριστος (ο)	аорист	ΜΑСК, ΤΡ
166.	απαλοιφή συμφώνου (η)	изпадане на съгласна	ΝΦ
167.	απαλοιφή φωνήεντος (η)	изпадане на гласна	ΝΦ
168.	απαρέμφατο (το), βλ. και συντελικός τύπος	инфинитив	ΚΛ, ΜΑСК, ΜΤ, ΤΡ
169.	απαρχαιωμένη πρόθεση (η)	книжовен предлог	ΤΡ
170.	απειλητική πράξη (η)	заплашителен акт	ΚΑ
171.	απεριόριστος κατάλογος (ο)	неограничен инвентар	
172.	απλή λέξη (η)	проста дума	ΤΡ
173.	απλή πρόταση (η)	просто изречение	ΚΜΠ
174.	απλό αντώνυμο, βλ. και συμπληρωματικό αντίθετο	прост антоним	ΞΥ

175.	απλό λέξημα (το)	проста лексема	ΕΥ
176.	απλολογία (η)	хаплогология, οпростяване	LY
177.	απλοποίηση (η)	οпростяване	ΜΑΣΚ, ΝΦ
178.	απλοποίηση της ιστορικής ορθογραφίας (η)	οпростяване на исторически я правопис	ΜΑΣΚ
179.	απλός παρελθοντικός χρόνος (ο), βλ. και αόριστος	просто минало време, минало свършено, аорист	ΗΜW
180.	αποβολή (η)	изпадане на звук	ΝΦ, ΡΜ, ΡΣ
181.	αποβολή αρχικού φωνήεντος (η)	афереза, изпадане на начална гласна	ΜΑΣΚ
182.	αποβολή φωνήεντος (η)	изпадане на гласна	ΡΜ
183.	αποδεκτός, ή, ό	допустим, приемлив	ΕΥ
184.	αποδεκτότητα (η)	допустимост	ΕΥ
185.	αποδέκτρια γλώσσα (η)	приемащ език	ΑΝ
186.	αποδέσμευση (η)	отказ	ΚΑ
187.	απόδοση (η)	заклучение, аподозис (главното изречение в сложно съставно изречение за условие)	ΗΜW
188.	απόδοση ιδιότητας (η)	приписване на качество, на свойство	ΚΜΠ
189.	αποθετική πτώση (η)	алатив	ΡΜ
190.	αποθετικό ρήμα (το)	депонентен глагол	ΜΑΣΚ, ΤΡ
191.	αποκοπή (η)	αποкопа	ΜΑΣΚ,

			ΝΦ, ΞΥ, ΡΜ, ΡΣ, ΛΥ
192.	απόκτηση της γλώσσας (η)	усвояване на език	ΛΥ
193.	απολεκτική πράξη, βλ. και διαλεκτική πράξη (η)	перлокутивен акт	ΚΑ
194.	απολεξικοποιημένο ρήμα (το)	делексикализир ан глагол	ΚΜΠ
195.	απολεξικοποίηση (η)	делексикализац ия	
196.	απολίθωμα κλίσης (το)	вкаменена флективна форма	ΝΦ, ΡΣ
197.	απόλυτη ευγένεια (η)	абсолютна учтивост	ΚΑ
198.	απόλυτο αριθμητικό (το)	числително бройно	ΤΡ
199.	απόλυτο ομώνυμο (το)	пълнен омоним	ΞΥ
200.	απόλυτος υπερθετικός βαθμός (ο)	абсолютна превъзходна степен	ΤΡ
201.	απόλυτος χρόνος (ο)	абсолютно време	ΚΜΠ
202.	απομονωτική γλώσσα (η)	изолиращ език	ΝΦ, ΡΣ
203.	απορηματική έγκλιση (η), βλ. και πιθανολογική έγκλιση	дубитативно (евентуално) наклонение	
204.	απόσταση (η)	дистанция	ΚΑ
205.	αποτελεσματικός σύνδεσμος (ο)	подчинителен съюз за резултат	ΚΜΠ
206.	απόφανση (η)	асерция, утвърждаване	ΚΜΠ
207.	αποφαντική πρόταση (η), βλ. και πρόταση κρίσεως	декларативно изречение	ΚΜΠ
208.	αποφαντικό επιτελεστικό (το)	вердикатив	ΚΑ
209.	αποφρακτικό σύμφωνο (το)	обструент, шумова	ΝΦ

		съгласна	
210.	αποχαρακτηρισμένος, η, ό	немаркиран	
211.	άποψη (η), βλ. και όψη, γραμματικό ποιόν ενεργείας, τρόπος ενέργειας	вид на глагола, аспект	ΜΤ, ΞΥ, ΡΜ
212.	αποψιακότητα (η)	аспектуалност	ΧΜ
213.	απροσδιοριστία (η)	неопределен ост	ΚΑ
214.	απρόσωπη έγκλιση (η)	нелично наклонение	ΤΡ
215.	απρόσωπο ρήμα (το)	неличен глагол	ΜΑСК, ΤΡ
216.	άρθρο (το)	член	ΚΛ, ΜΑСК, ΜΤ
217.	άρθρωση (η)	артикуляция	ΜΤ, ΝΦ, ΞΥ
218.	αρθρωτής (ο)	артикулятор, артикуляцио нен орган, говорен орган	ΞΥ
219.	αρθρωτική φωνητική (η)	артикуляционна фонетика	ΝΦ ΞΥ
220.	αριθμητικό (το)	числително име	ΜΑСК
221.	αριθμητικό επίθετο (το)	числително прилагателно	ΤΡ
222.	αριθμητό ουσιαστικό (το)	броимо съществително	ΚΜΠ
223.	αριθμός (ο)	число	ΜΑСК, ΜΤ, ΞΥ, ΡΜ
224.	αρκτικόλεξο (το)	абрeвиатура	ΜΑСК, ΞΥ
225.	αρμός (ο)	юнкция	ΜΤ
226.	άρνηση (η)	отрицание	ΜΑСК
227.	αρνητική ευγένεια (η)	негативна учтивост	ΚΑ
228.	αρνητικό επίρρημα (το)	отрицателно	ΤΡ

		наречие	
229.	αρνητικό μόριο (το)	отрицателна частица	ΜΑСК
230.	αρνητικό πρόσωπο (το)	негативно лице	ΚΑ
231.	αρσενικό γένος (το)	мъжки род	ΞΥ, ΤΡ
232.	αρχαία ελληνική γλώσσα (η)	старогръцки език	ΜΑСК
233.	αρχαία ελληνική διάλεκτος (η)	старогръцки диалект	ΜΑСК
234.	αρχαϊκή κλίση ρημάτων (η)	книжно спрежение на глаголи	ΤΡ
235.	αρχαιόκλιτος, η, ο	следващ книжно склонение/ спрежение	ΤΡ
236.	αρχαιοπρεπής έκφραση (η)	книжна фраза	ΝΦ
237.	αρχέτυπο (το)	примитив	ΚΑ
238.	αρχή της επαναδρομής (η)	принцип на рекурсивнос та	ΝΦ, ΡΣ
239.	αρχή ΠΤΟ (η)	принцип на определения краен елемент	ΝΦ
240.	αρχή της ατομικότητας (η), βλ. και αρχή της λεξικής ακεραιότητας	принцип на ατομарността	ΡΜ
241.	αρχή της διατήρησης της δομής (η)	принцип на запазване на структурата	ΝΦ
242.	αρχή της διατήρησης των χαρακτηριστικών (η)	принцип на запазване на характерист иките	ΡΜ
243.	αρχή της επαλήθευσης (η)	принцип на верификация та	LY
244.	αρχή της ευγένειας (η)	принцип на учтивостта	ΚΑ
245.	αρχή της κεφαλής (η)	принцип на опората	ΝΦ, ΡΣ

246.	αρχή της λεξικής ακεραιότητας (η)	принцип на лексикалния интегритет	ΝΦ, ΡΣ
247.	αρχή της λεξικής ακεραιότητας (η), βλ. και αρχή της ατομικότητας	лексикален интегритет	ΡΜ
248.	αρχή της λεξικής ατομικότητας (η)	принцип на лексикалната атомарност	ΡΜ
249.	αρχή της μέγιστης προβολής (η)	принцип на максималната проекция	ΡΜ
250.	αρχή της μεταπήδησης χαρακτηριστικών (η)	принцип на перколяцията на характеристики	ΡΜ
251.	αρχή της οικονομίας της γλώσσας (η)	принцип на езиковата икономия	ΝΦ, ΡΣ
252.	αρχή της πληροφοριακότητας (η)	принцип на информативността	ΚΑ
253.	αρχή της προβολής (η)	принцип на проекцията	ΡΜ
254.	αρχή της προβολής της κεφαλής (η)	принцип на проекция на опората	ΝΦ, ΡΣ
255.	αρχή της πρώτης αδελφής (η)	принцип на първата сестра	ΝΦ, ΡΣ
256.	αρχή της συνάφειας (η)	принцип на релеванността	ΚΑ
257.	αρχή της σύνδεσης με τη χρήση δεικτών (η)	принцип на κοиндексиранието	ΝΦ, ΡΣ
258.	αρχή της συνεργασίας (η)	принцип на кооперативността	ΚΑ
259.	αρχή της συνθετικότητας (η)	принцип на композициалността	ΜΠ
260.	αρχή της σχετικοποιημένης κεφαλής (η)	принцип на релативизираниата опора	ΡΜ
261.	αρχή του κυκλικού	принцип на	ΡΜ

	σηματισμού (η)	цикличното формиране	
262.	αρχή του φραγμού (η)	принцип на блокирането	ΝΦ, ΡΣ
263.	αρχικό φωνήεν (το)	начална гласна	ΜΑСК
264.	αρχιφώνημα (το)	архифонема	ΜΤ
265.	αρωμουνική γλώσσα (η), βλ. και κουτσοβλάχικη γλώσσα	арумънски език	ΜΑСК
266.	άσεμνο λεξιλόγιο (το)	непристоен речник	ΞΥ
267.	ασημάδευτος, η, ο	немаркиран	
268.	ασθενής θέση (η)	слаба позиция	ΡΜ
269.	ασθενής προσωπική αντωνυμία (η), βλ. και αδύνατος τύπος προσωπικής αντωνυμίας, κλιτική αντωνυμία	кратка форма на лично местоимение	ΗΜW
270.	άσιγμο θέμα (το)	асигматична основа	ΜΑСК
271.	ασυμβατότητα (η)	несъвместим ост	ΞΥ
272.	ασυμμετρία (η)	асиметрия	ΜΤ
273.	ασυμμόρφωτο δάνειο (το), βλ. και μη προσαρμοσμένο δάνειο	неадаптиран а заемка	ΑΝ
274.	ασύνδετη παράταξη (η)	безсъюзно свързване	
275.	ασυνεχής μονάδα (η)	дискретна единица	ΜΤ
276.	ατελές ποιόν ενεργείας (το), βλ. και μη συνοπτική άποψη, μη συνοπτική όψη, εξακολουθητικός τρόπος ενέργειας	несвършен вид	

277.	ατομικότητα (η) (αρχή της λεξικής ατομικότητας)	лексикална атомарност, принцип на лексикалната цялостност (лексикалния интегритет)	PM
278.	αττική διάλεκτος (η)	атически диалект	ΜΑСК
279.	αυθαίρετο του γλωσσικού σημείου (το)	произволност на езиковия знак	TE
280.	αυθαίρετο των γλωσσικών στοιχείων (το)	произволност на езиковите елементи	MT
281.	αύξηση (η)	аугмент, нарастване	ΜΑСК, TP
282.	αυτομερωνυμία (η)	автомеронимия	ΕΥ
283.	αυτόνομο μόνημα (το)	автономна монема	MT
284.	αυτόνομο σύνταγμα (το)	автономна синтаγμα	MT
285.	αυτοολωνυμία (η)	автохолонимия	ΕΥ
286.	αυτοπάθεια (η)	рефлексивност, възвратност	ΚΜΠ
287.	αυτοπαθής αντωνυμία (η)	рефлексивно местоимение, възвратно местоимение	ΚΜΠ
288.	αυτοπαθής έκφραση (η)	израз с рефлексивно значение	ΜΑСК
289.	αυτοπαθής σημασία (η)	рефлексивно значение	ΜΑСК
290.	αυτοτεμαχιακή φωνολογία (η)	автосегмент на фонология	ΝΦ
291.	αυτοτεμαχιακό επίπεδο (το)	автосегмент но равнище	ΝΦ, PM
292.	αυτοτεμάχιο (το)	автосегмент	ΝΦ

293.	αυτοϋπερκειμενικότητα (η)	автосуперординация	ΕΥ
294.	αυτοϋπωνυμία (η)	автохипонимия	ΕΥ
295.	αφαίρεση (η)	αφεреза	ΜΑΚΚ, ΕΥ, ΤΡ
296.	αφαιρετική γενική (η)	родителен падеж с аблативно значение	ΜΑΚΚ
297.	αφαιρετική πτώση (η)	аблатив	ΡΜ
298.	αφεκτιβική γλώσσα (η)	афективен език	ΜΤ
299.	αφελκυσμένο φωνήεν (το)	гласна, учленена с изтеглен назад корен на езика	ΜΤ
300.	άφεση (η)	αφεза	ΕΥ
301.	αφετικός τύπος (ο)	αфетична форма	ΕΥ
302.	αφήγηση (η)	разказ, повествование, наратив	ΙΟ
303.	αφηρημένη σημασία (η)	абстрактно значение	ΚΑ
304.	αφηρημένο λεξικό (το)	абстрактен речник	ΕΥ
305.	αφηρημένο ουσιαστικό (το)	абстрактно съществително име	ΜΑΚΚ
306.	αφομοίωση (η)	асимиляция	ΑΝ, ΛΥ, ΝΦ, ΡΣ, ΤΡ
307.	άφωνο γράμμα (το)	буква без звукова стойност	ΤΡ
308.	αχρονική αναφορά (η)	атемпорална референция	ΜΑΚΚ
309.	αχώριστο μόριο (το)	префикс	ΤΡ

310.	βαθιά δομή (η)	дълбинна структура	
311.	βαθμίδα τονικού ύψους (η), βλ. και επιτονική διακύμανση	степен на височина на звуча	ΜΑСК
312.	βαθμός διάχυσης (ο)	степен на фузия	PM
313.	βαθμός συνδυαστικότητας μορφημάτων (ο)	степен на комбинируе мост на морфемите	PM
314.	βαλκανική γλώσσα (η)	балкански език	ΜΑСК
315.	βαρεία (η)	тежко ударение, гравис	TP
316.	βαριά συλλαβή (η)	тежка сричка	ΝΦ
317.	βάση (η)	основа	AN, TP
318.	βασική σειρά των όρων (η), βλ. και ουδέτερη σειρά των όρων	неутрален словоред	ΚΜΠ
319.	βεβαιωτικό επίρρημα (το)	утвърдително наречие	TP
320.	βεβαιωτικό επιτελεστικό (το)	асертивен перформатив	ΚΑ
321.	βελτίωση (της σημασίας) (η)	амелиорация на значението, подобряване на значението	ΞΥ
322.	βερμπαλισμός (ο)	вербализъм	ΞΥ
323.	βιωματική λειτουργία της γλώσσας (η)	εмотивна (αφективна) функция на езика	ΚΑ
324.	βιώνων (σημασιολογικός ρόλος) (ο), βλ. και θεματικός ρόλος δοκιμαζόμενου, θεματικός ρόλος φορέα εμπειρίας	експеридент, експеридентер	ΚΜΠ

325.	βλασφημία (η)	богохулство	ΕΥ
326.	βοηθητικό ρήμα (το)	спомагателен глагол	ΤΡ
327.	βορειοελλαδική παραλλαγή	северногръцки диалект	ΜΑΣΚ
328.	βουλητική έκφραση (η)	φράза за изразяване на желания	ΜΑΣΚ
329.	βραδεία άφεση (η)	двуфазова артикуляция	ΝΦ
330.	βυζαντινή γλώσσα (η)	византийски език	ΜΑΣΚ
331.	βωμολοχία (η)	обценна дума, неприлична дума	ΕΥ
332.	γεγονοτική προϋπόθεση (η)	пресупозиция за фактитивност	ΚΑ
333.	γεγονοτική πτώση (η)	фактитив	ΡΜ
334.	γεινίαση (η)	юкстапозиция, съседство	ΚΛ, LY, ΕΥ
335.	γενετική γραμματική (η), βλ. και γεννητική γραμματική	γενеративна граматика	ΝΦ, ΡΣ
336.	γενετική θεωρία (η)	γενеративна теория	ΡΜ
337.	γενετική μετασχηματιστική γραμματική (η)	γενеративна трансформационна граматика	ΚΑ
338.	γενετική σημασιολογία (η)	γενеративна семантика	ΚΑ
339.	γενετικός κανόνας (ο)	γενеративно правило	ΡΜ
340.	γενετικός κανόνας επαναγραφής (ο)	γενеративно правило за презаписван	ΡΜ

		е	
341.	γενετισμός (ο)	генеративизъм	LY
342.	γενικευμένο υπονόημα (το)	общовалидна импликатура	KA
343.	γενικευτική αναφορά (η)	γενерична референция	KMP
344.	γενικευτικό όνομα (το), βλ. και επωνύμιο	γενерично име	EY
345.	γενική αιτίας (η)	родителен падеж за причина	MACK
346.	γενική ιδιότητας (η)	родителен падеж за свойство	MACK
347.	γενική κτητική (η)	родителен падеж за притежание	MACK
348.	γενική με σημασία αφαιρετικής (η)	родителен падеж с аблативно значение	MACK
349.	γενική με σημασία δοτικής (η)	родителен падеж с дативно значение	MACK
350.	γενική με σημασία δοτικής ηθικής (η)	родителен падеж със значение на етичен датив	MACK
351.	γενική μέτρου (η)	родителен падеж за мярка	MACK
352.	γενική περιεχομένου (η)	родителен падеж за съдържание	MACK
353.	γενική ποιότητας (η)	родителен падеж за	MACK

		качество	
354.	γενική ποσότητας (η)	родителен падеж за количество	ΜΑСК
355.	γενική πτώση (η)	генитив, родителен падеж	ΜΑСК, ТР
356.	γενική σκοπού (η)	родителен падеж за цел	ΜΑСК
357.	γενική τόπου (η)	родителен падеж за място	ΜΑСК
358.	γενική του όλου (η), βλ. και διαιρετική γενική	родителен падеж за цяло	ΜΑСК
359.	γενική φωνολογία (η)	обща фонология	РМ
360.	γενική χρόνου (η)	родителен падеж за време	ΜΑСК
361.	γενική ως αντικείμενο ρημάτων (η)	родителен падеж като обект на глаголи	ΜΑСК
362.	γενικολάθεια (η)	прекомерна употреба на форми в родителен падеж	ΜΑСК
363.	γεννητική γραμματική, βλ. γενετική γραμματική, γεννητική θεωρία	генеративна граматика	ΞΥ
364.	γεννητική θεωρία (η)	генеративна теория	
365.	γένος (το)	(граматичен) род	ΞΥ, ТР

366.	γένος ουσιαστικών (το)	род при съществител ните имена	ΜΑΣΚ
367.	γερούνδιο (το), βλ. και επιρρηματική μετοχή	герундий, деепричастие	ΗΜW
368.	γηγενής σύνθεση (η)	домашна композиция, унаследена композиция	ΝΦ, ΡΣ
369.	γλώσσα (αντικείμενο της γλωσσολογίας) (η)	език (обект на езикознанието)	ΜΤ
370.	γλώσσα (η)	език	LY, ΡΣ
371.	γλώσσα (όργανο) (η)	език (орган)	ΜΤ
372.	γλώσσα 1 (Γ1)	език 1 (E1) (= език-цел)	AN
373.	γλώσσα 2 (Γ2)	език 2 (E2) (= език- източник)	AN
374.	γλώσσα μοντέλο (η)	език- източник	AN
375.	γλώσσα πηγή (η)	език- източник	AN
376.	γλώσσα στόχος (η)	език-цел	AN
377.	γλώσσα της λογοτεχνίας (η)	литературен език	ΜΑΣΚ
378.	γλώσσα της ποίησης (η)	поетичен език	ΜΑΣΚ
1.	γλωσσηματική (η)	глосематика	ΜΠ
379.	γλωσσίδα (η)	глотис	ΜΤ
380.	γλωσσιδικοποιημένος, η, ο	глотализира н	ΜΤ
381.	γλωσσιδικός, ή, ό	глотален	ΜΤ
382.	γλωσσική αλλαγή (η)	езикова промяна	ΚΑ

383.	γλωσσική διμορφία (η), βλ. και διγλωσσία	диглосия	ΚΛ, ΜΑСК
384.	γλωσσική διφυία (η)	диглосия	ΜΤ
385.	γλωσσική δομή (η)	езикова структура	ΚΑ
386.	γλωσσική έμπτωση (η)	езиков допир, езиково влияние	ΑΝ
387.	γλωσσική επιτέλεση (η), βλ. και γλωσσική εφαρμογή, γλωσσική πλήρωση	езикова дейност	ΚΑ, LY
388.	γλωσσική εφαρμογή (η), βλ. και γλωσσική επιτέλεση, γλωσσική πλήρωση	езикова дейност	ΜΠ
389.	γλωσσική ικανότητα (η)	езикова компетентно ст	ΚΑ, LY, ΝΦ, ΡΜ
390.	γλωσσική κοινότητα (η)	езикова общност	ΚΑ, LY, ΜΤ
391.	γλωσσική νεολογία (η), βλ. και δυνάμει νεολογία	потенциален езиков неологизъм	ΕΥ
392.	γλωσσική οικονομία (η)	езикова икономия	ΜΤ
393.	γλωσσική παραλλαγή (η)	езиков вариант	ΜΑСК
394.	γλωσσική πλήρωση (η), βλ. και γλωσσική επιτέλεση, γλωσσική εφαρμογή	езикова дейност	ΜΠ
395.	γλωσσική ποικιλία (η)	езиков вариант	ΚΑ
396.	γλωσσική ποικιλότητα (η)	езикова вариране	ΚΑ
397.	γλωσσική πολιτική (η)	езикова	ΚΑ

		политика	
398.	γλωσσική πρακτική (η)	езикова практика	ΚΑ
399.	γλωσσική πράξη (η)	речев акт	ΚΑ, LY
400.	γλωσσική πρόταση (η)	изречение	ΜΠ
401.	γλωσσική στάση (η)	езикова нагласа, езиков атитуд	ΚΑ
402.	γλωσσική συμπεριφορά (η)	езиково поведение	ΚΑ
403.	γλωσσική συντήρηση (η)	опазване на езика	LY
404.	γλωσσική σχετικότητα (η)	езикова относителност	LY
405.	γλωσσική υστέρηση (η)	езиков дефицит	LY
406.	γλωσσική υφολογία (η)	лингвостилистика	ΜΠ
407.	γλωσσική χρήση (η)	езикова употреба	ΚΑ
408.	γλωσσικό ζήτημα (το)	грьцки езиков въпрос, гръцка диглосия	ΜΑСК
409.	γλωσσικό καθολικό (το)	езикова универсалия	LY
410.	γλωσσικό κεφάλαιο (το)	езиков капитал	ΚΑ
411.	γλωσσικό περιβάλλον (το), βλ. και περιβάλλον, περίγυρος, περικείμενο, συμφραζόμενα	контекст	ΚΛ
412.	γλωσσικό σημείο (το)	езиков знак	ΚΛ, ΜΤ

413.	γλωσσικό σύστημα (το)	езикова система	ΚΑ
414.	γλωσσικός δανεισμός (ο)	езиково заемане	ΑΝ
415.	γλωσσικός εθνικισμός (ο)	езиков национализъм	ΑΝ
416.	γλωσσικός προγραμματισμός (ο)	езиково планиране	ΚΛ
417.	γλωσσικός σχεδιασμός (ο)	езиково планиране	ΛΥ
418.	γλωσσικός σχετικισμός (ο)	лингвистичен релативизъм, лингвистична относителност	ΚΑ
419.	γλωσσολογία (η)	езикознание, лингвистика	
420.	γλωσσολογικό λεξικό (το)	лингвистичен речник, речник на лингвистичните термини	ΡΣ
421.	γλωσσόπλασμα (το)	оказионализъм	ΜΑΣΚ
422.	γλωττιδικός κλειστός φθόγγος (ο)	глотален оклузивен звук	ΜΑΣΚ
423.	γνήσια ερώτηση (η)	същински въпрос	ΚΜΠ
424.	γνήσια σύνθεση (η)	същинска композиция	ΡΣ, ΤΡ
425.	γνωμικός ενεστώτας (ο)	гноμическо сегашно време	ΜΑΣΚ
426.	γνωσιακή γλωσσολογία (η)	когнитивна лингвистика	
427.	γνωσιακό συνώνυμο (το), βλ. και περιγραφικό συνώνυμο, λογικο- προτασιακό συνώνυμο	когнитивен синоним	ΞΥ

428.	γνωσιακός, ή, ό	κοгнитивен	
429.	γνωστή πληροφορία (η)	позната информация, известна информация	ΚΜΠ
430.	γνωστική γλωσσολογία (η)	κοгнитивна лингвистика	ΚΑ
431.	γνωστική πραγματολογία (η)	κοгнитивна прагматика	ΚΑ
432.	γνωστικός, ή, ό	κοгнитивен	ΤΕ
433.	γόητρο (το), βλ. και κύρος	престиж	ΑΝ, ΚΑ
434.	γραμματική άρνηση (η)	отрицание с граматически средства	ΚΜΠ
435.	γραμματική δήλωση (η)	изразяване с граматически средства	ΚΜΠ
436.	γραμματική δομή της γλώσσας (η)	граматична структура на езика	LY
437.	γραμματική κατηγορία (η)	граматическа категория	ΞΥ
438.	γραμματική λέξη (η)	непълнозначна дума, служебна дума	ΞΥ
439.	γραμματική μορφή (η)	граматическа форма	ΚΑ
440.	γραμματική πρόταση (η)	граматически правилно изречение	ΚΑ
441.	γραμματική σημασία (η)	граматично значение	
442.	γραμματικό γένος (το)	граматичен род	ΜΑСК, ΤΡ
443.	γραμματικό μόνημα (το)	граматична монема	ΜΤ
444.	γραμματικό ποιόν ενεργείας (το), βλ. και	вид на глагола, аспект	

	άποψη, όψη, τρόπος ενέργειας		
445.	γραμματικό πρόσωπο (το)	граматично лице	ΚΛ
446.	γραμματικοποίηση (η)	граматикали зация	ΚΑ, ΡΣ
447.	γραμματικός αριθμός (ο)	граматично число	ΚΛ
448.	γραμματικότητα (η)	граматичност	ΞΥ
449.	γραμμική πολυσημία (η)	линейна полисемия	ΞΥ
450.	γραμμικότητα του λόγου (η)	линейност на езика	ΜΤ
451.	γραφή (η)	писменост	ΜΑΚΚ
452.	γραφόμενη γλώσσα (η)	писмен език	ΜΑΚΚ
453.	δάνειο (το)	заемка, заета дума	ΚΛ ΑΝ
454.	δάνειο αλλαγής (το)	семантична заемка, семантична калка	ΑΝ
455.	δάνειο γραφής (το)	графична заемка	ΑΝ
456.	δάνειο έκφρασης (το)	заемка на означаващото	ΑΝ
457.	δάνειο θέμα (το)	заета основа	ΡΣ
458.	δάνειο πολυτελείας (το), βλ. και μη τεχνικό δάνειο, συνυποδηλωτικό δάνειο	конотативна заемка	ΑΝ
459.	δάνειο σύνθετο (το)	композит заемка, зает композит	ΡΣ
460.	δανεισμός (ο)	заемане (на думи)	ΑΝ
461.	δανείστρια γλώσσα (η)	изходен език, език-източник	ΑΝ
462.	δασειά (η)	силно придыхание	ΤΡ

463.	δασύ σύμφωνο (το)	аспирована съгласна, придихателна съгласна	ΜΤ
464.	δασύτητα (η)	аспирация	ΜΤ
465.	δείκτης (ο)	маркер	ΡΣ
466.	δείκτης μελλοντικής αναφοράς (η)	маркер за бъдеще време	ΕΚ
467.	δείκτης προσλεκτικής ισχύος (ΔΠ) (ο)	индекс на илокутивна сила	ΚΑ
468.	δείκτης σύνθεσης (ο)	маркер за композиция	ΡΜ
469.	δείκτης υποτακτικής σύνδεσης (ο), βλ. και δείκτης υποτακτικής σύνταξης	маркер за подчинителна връзка	ΜΑСК
470.	δείκτης υποτακτικής σύνταξης (ο), βλ. και δείκτης υποτακτικής σύνδεσης	маркер за подчинителна връзка	ΜΑСК
471.	δεικτική αντωνυμία (η)	показателно местоимение	ΤΡ
472.	δεικτική γείωση (η)	деиктично заземяване	ΚΑ
473.	δεικτική προβολή (η)	деиктична проекция	ΚΑ
474.	δεικτική συγχρονικότητα (η)	деиктична едновременност	ΚΑ
475.	δεικτικό (το)	деиктика, деиктичен элемент	ΚΑ, ΜΑСК
476.	δεικτικό κέντρο (το)	деиктичен център	ΚΑ
477.	δεικτικό μόριο (το)	деиктична частица	ΜΑСК
478.	δεικτικός, ή, ό	деиктичен	ΜΠ
479.	δεκαπεντασύλλαβος, η, ο	петнадесетриче н стих	ΝΦ
480.	δέκτης (ο)	приемник	ΤΕ

481.	δένδρο (ο)	дърво	ΡΜ
482.	δεξιόστροφο σύνθετο (ο)	десностранен композит	ΡΣ
483.	δεσμευμένη ρίζα (η)	свързана основа	ΡΣ
484.	δεσμευμένο θέμα (το)	свързана основа	ΞΥ, ΡΣ
485.	δεσμευμένο μόρφημα (το)	несвободна морфема, свързана морфема	ΞΥ, ΡΣ
486.	δεσμευμένο παράγωγο (το)	несвободна производна основа, свързана производна основа	ΡΣ
487.	δεσμευμένο στοιχείο (το)	несвободен елемент, свързан елемент	ΡΣ
488.	δεσμευτικό επιτελεστικό (το)	комисивен перформатив	ΚΑ
489.	δέσμη χαρακτηριστικών (η)	набор от характеристики	ΞΥ, ΡΜ
490.	δευτερεύον κατηγοριακό χαρακτηριστικό (το)	второстепенна категориална характеристика	ΞΥ
491.	δευτερεύουσα πρόταση (η)	подчинено изречение	ΜΤ
492.	δευτερέων τόνος (ο)	вторично ударение	ΡΣ
493.	δεύτερη άρθρωση (η)	второ членение	ΜΤ
494.	δήλωση (η)	денотация	ΜΠ
495.	δήλωση (η)	дезигнация	ΜΠ
496.	δήλωση (η)	означаване, изразяване	
497.	δηλωτική νεολογία (η), βλ. και κατονομαστική νεολογία	денотативен неологизъм	ΞΥ
498.	δηλωτική πρόταση (η)	декларативно изречение	ΚΑ
499.	δηλωτική σημασία (η)	денотативно	ΞΥ

		значение	
500.	δηλωτικό δάνειο (το), βλ. και αναγκαίο δάνειο, τεχνικό δάνειο	денотативна заемка	ΑΝ
501.	δημιουργικότητα (η)	креативност, съзидателност	ΕΥ
502.	δημοσιογραφικό ύφος (το)	журналистическ и стил	ΜΑΣΚ
503.	δημοτική γλώσσα (η)	говорим новогръцки, димотики	ΚΛ, ΜΑΣΚ
504.	δημοτικισμός (ο)	движение за използване на говоримия новогръцки (димотики) в писмената реч	ΜΑΣΚ
505.	δημώδης γλώσσα (η)	народен новогръцки	ΜΑΣΚ
506.	διαβαθμίσимо αντίθετο (το)	градуален опозит	ΕΥ
507.	διαβαθμίσимо αντώνυμο (το)	градуален ανтоним	ΕΥ
508.	διαβαθμίσимо υπονόημα (το)	скаларна (количествен а) импликатура	ΚΑ
509.	διαζευκτικός σύνδεσμος (ο)	разделителен съюз	ΡΜ
510.	διάζευξη (η)	съюзна връзка за взаимноизключ ващи се явления	ΚΜΠ
511.	διάθεση (η)	диатеза	ΜΑΣΚ
512.	διαιρετική γενική (η), βλ. και γενική του όλου	родителен падеж с партитивно значение,	ΜΑΣΚ

		родителен падеж за част от цялото	
513.	διαίσθηση (η)	интуиция	TE
514.	διακοπτόμενο σημαίνον (το)	прекъснато означаващо	MT
515.	διακριτική λειτουργία (η)	дистинктивна функция	MT
516.	διακριτικό γνώρισμα (το), βλ. και διακριτικό χαρακτηριστικό	дистинктивен признак	
517.	διακριτικό χαρακτηριστικό (το)	дистинктивен признак	MT
518.	διακριτικός, ή, ό	дистинктивен, разграничителен	MT
519.	διακριτικότητα (η)	дистинктивност, различимост	MT
520.	διακριτότητα (η)	дискретност	LY, EY
521.	διακύμανση φωνημάτων (η)	свободно вариране на фонеме	KL
522.	διαλεκτική ισχύς (η)	перлокутивна сила	KA
523.	διαλεκτική πράξη (η), βλ. και απολεκτική πράξη	перлокутивен акт	KA
524.	διαλεκτικός δανεισμός (ο)	диалектна заемка	AN
525.	διαλεκτοποίηση (η)	диалектизация	MT
526.	διάλεκτος (η), βλ. και ιδίωμα	диалект	KA, MT, EY
527.	διάλεκτος ελληνιστικών χρόνων (η), βλ. και κοινή αλεξανδρινή διάλεκτος	александрийско койне	MACK

528.	διάλεκτος κλασικών χρόνων (η)	κласическо гръцко койне	ΜΑΣΚ
529.	διαλογική υποδηλούμενη σημασία (η)	разговорна импликатура	ΜΠ
530.	διαλυτικά (τα)	трема	ΜΑΣΚ
531.	διαμετρικό αντίθετο (το), βλ. και κατευθυντικό αντίθετο	διαμετρален опозит	ΕΥ
532.	διαναφορά (η), βλ. και διαπαραπομπή	кросреференция	ΜΑΣΚ, ΜΠ, ΕΥ
533.	διανεμητική σημασία (η)	дистрибутивно значение	
534.	διαπαραπομπή (η), βλ. και διαναφορά	кросреференция	ΕΥ
535.	διαπήδηση χαρακτηριστικών (η), βλ. και μεταπήδηση χαρακτηριστικών, διήθηση χαρακτηριστικών	перколяция на характеристики	ΡΜ
536.	διαπιστωτική πρόταση (η)	констативно изречение	ΜΠ
537.	διαπολιτισμική πραγματολογία (η)	интеркултурна прагматика	ΚΑ
538.	διαπολιτισμικότητα (η)	интеркултурнос т	ΚΑ
539.	διαπραγμάτευση (η)	уговаряне	ΚΑ
540.	διαπροτασιακότητα (η)	трансфрастика	ΚΛ
541.	διάρκεια (η)	дължина	ΝΦ
542.	διάρκεια των φθόγγων (η)	дължина на звуковете	ΜΤ
543.	διάρκεια φωνηέντων (η)	дължина на гласните	ΜΑΣΚ
544.	διάταξη (μονάδων) (η)	подредба	ΚΛ
545.	διατήρηση δομής (η)	съхраняване на структурата	ΝΦ
546.	διαφοροποιητικό χαρακτηριστικό (το)	диференциален признак	ΝΦ
547.	διαχρονία (η)	диахрония	ΚΛ

548.	διαχρονικός, ή, ό	διαχρονен	MT
549.	διάχυση (η)	фузия	PM, PΣ
550.	διαχυτική γλώσσα_(η)	фузионен език, флексивен език	NΦ, PΣ
551.	διαχυτική μορφολογία (η)	фузиона μορφология	PΣ
552.	διαχωριστικός σύνδεσμος (η)	разделителен съюз	
553.	διγενές επίθετο (το), βλ. και δικατάληκτο επίθετο	прилагателно с общи форми за мъжки и женски род	KMP
554.	διγλωσσία (η), βλ. και γλωσσική διμορφία	диглосия	KΛ MT MACK AN
555.	δίγλωσσος, η, ο	двyezичен	MT
556.	Διεθνές Φωνητικό Αλφάβητο (το)	Международ на фонетична азбука	ΕΥ NΦ MACK
557.	διεθνισμός (ο)	интернационали зъм	AN ΕΥ
558.	διένθημα (το)	интерфикс	PM, PΣ
559.	διεύρυνση της σημασίας (η)	разширяване на значението	MP
560.	δήθηση χαρακτηριστικών (η), βλ. και διαπήδηση χαρακτηριστικών, μεταπήδηση χαρακτηριστικών	перколяция на характеристики	PM
561.	διθέσιο αντίστροφο αντίθετο (το)	двуместен конверсивен опозит	ΕΥ
562.	δικατάληκτο επίθετο (το), βλ. και διγενές επίθετο	прилагателно с общи форми за мъжки и женски род	HMW
563.	διορθωτικός κανόνας (ο)	корективно правило	PΣ
564.	διπλή τελεία (η)	двоеточие	TP
565.	διπλό αντικείμενο (το)	двоен обект	MACK
566.	διπλό γράμμα (το)	букви, означаващи съчетания от	TP

		две съгласни (ξ и ψ)	
567.	διπλογλωσσία (η)	билингвизъм	AN
568.	διπλοκατάληκτο ουσιαστικό (το)	съществително име с дублетни форми (пр. στήθος: στήθη и στήθια)	TP
569.	διπλόκλιτο ουσιαστικό (το)	съществително с дублетни форми в мн. ч. с различно и по- рядко еднакво лексикално значение (καλνος: καλνοί и καλνά)	TP
570.	διπλόμορφο ουσιαστικό (το)	съществително име с дублетни форми с нееднакъв брой срички (γέρος – γέροντας)	TP
571.	διπλοτυπία (η)	дублетност	Ю
572.	δίπλωτο ρήμα (το)	глагол, въвеждащ две допълнения (пряко и непряко)	НМW
573.	δισθενές ρήμα (το)	двувалентен глагол	КМП
574.	διστακτικό επίρρημα (το)	модална частица, дубитативна частица (ίσως, τάχα, δήθεν)	TP
575.	διτυπία (η)	дублетност	
576.	διφθογοποίηση (η)	дифтонгизация	НФ
577.	δίφθογγος (ο)	дифтонг	ΜΑΚΚ, ΜΤ, ΝΦ, ΤΡ
578.	διφυής δομή (η)	бинарна структура	ΕΥ
579.	διχειλικό σύμφωνο (το)	билабиална съгласна	ΜΑΚΚ, ΜΤ, ΝΦ
580.	δίψηφο σύμφωνο (το)	съгласна, изписвана с	ΜΑΚΚ, ΤΡ

		две букви	
581.	δίψηφο φωνήεν (το)	гласна, изписвана с две букви	ΜΑΚΚ, ΤΡ
582.	δόλια παραβίαση (η)	умишлено нарушаване (на максима)	ΚΑ
583.	δομή (η)	структура	ΜΤ, ΝΦ, ΡΣ
584.	δομική αδιαφάνεια (η)	структурна непрозрачно ст	ΡΣ
585.	δομική αλλαγή (η)	структурна промяна	ΝΦ
586.	δομική αμφισημία (η)	структурна двусмисленост	ΚΑ
587.	δομική εξάρτηση (η)	структурна зависимост	ΛΥ
588.	δομική λεξικοποίηση (η)	структурна лексикализа ция	ΡΣ
589.	δομική μεταβολή (η)	структурна промяна	ΝΦ
590.	δομική μεταφορά (η)	структурна μεταфора	ΞΥ
591.	δομική περιγραφή (η)	структурно описание	ΝΦ
592.	δομική προϋπόθεση (η)	структурна пресупозиция	ΚΑ
593.	δομική συνοχή (η)	структурна кохезия	ΡΣ
594.	δομισμός (ο)	структурализъм	ΚΑ
595.	δοτική πτώση (η)	датив, дателен падеж	ΜΑΚΚ
596.	δράστης (ο)	агенси, агент, актор, вършител (на действието)	ΡΣ
597.	δυσιαδικό αντώνυμο (το)	бинарен антоним	ΞΥ
598.	δυσιαδικό χαρακτηριστικό (το)	бинарна характерист ика	ΝΦ

599.	δυναδικότητα (η)	бинарност, двоичност	ΕΥ
600.	δυσικός αριθμός (ο)	двойствено число	ΜΑΚΚ
601.	δυσικότητα (η)	двойственост	ΛΥ
602.	δυνάμει νεολογία (η), βλ. και γλωσσική νεολογία	потенциална неологизъм	ΕΥ
603.	δυναμικό λεξικό (το)	динамичен речник	ΕΥ
604.	δυναμικός τόνος (ο)	динамично ударение	ΜΑΚΚ, ΜΤ, ΕΥ, ΡΣ
605.	δυνατότητα τροποποίησης της γλώσσας (η)	модифициру емост на езика	ΛΥ
606.	δυνητική σημασία (η)	потенциално значение	ΜΑΚΚ
607.	δωρική διάλεκτος (η)	дорийски диалект	ΜΑΚΚ
608.	εγγενές σύνθετο (το)	домашен комполит, изконен комполит	ΡΣ
609.	εγγενής κλίση (η)	инхерентна флексия	ΝΦ, ΡΣ
610.	εγγενής πτώση (η)	инхерентен падеж	ΡΜ
611.	εγγενής σύνθεση (η)	домашна композиция, изконна композиция	ΡΣ
612.	εγγενής, ές	инхерентен, вътрешноприсъ щ	ΕΥ, ΡΜ
613.	εγγύτητα (η)	близост	ΚΑ
614.	εγκιβωτισμένη φράση (η)	вмъкната фраза	ΡΣ

615.	εγκιβωτισμένο σύνθετο (το)	ВМЪКНАТ КОМПОЗИТ	ΡΣ
616.	εγκιβωτισμός (ο)	ВМЪКВАНЕ	ΡΜ, ΡΣ
617.	έγκλιση (η)	наклонение	ΚΛ, ΜΑСК, ΜΤ, ΞΥ, ΤΡ
618.	εγκλιτική αντωνυμία (η)	енклитично местоимение	ΜΑСК
619.	εγκλιτικό (το)	енклитика	ΝΦ, ΤΡ
620.	εγκλιτικός, ή, ό	енклитичен	ΜΤ
621.	εγκρουστικό σύμφωνο (το)	импловивна съгласна	ΜΤ
622.	εγχειρίδιο έκδοσης (το)	ръководство за съставяне (на речник)	ΞΥ
623.	εθνικό (πατριδωνυμικό) ουσιαστικό (το)	етническо име	ΤΡ
624.	εθноγλωσσολογία (η)	етнолингвистика	ΚΛ
625.	εθνογραφία της επικοινωνίας (η)	етнография на комуникацията	ΚΑ
626.	εθνογραφία της συνομιλίας (η)	етнография на речта	ΚΑ
627.	εθνομεθοδολογία (η)	етнометодология	ΚΑ
628.	ειδικευτική αναφορά (η)	специфична референция	ΚΜΠ
629.	ειδικό λεξιλόγιο (το), βλ. και τεχνικό λεξιλόγιο	професионален говор, професиолект	ΞΥ
630.	ειδικός κανόνας σχηματισμού (ο)	специално правило за образуване	ΡΣ
631.	ειδικός κανόνας της σύνθεσης (ο)	специално правило за композиция	ΡΣ
632.	ειδικός κανόνας τονισμού της σύνθεσης (ο)	специално правило за ударението при	ΡΣ

		КОМПОЗИЦИЯ	
633.	ειδικός σύνδεσμος (ο)	съюз, въвеждаш подчинени подложни, подчинени допълнителни, подчинени сказуемноопред елителни или подчинени определителни изречения	ТР
634.	εικονιστική μεταφορά (η)	иконична метафора	ΞΥ
635.	εικονιστικό περίγραμμα στη μεταφορά (το), βλ. και εικονόσχημα	образ-схема	ΞΥ
636.	εικονόσχημα (το), βλ. και εικονιστικό περίγραμμα στη μεταφορά	образ-схема	ΞΥ
637.	εισαγωγή (η)	импортиране	ΑΝ
638.	εισαγωγικά (τα)	кавички	ΝΦ, ΤΡ
639.	έκθλιψη (η)	елизия	ΜΑСК, ТР
640.	εκλαϊκευση (η)	вулгаризация	ΑΝ
641.	εκμετάλλευση αξιώματος (η)	експлоатация на максима	ΚΑ
642.	έκταση (η)	екстензия	ΤΕ
643.	εκτατότητα της γλώσσας (η)	екстензивност на езика	LY
644.	έκτυπο (το), βλ. και εκτύπωμα, μεταφραστικό δάνειο	калка, преводна заемка	ΑΝ, ΚΛ
645.	εκτύπωμα (το), βλ. και έκτυπο, μεταφραστικό δάνειο	калка, преводна заемка	ΑΝ
646.	εκφορά (η)	акт на изказване,	ΤΕ

		вербален акт, говорен акт	
647.	έκφραση (η)	израз, изразяване	ΜΑΣΚ
648.	έκφραση αναγκαιότητας (η)	израз за необходимост	ΜΑΣΚ
649.	έκφραση μέτρου (η)	израз за мярка	ΜΑΣΚ
650.	έκφραση τόπου (η)	израз за място	ΜΑΣΚ
651.	έκφραση χρόνου (η)	израз за време	ΜΑΣΚ
652.	εκφραστική λειτουργία (η)	експресивна функция	ΜΤ
653.	εκφραστική σημασία (η)	експресивно значение	ΞΥ
654.	εκφραστικό επιτελεστικό (η)	експресивен перформатив	ΚΑ
655.	εκφώνημα (το)	изказване	ΚΑ, ΝΦ, ΞΥ
656.	εκφωνητής (ο), βλ. και ομιλητής	адресант, говорещ	ΑΣ
657.	εκφωνητική πράξη (η)	локутивен акт	ΚΑ
658.	ελαφριά συλλαβή (η)	лека сричка	ΝΦ
659.	ελάχιστο ζεύγος (το)	минимална двойка	ΞΥ
660.	έλεγχος του ερεθίσματος (ο)	контрол на стимула	LY
661.	ελεύθερα εναλλασσόμενος τύπος (ο)	свободен вариант	ΙΟ
662.	ελεύθερη αναφορική πρόταση (η)	относительно изречение, което няма опорна част съществително име в главното изречение като антецедент за относительното местоимение,	ΚΜΠ

		свободен релатив	
663.	ελεύθερη εναλλαγή (η)	свободна вариация	
664.	ελεύθερη παραλλαγή (η)	свободен вариант	ΝΦ, ΡΜ
665.	ελεύθερη προσθήκη (η), βλ. και προσάρτημα, προσδιορισμός	адюнкт	ΚΜΠ
666.	ελεύθερο θέμα (το)	свободна основа	ΞΥ
667.	ελεύθερο μόνημα (το)	свободна монема	ΜΤ
668.	ελεύθερο μόρφημα (το)	свободна морфема	ΑΝ, ΞΥ, ΡΣ
669.	ελλειπτικό ρήμα (το)	дефективен глагол, глагол с форми само за несвършен вид	
670.	ελληνιστική κοινή (η)	елинистическо койне	ΜΑСК
671.	έμβαση (η)	начало (на сричка)	ΝΦ
672.	εμβέλεια (η)	обсег, обхват	ΜΑСК
673.	έμμεση γλωσσική πράξη (η)	индиректен речев акт	ΚΑ
674.	έμμεσο αντικείμενο (το)	индиректен обект, непряко допълнение	ΜΑСК
675.	έμμεσο δάνειο (το), βλ. και μερικό δάνειο	косвена заемка	ΑΝ
676.	έμμεσο επιτελεστικό (το)	имплицитен перформатив	ΚΑ
677.	εμμεσότητα (η)	индиректност	ΚΑ
678.	εμπρόθετη φράση (η)	предложна фраза	ΚΜΠ
679.	εμφαντικός τονισμός	емфатично	ΜΑСК

	(ο)	ударение	
680.	εναλλαγή (η)	комутация	ΜΤ, ΤΕ
681.	εναντιωματικός σύνδεσμος (ο)	подчинителен съюз за отстъпване	ΚΜΠ
682.	εναρκτική σημασία (η)	ингресивно значение, инχοативно значение	ΜΑΣΚ
683.	ενδείκτης (ο)	индекс	ΚΑ
684.	ενδεικτική προϋπόθεση (η)	индексална пресупозици я	ΚΑ
685.	ενδεικτικότητα (η)	индексикалност	ΚΑ
686.	ενδιάμεσος φωνηεντικός τύπος (ο)	междинен вокален тип	ΜΤ
687.	ενδογλωσσικός, ή, ό	интраезиков, вътрешноезиков	ΔΚ
688.	ενδοκεντρικό σύνθετο (το)	ендоцентричен комποзит	ΞΥ, ΡΣ
689.	ενδοκεντρικός, ή, ό	ендоцентричен	ΜΤ
690.	ενδολεκτική πράξη (η), βλ. και προσλεκτική πράξη	илокутивен акт	ΚΑ
691.	ενδολήμμα (το), βλ. και εσωτερικό λήμμα, εντεθειμένο λήμμα	вмъкната лема, вмъкната речникова статия	ΞΥ
692.	ενδοσκόπηση (η)	интроспекция	ΜΤ
693.	ενέργεια (η)	действие	ΜΤ
694.	ενέργεια (η)	енергия	ΜΤ
695.	ενεργητική διάθεση (η)	активна диатеза, деятелна диатеза	ΚΜΠ
696.	ενεργητική φωνή (η)	актив, деятелен	ΜΑΣΚ

		залог	
697.	ενεργό λεξιλόγιο (το)	активен речник	ΕΥ
698.	ενεργοποίηση (η)	актуализация	ΜΤ
699.	ενεστώτας (ο)	сегашно време	ΜΑСК, ΤΡ
700.	ενεστωτικό θέμα (το)	имперфективна основа, основа за несвършен вид	ΤΡ
701.	ένθημα (το)	инфикс	ΜΑСК, ΡΣ
702.	ενθηματοποίηση (η)	инфиксация	ΡΣ
703.	ένθηση (η)	инфиксация	ΡΣ
704.	ενικός αριθμός (ο)	единствено число	ΕΥ
705.	ενίσχυση (του υπονοήματος) (η)	затвърждаване (на имплицатурата)	ΚΑ
706.	έννοια (η)	смисъл, значение	ΜΠ, ΜΤ
707.	εννοιακή σχέση (η)	смислова релация	ΕΥ
708.	εννοιακή σχέση ως προς το σημαίνόμενο (η)	смислова релация спрямо означаемото	ΕΥ
709.	εννοιακή σχέση ως προς το σημαίνον (η)	смислова релация спрямо означаващото	ΕΥ
710.	εννοιολογική σημασία (η)	понятийно значение	ΕΥ
711.	εννοιολογικό λεξικό (το)	понятиен речник	ΕΥ
712.	εννοιολογικός, ή, ό	понятиен, концептуален	ΤΕ
713.	εννοιολογικός, ή, ό	понятиен, концептуален	ΕΥ
714.	ενσωματική γλώσσα (η)	инкорпориращ	ΝΦ, ΡΣ

		език	
715.	енσωμάτωση των φωνημάτων (η)	интеграция на фонеме	ΜΤ
716.	ένταση (η)	интензия	ΤΕ
717.	εντεθειμένο λήμμα (το), βλ. και ενδολήμμα, εσωτερικό λήμμα	вмъкната лема, вмъкната речникова статия	ΞΥ
718.	έντονο φωνήεν (το)	напрегната гласна	ΜΤ
719.	εντοπιστική λειτουργία (η)	идентифицираща функция	ΚΑ
720.	ενυπάρχων, ουσα, ον	инхерентен	ΤΕ
721.	ενωτικό (το)	малко типе	ΡΣ, ΤΡ
722.	εξακολουθητικό (το) (δυαδικό χαρακτηριστικό)	спирантност (бинарна характеристика)	ΝΦ
723.	εξακολουθητικό σύμφωνο (το)	спирант, фрикатив, проходна съгласна	ΜΤ, ΤΡ
724.	εξακολουθητικός τρόπος ενέργειας (ο), βλ. και μη συνοπτική άποψη, συνοπτική όψη, ατελές ποιόν ενεργείας	несвършен вид	ΜΑСК
725.	εξακολουθητικός τρόπος ενέργειας με δυνητική σημασία (ο)	несвършен вид с потенциално значение	ΜΑСК
726.	εξαρτημένη αναφορική πρόταση (η)	подчинено относително изречение (подложно, допълнително, определително, обстоятелствено	ΜΑСК

		)	
727.	εξαρτημένη αντιθετική πρόταση (η)	сложно противопостави тельно изречение	ΜΑCΚ
728.	εξαρτημένη αποτελεσματική πρόταση (η)	подчинено обстоятелствено изречение за последица	ΜΑCΚ
729.	εξαρτημένη εναντιωματική πρόταση (η)	подчинено обстоятелствено изречение за отстъпване	ΜΑCΚ
730.	εξαρτημένη επιθετική πρόταση (η)	подчинено допълнителн о изречение, подчинено определител но изречение	ΜΑCΚ
731.	εξαρτημένη επιρρηματική πρόταση (η)	подчинено обстоятелствено изречение	ΜΑCΚ
732.	εξαρτημένη ονοματική πρόταση (η)	подчинено именно изречение (подложно, определително, допълнително)	ΜΑCΚ
733.	εξαρτημένη πρόταση (η)	подчинено изречение	ΜΑCΚ
734.	εξαρτημένη πρόταση αιτίας (η)	подчинено обстоятелствено изречение за причина	ΜΑCΚ
735.	εξαρτημένη τελική πρόταση (η)	подчинено обстоятельств ено изречение за	ΜΑCΚ

		цел	
736.	εξαρτημένη χρονική πρόταση (η)	подчинено обстоятелствено изречение за време	ΜΑСК
737.	εξαρτημένο σύνθετο (το), βλ. και υποτακτικό σύνθετο	композит с подчинителна връзка между основите	ΚΜΠ
738.	εξαρτημένος τύπος του ρήματος (ο), βλ. και συνοπτικός μη παρελθοντικός τύπος του ρήματος, υποτακτική αορίστου	зависима глаголна форма, глаголна форма от свършен вид с окончания за сегашно време	ΗΜW
739.	εξασθένωση (η)	отслабване (на звук)	ΝΦ, ΡΜ
740.	εξειδίκευση της σημασίας (η)	специализиране на лексикалното значение, стесняване на лексикалното значение	ΞΥ
741.	εξειδίκευση του εγκεφάλου (η), βλ. και τμηματικότητα του εγκεφάλου	специализация на мозъка	ΚΑ
742.	εξωγλωσσική κατάσταση (η)	извънезикова ситуация	ΚΛ
743.	εξωγλωσσικός, ή, ό	екстралингвистичен, външноезиков	ΔΚ
744.	εξωκεντρική δομή (η)	εκзоцентрична структура	ΡΣ
745.	εξωκεντρική σύνθεση (η)	εκзоцентрична композиция	ΡΣ
746.	εξωκεντρικό σύνθετο (το)	εκзоцентричен композит	ΞΥ, ΡΣ
747.	εξωκεντρικός, ή, ό	εκзоцентричен	ΜΤ
748.	εξωκεντρικότητα (η)	εκзоцентричнос	ΡΣ

		Г	
749.	εξωτερικό δάνειο (το)	външна заемка	ΑΝ
750.	εξωτερικό όρισμα (το)	външен аргумент	ΕΥ
751.	εξωτερικός δανεισμός (το)	външно заемане	ΑΝ
752.	εξωτική γλώσσα (η)	εκзотичен език	ΡΣ
753.	επαγωγή (η)	импликация	ΜΠ
754.	επαλήθευση (η)	верификация	ΜΠ
755.	επαληθευτικός, ή, ό	верифικативен	ΜΠ
756.	επαναδρομή (η)	рекурсивност	ΡΜ, ΡΣ
757.	επαναληπτική χρήση των αδύνατων τύπων των προσωπικών αντωνυμιών (η)	употреба на кратката форма на личното местоимение след именна φράза-допълнение	ΜΑΣΚ
758.	επαναληπτικό σύνθετο (το)	повторителен композит	ΡΣ
759.	επανάλυση (η)	реанализ	ΕΥ, ΡΣ
760.	επιαναφορά (η), βλ. και αναπεμπτική αναφορά, αναπομπή	анафора	ΜΜ
761.	επιαναφορικός, -ή, -ό	анафоричен	ΜΜ
762.	επιαναφορικότητα (η)	анафоричност	ΜΜ
763.	επιαυξημένη πρόταση (η)	сложно изречение	ΚΜΠ
764.	επέκταση (η)	разширяване	ΕΥ
765.	επέκταση της σημασίας (η)	разширяване на значението	ΜΠ, ΕΥ
766.	επένθεση (η)	επентеза, вмъкване	ΜΑΣΚ, ΝΦ, ΡΜ, ΡΣ
767.	επενθετικό φωνήεν (το)	επентетична гласна, вмъкната гласна	ΡΣ
768.	επένθετο σύμφωνο (το)	επентетична съгласна, вмъкната съгласна	ΜΑΣΚ

769.	επεξηγηματικός κανόνας (ο)	пояснительно правило	PM
770.	επεξηγηματικός σύνδεσμος (ο)	изяснителен съюз	TP
771.	επεξήγηση (η)	обособено приложение, стесняващо обема на понятието, означено с определяемото съществително име	KMP
772.	επιδείνωση (η)	пейоризация	ΕΥ
773.	επιδείνωση της σημασίας (η), βλ. και χειροτέρευση της σημασίας	пейоризация на значението	ΕΥ
774.	επιθετική αντωνυμία (η)	местоимение в адективна функция	KMP
775.	επιθετικό κατηγορούμενο (το)	предикативно прилагателно	MT
776.	επιθετικός προσδιορισμός (ο)	атрибутивно прилагателно, определение	MT
777.	επίθετο (το)	прилагателно име	ΜΑΚΚ, MT, ΕΥ
778.	επίθημα (το)	суфикс, наставка	ΝΦ, ΕΥ, PM ΡΣ,
779.	επιθηματοποίηση (η)	суфиксация	ΡΣ
780.	επικαλυπτόμενο αντώνυμο (το)	припокриващ се антоним	ΕΥ
781.	επικάλυψη (η), βλ. και αμάλαμα	припокриване	MT
782.	επικοινωνιακή ικανότητα (η)	комуникативна компетентност	KA
783.	επιλογικό κριτήριο (το)	селективен критерий	ΕΥ
784.	επιλογικός περιορισμός (ο)	селективно ограничение	MP, ΕΥ

785.	επιμεριστική αντωνυμία (η)	дистрибутивно местоимение	ΜΑΣΚ
786.	επιμεριστική σημασία (η)	дистрибутивно значение	ΜΑΣΚ
787.	επιμεριστικός προσδιορισμός (ο)	определение с партитивно значение, определение за количество	ΚΜΠ
788.	επίμετρο (το), βλ. τελευταίο μέρος	приложение	ΞΥ
789.	επίπεδο (το)	ниво, равнище	ΡΜ
790.	επίπεδο ανάλυσης (το)	ниво на анализ	ΚΑ, ΡΜ
791.	επίπεδο λόγου (το)	езиково ниво, регистър	ΚΛ
792.	επίπεδο ύφους (το)	(езиков) регистър	ΚΑ
793.	επίρρημα (το)	наречие	ΚΛ, ΜΑΣΚ, ΜΤ, ΞΥ, ΡΣ, ΤΡ
794.	επίρρημα αιτίας (το)	наречие за причина	ΚΜΠ
795.	επίρρημα ποσού (το), βλ. και ποσοτικό επίρρημα	наречие за количество	ΚΜΠ
796.	επίρρημα τόπου (το), βλ. και τοπικό επίρρημα	наречие за място	ΚΜΠ
797.	επίρρημα χρόνου (το), βλ. και χρονικό επίρρημα	наречие за време	ΚΜΠ
798.	επιρρηματική έκφραση (η)	адвербиална фраза	ΜΑΣΚ
799.	επιρρηματική μετοχή (η)	деепричастие	ΚΜΠ
800.	επιρρηματική χρήση (η)	адвербиална употреба	ΜΑΣΚ, ΤΡ
801.	επιρρηματικό επίθημα (το)	суфикс за образуване на наречия	ΞΥ
802.	επιρρηματικό κατηγορούμενο (το)	сказуемно определение с	ΚΜΠ

		функция на обстоятелен о пояснение (именна фраза в рамките на глаголна фраза с главна част пълнозначен глагол), сказуемно определение след пълнозначни преходни глаголи	
803.	επιρρηματικός προσδιορισμός (ο)	обстоятелен о пояснение	ΚΜΠ
804.	επιρρηματικός σύνδεσμος (ο)	подчинителен съюз, въвеждащ подчинени обстоятелен и изречения	ΚΜΠ
805.	επιρρηματικός, ή, ό	адвербиален	
806.	επίσημη γλώσσα (η)	официален език	ΜΑΣΚ
807.	επιστήμη της αναφοράς (η)	теория на референцията	ΞΥ
808.	επιστημική δέσμευση (η)	епистемична обвързаност (позоваване на наличното знание)	
809.	επιστημική τροπικότητα (η)	епистемична модалност	ΚΜΠ
810.	επιστημονικό ύφος (το)	научен стил	ΜΑΣΚ
811.	επιστημονικός γραπτός λόγος (ο)	научна писмена реч	ΜΑΣΚ
812.	επισχετική έκφραση (η)	израз за уклончивост	ΚΑ
813.	επίταξη (η)	при удвояване на допълнението с кратка форма на	ΚΜΠ

		личното местоимение – позиция на местоимението след именната фраза-допълнение	
814.	епитеλεστική πράξη (η)	перформативен акт	ΚΑ
815.	епитеλεστική υπόθεση (η)	теория за перформативността, хипотеза за перформативността	ΚΑ
816.	епитеλεστικό (το)	перформатив	ΚΑ, LY
817.	епитеλεστικό ρήμα (το)	перформативен глагол	ΚΑ
818.	епитеλεστικότητα (η)	перформативност	ΚΑ
819.	епитонική διακύμανση (η), βλ. και βαθμίδα τονικού ύψους	вариация във височината на тона	ΜΑСК
820.	епитонική καμπύλη (η)	интонационна крива	ΜΑСК
821.	епитонική φράση (η)	интонационна фраза	ΝΦ
822.	епитонικός περίγυρος (ο)	интонационен контекст	ΝΦ
823.	епитόνιση (η)	интонация	ΜΤ
824.	епитонισμός (ο)	интонация	ΚΛ, ΜΑСК, ΝΦ, ΡΜ
825.	епифανειακή δομή (η)	повърхнинна структура	
826.	епифώνημα (το)	възкликание	ΜΑСК, ΞΥ, ΤΡ
827.	епифωνηματική έκφραση (η)	възклицателен израз	ΜΑСК
828.	ептaνησιακή διάλεκτος	диалект на Йонийските	ΜΑСК

	(η)	острови	
829.	επωνύμιο (το), βλ. και γενικευτικό όνομα	επωνим	ΕΥ
830.	εργαστικό ρήμα (το)	εργативен глагол	ΚΜΠ
831.	εργατικός, ή, ό	εργативен	ΜΤ
832.	εργατικότητα (η)	εργативност	
833.	ερέθισμα (το)	стимул	ΜΠ
834.	ερμηνεία (η)	интерпретация, тълкуване	ΚΑ, ΡΜ
835.	ερμηνεύον (το)	интерпретант	ΤΕ
836.	ερμηνεύσιμο χαρακτηριστικό (το)	тълкуваема характеристика, интерпретируемо свойство	ΡΜ
837.	έρρινο σύμφωνο (το)	назална съгласна, носова съгласна	ΜΑСК, ΜΤ
838.	ερωτηματική αντωνυμία (η)	въпросително местоимение	ΜΑСК, ΤΡ
839.	ερωτηματική λέξη (η)	въпросителна дума	ΜΑСК
840.	ερωτηματικό (το)	въпросителен знак	ΤΡ
841.	ερωτηματικό επίρρημα (το)	въпросително наречие	ΜΑСК
842.	ερώτηση (η)	въпрос	ΜΑСК
843.	ερώτηση μερικής αγνοίας (η)	въпрос за допълване на вече известната информация, въпрос с пълнозначна въпросителна дума	ΚΜΠ
844.	ερώτηση ολικής αγνοίας (η)	въпрос за потвърждаване или отхвърляне на истинността на дадена информация, да/не въпрос	ΚΜΠ
845.	ερώτηση προσταγής (η)	подбудителен	ΚΜΠ

		въпрос	
846.	εστία (η)	фокус	ΜΑΚΚ, ΜΠ
847.	εστία της πρότασης (η), βλ. και ρηματικό κέντρο	фокус, рема	ΜΑΚΚ
848.	εστία του λόγου (η)	фокус, рема	ΜΑΚΚ
849.	εστίαση (η)	фокусиране	ΝΦ, ΡΜ
850.	εσωτερική αύξηση (η)	вътрешен аугмент, вътрешно нарастване	ΜΑΚΚ, ΤΡ
851.	εσωτερική κλίση (η)	вътрешна флексия	ΝΦ, ΡΣ
852.	εσωτερική πτώση (η)	вътрешен падеж	ΡΣ
853.	εσωτερικό αντικείμενο (το), βλ. και σύστοιχο αντικείμενο	допълнение, което се употребява в съчетание с преходен глагол за означаването на действие или състояние	ΚΜΠ
854.	εσωτερικό δάνειο (το)	вътрешна заемка	ΑΝ
855.	εσωτερικό λήμμα (το), βλ. και εντεθειμένο λήμμα, ενδολήμμα	вмъкната лема, вмъкната речникова статия	ΕΥ
856.	εσωτερικό όρισμα (το)	вътрешен аргумент	ΕΥ
857.	εσωτερικός δανεισμός (ο)	вътрешно заемане, домашно заемане	ΑΝ, ΜΑΚΚ
858.	ετεροίωση (η), βλ. και μετάπτωση	отглас, аблаут, апофония	ΕΥ, ΡΜ, ΡΣ
859.	ετεροσυνδετικό ρήμα (το)	глаголна фраза с опора пълнозначен глагол, съдържаща сказуемно	ΚΜΠ

		определение към прякото допълнение	
860.	ετερώνυμο (το)	хетероним	ΕΥ
861.	ετυμολογία (η)	etimologia	ΕΥ
862.	ετυμολογικό παρώνυμο (το)	etimologichen paronim	ΕΥ
863.	ετυμολογικό σημασιολογικό ζεύγος (το)	etimologichen dublet	ΑΝ
864.	ευγένεια δεύτερης τάξης (η)	учтивост от втори ред	ΚΑ
865.	ευγένεια πρώτης τάξης (η)	учтивост от πърви ред	ΚΑ
866.	ευελιξία (η)	флексибилно ст, гъвкавост	ΛΥ
867.	ευθύς λόγος (ο)	пряка реч	ΜΑСК
868.	ευκτική έγκλιση (η), βλ. και ευχετική έγκλιση	оптатив, пожелателно наклонение	
869.	ευρετηριακή σημασιολογία (η)	индексална семантика	ΜΠ
870.	ευρυθμία (η)	ритмичност	ΝΦ, ΡΜ
871.	ευφημισμός (ο)	евфемизъм	ΕΥ
872.	ευχετική έγκλιση (η), βλ. και ευκτική έγκλιση	оптатив, пожелателно наклонение	ΜΑСК, ΤΡ
873.	εφαρμοσιμότητα (η)	приложимост	ΤΕ
874.	ζεύγος ιδιότητας-τιμής (το)	двойка атрибут- стойност	ΡΜ
875.	ζεύγος συνωνύμων (το)	синонимна двойка	ΜΑСК
876.	ημιμερώνυμο (το)	семимероним	ΕΥ
877.	ημιολώνυμο (το)	семихолоним	ΕΥ
878.	ημιστίχιο (το)	полустишие	ΝΦ, ΡΜ
879.	ημίφωνο (το)	семивокал, глайд, полугласна	ΝΦ, ΡΜ

880.	ημιφωνοποίηση (η)	глайдизация	ΡΣ
881.	ηχηρό σύμφωνο (το)	звучна съгласна	ΜΤ, ΤΡ
882.	ηχηρό (το) (δυναμικό χαρακτηριστικό)	звучност (бинарна характеристика)	ΝΦ
883.	ηχηροποίηση (η)	озвучаване	ΜΑСК
884.	ηχομιμητική λέξη (η), βλ. και ονοματοποιητική λέξη	звукоподражателна дума	ΞΥ
885.	θαυμαστικό (το)	удивителен знак	ΤΡ
886.	θέμα (το)	основа	ΞΥ, ΡΜ, ΤΡ
887.	θέμα (το), βλ. και βάση, θεματική βάση	тема, топик	ΜΑСК
888.	θέμα αορίστου (το)	основа за свършен вид	ΜΑСК
889.	θέμα εξακολουθητικού τύπου (το)	основа за несвършен вид	ΜΑСК
890.	θέμα συνοπτικού ενεργητικής (το)	свършена основа в деятелен залог	ΜΑСК
891.	θέμα συνοπτικού παθητικής (το)	свършена основа в страдателен залог	ΜΑСК
892.	θέμα της πρότασης (το)	тема на изречението, топик на изречението	ΚΜΠ
893.	θεματική βάση (η), βλ. και θέμα, θεματική βάση	тема, топик	ΜΑСК
894.	θεματική θεωρία (η)	теория за тематичните роли	ΞΥ
895.	θεματικό αλλόμορφο κλίσης (το)	тематичен слоивоизмените	ΡΣ

		лен аломорф	
896.	θεματικό αλλόμορφο σύνθεσης (το)	тематичен композитен аломорф	ΡΣ
897.	θεματικό κριτήριο (το)	тематичен критерий, θ-критерий	ΞΥ
898.	θεματικό πλέγμα (το)	тематична решетка	ΞΥ
899.	θεματικό ρήμα (το)	тематичен глагол	ΡΜ
900.	θεματικό φωνήεν (το)	тематична гласна	ΜΑΚΚ, ΡΜ, ΡΣ, ΤΡ
901.	θεματικός ρόλος (ο)	тематична роля, θ-роля	ΞΥ
902.	θεματικός ρόλος αποδέκτη (ο), βλ. και θεματικός ρόλος δέκτη	тематична роля на реципиента, реципиент	ΞΥ
903.	θεματικός ρόλος δέκτη (ο), βλ. και θεματικός ρόλος αποδέκτη	тематична роля на реципиента, реципиент	ΞΥ
904.	θεματικός ρόλος δοκιμαζόμενου (ο), βλ. και θεματικός ρόλος φορέα εμπειρίας	тематична роля на експерienta / експерientцера, експерient, експерientцер, експерientтор	ΞΥ
905.	θεματικός ρόλος δράστη (ο)	тематична роля на агента / агенса, агент, агенс	ΞΥ
906.	θεματικός ρόλος ευεργετούμενου (ο)	тематична роля на бенефициента, бенефициент	ΞΥ
907.	θεματικός ρόλος	тематична роля	ΞΥ

	οργάνου (ο)	на инструмента	
908.	θεματικός ρόλος πάσχοντος (ο)	тематична роля на пациента / пациенса, пациент, пациенс	ΕΥ
909.	θεματικός ρόλος πηγής (ο)	тематична роля на източника, източник	ΕΥ
910.	θεματικός ρόλος στόχου (ο)	тематична роля на целта, цел	ΕΥ
911.	θεματικός ρόλος τόπου (ο)	локатив	ΕΥ
912.	θεματικός ρόλος φορέα εμπειρίας (ο), βλ. και θεματικός ρόλος δοκιμαζόμενου	тематична роля на експеридента (експериенцера) , експеридент, експериенцер, експеридентор	ΕΥ
913.	θεματικός, ή, ό	тематичен	ΜΠ
914.	θέση (η)	позиция	ΝΦ
915.	θετική ευγένεια (η)	позитивна учтивост	ΚΑ
916.	θετικισμός (ο)	позитивизъм	LY
917.	θετικό πρόσωπο (το)	положително лице	ΚΑ

918.	θετικός βαθμός (ο)	положителна степен (на прилагателното име, на наречието)	TP
919.	θεωρητικό κατασκεύασμα (το), βλ. και κατασκευή	теоретичен конструкт	LY
920.	θεωρία λεξικής μορφολογίας (η)	теория на лексикалната морфология	PM
921.	θεωρία μινιμαλισμού (η)	теория на минимализма	PM
922.	θεωρία της συμπεριφοράς (η)	бихевиоризъм	TE
923.	θεωρία των διακριτικών χαρακτηριστικών (η)	теория на дистинктивните признаци	LY
924.	θηλυκό γένος (το)	женски род	MT, EY, TP
925.	ιάμβος (ο)	ямб	NΦ
926.	ιδανική συλλαβή (η)	идеална сричка	NΦ
927.	ιδιόκλιτο ουσιαστικό (το)	съществително със склонение, несъществуващо в димотики	TP
928.	ιδιόλεκτο (το)	идиолект	LY
929.	ιδιόλεκτος (η)	идиолект	ΚΛ
930.	ιδιοπαθής αντωνυμία (η)	възвратно местоимение	TP
931.	ιδίωμα (το), βλ. και	диалект, местен	

	διάλεκτος	говор, регионален говор	
932.	ιδιωματική έκφραση (η)	идиом, фразеологизъм	ΜΑΚΚ, ΝΦ
933.	ιδιωματικότητα (η)	идиоматичност	ΜΑΚΚ
934.	ιδιωματισμός (ο)	идиом, фразеологизъм	ΤΡ
935.	ιδιωτισμός (ο)	идиом, фразеологизъм	ΜΤ
936.	ιєράρχηση των φωνηέντων (η)	йєрархия на гласните звукове	ΜΑΚΚ
937.	ικανή συνθήκη (η)	достатъчно условие	ΚΑ
938.	инδοευρωπαϊκή γλώσσα (η)	индоевропейски єизк	ΜΑΚΚ
939.	ισαπόσταση μεταξύ των φωνημάτων (η)	равно разстояние между фонемите	ΜΤ
940.	ισοδύναμο αντώνυμο (το)	єквиполентен антоним	ΞΥ
941.	ισομορφισμός (ο)	изоморфизъм	LY
942.	ισοσυλλαβία (η)	равносричност	ΙΟ
943.	ισοσύλλαβο ουσιαστικό (το)	равносрично съществително	ΜΑΚΚ, ΤΡ
944.	ισοσύλλαβος, η, ο	равносричен	ΤΡ
945.	ιστορική ορθογραφία (η)	исторически правопис	ΜΑΚΚ
946.	ιστορικός ενεστώτας (ο)	историческо сєгашно време	ΜΑΚΚ
947.	ισχυρή θέση (η)	силна позиция	ΝΦ, ΡΜ
948.	ισχυρός τύπος προσωπικής αντωνυμίας (ο)	пълна форма на лично местоимение	ΜΑΚΚ

949.	ισχύς του εκφωνήματος (η)	валидност на изказването, прагматическа сила на изказването, прагматическо съдържание на изказването	КА
950.	καθαρεύουσα (η)	катаревуса, книжовен новогръцки език	ΜΑΣΚ
951.	καθημερινό ύφος (το), βλ. και μη τυπικό ύφος, κοινόλεκτο	ежедневен разговорен стил	ΜΑΣΚ
952.	καθοδηγητική λέξη (η)	водеща дума, насочваща дума	ΞΥ
953.	καθολική αρχή (η)	универсалия, универсален принцип	ΤΕ
954.	καθολική γραμματική (η)	универсална граматика	
955.	καθολικό γνώρισμα (το)	(езикова) универсалия	ΡΜ
956.	καθολικό δομικό σχήμα (το)	универсална структурна схема	ΡΜ
957.	καθολικότητα (η)	универсализъм	LY
958.	κανόνας ανεξάρτητος από το περιβάλλον (ο)	контекстнонезависимо правило	ΡΜ
959.	κανόνας αντιστοίχισης (ο)	правило на асоцииране	ΡΜ
960.	κανόνας εξαρτημένος από τη διαδοχή στοιχείων (ο)	правило, зависимо от последователността на елементите	ΡΜ
961.	κανόνας λεξικής εισαγωγής (ο)	правило на лексикалното вмъкване	ΡΜ
962.	κανόνας λεξικής	правило на	ΡΜ

	φωνολογίας (ο)	лексикалната а фонология	
963.	κανόνας παραγωγής (ο)	правило на деривацията	PM
964.	κανόνας πραγμάτωσης (ο)	правило на реализацията	PM
965.	κανόνας προβολής (ο)	правило на проекцията	MP
966.	κανόνας προσδιορισμού συνεμφανιζόμενων χαρακτηριστικών (ο)	правило за спецификаци я на едновременно ο срещащи се характерист ики	PM
967.	κανόνας σχηματισμού λέξεων (ο)	словообразу вателно правило	PM
968.	κανόνας τονισμού της σύνθεσης (ο)	правило на ударението при композиция	PΣ
969.	κανόνας φραστικής δομής (ο)	φразовοструкту рно правило	ΕΥ
970.	κανονική αναγκαιότητα (η)	нормативна необходимост	ΕΥ
971.	κανονικός τύπος (ο)	нормативнаφ орма	MT, ΕΥ
972.	καταληκτικό στοιχείο (το)	финализиращ элемент, затварящ элемент	PΣ
973.	κατάληξη (η)	флексия, завършек, окончание	MACK, MT, PΣ, TP
974.	κατάλογος στοιχείων (ο)	езиков инвентар	LY
975.	κατάλογος τάξεων (στη γραμματική) (ο)	инвентар от κласове	KL
976.	κατάλογος των λημμάτων (ο)	списък на лемите	ΕΥ
977.	κατανόηση (η)	разбиране	KA, TE
978.	κατανομή (η)	дистрибуция	ΘK

979.	κατανομή (μονάδων) (η)	дистрибуция (на единиците)	ΚΛ
980.	κατάργηση αξιώματος (η), βλ. και αναστολή αξιώματος	незачитане на максима	ΚΑ
981.	κατασκευή (η), βλ. και θεωρητικό κατασκεύασμα	теоретичен конструкт	ΚΑ
982.	κατάσταση (η)	ситуация	
983.	καταστατικό ρήμα (το)	констативен глагол	ΚΑ
984.	καταστατικός κανόνας (ο)	конститутивно правило	ΚΑ
985.	κατάτμηση (η)	сегментация	ΚΛ, ΜΤ
986.	κατάφωρη παραβίαση αξιώματος (η)	пренебрегване на максима	ΚΑ
987.	καταχρηστική σύνθεση (η)	комполит, чийто съставки се свързват, без да се променят	ΡΣ
988.	καταχρηστικός δίφθογγος (ο)	възходящ дифтонг	ΤΡ
989.	καταχώρισμα (το)	фразеологизъм	ΞΥ, ΡΜ
990.	κατεύθυνση προσαρμογής (η)	посока на приспособяване	ΚΑ
991.	κατευθυντική πράξη (η)	директивен речев акт	ΚΑ
992.	κατευθυντικό αντίθετο (το)	векторен опозит	ΞΥ
993.	κατηγορημα (το)	предикат	ΚΛ, ΜΤ, ΞΥ
994.	κατηγορηματική χρήση (η)	предикативна употреба	ΚΛ
995.	κατηγορηματικό μόνημα (το)	предикативна монема	ΜΤ
996.	κατηγορηματικό σύνταγμα (το)	предикативна синтаγμα	ΜΤ
997.	κατηγορηματικός δείκτης (ο)	предикативен маркер	ΡΣ

998.	κατηγορηματικός πυρήνας (ο)	предикативен център	ΜΤ
999.	κατηγορηματοειδές (το)	предикатоид	ΚΛ, ΜΤ
1000.	κατηγορία (η)	категория	
1001.	κατηγορία τύπων (η)	κлас форми	LY
1002.	κατηγοριακή σημασία (η)	категориално значение	ΜΠ
1003.	κατηγορούμενο (το)	сказуемно определение	
1004.	κατιών δίφθογγος (ο)	низходящ дифтонг	ΝΦ
005.	κατονομαστική νεολογία (η), βλ. και δηλωτική νεολογία	денотативен неологизъм	ΞΥ
006.	κειμενική δείξη (η)	текстов деиксис	ΚΑ
007.	κενή θέση (η)	празна позиция	ΜΤ
1008.	κενή κατηγορία (η)	празна категория	ΡΣ
009.	κεντρικό φωνήεν (το)	гласна от среден ред	ΞΥ
010.	κεντρικοποιημένο φωνήεν (το)	централизирана гласна	ΜΤ
011.	κεφαλή (η)	опора	ΞΥ, ΡΜ
012.	κεφαλή του λήμματος (η)	опора на лемата	ΞΥ
013.	κλειστή κατηγορία (η)	затворена категория, затворен клас	ΜΤ
1014.	κλειστή συλλαβή (η)	затворена сричка	ΝΦ
015.	κλειστό σύμφωνο (το)	оклузив, преградна съгласна	ΜΑСК, ΜΤ, ΝΦ, ΞΥ

016.	κλειστό φωνήεν (το)	затворена гласна	ΝΦ, ΞΥ
017.	κληρονομημένη λέξη (η)	наследена дума	ΞΥ
1018.	κληρονόμηση των χαρακτηριστικών (η)	наследяване на характеристики	ΝΦ
1019.	κλητική πτώση (η)	вокатив, звателен падеж	ΜΑΚΚ, ΜΤ, ΤΡ
1020.	κλίμακα ηχηρότητας (η)	скала на звучността	ΝΦ
1021.	κλίση (η)	флексия	ΝΦ, ΞΥ
022.	κλίση ονόματος (η)	склонение	ΜΑΚΚ, ΜΤ
1023.	κλιτική αντωνυμία (η), βλ. και αδύνατος τύπος προσωπικής αντωνυμίας, ασθενής προσωπική αντωνυμία	κλιτικό местоимение	ΗΜW
1024.	κλιτική μορφολογία (η)	флексивна μορφολογία	ΞΥ
1025.	κλιτική τάξη (η)	флексивен клас, склонитбен клас	ΝΦ
1026.	κλιτικό (το)	κλιτικά	ΝΦ
1027.	κλιτικό επίθημα (το)	флексивен суфикс, словоизмени телен суфикс	ΜΑΚΚ, ΝΦ, ΡΣ
1028.	κλιτικό μόρφημα (το)	флексивна морфема, словоизмени телна морфема	ΝΦ, ΞΥ, ΡΣ
1029.	κλιτικό παράδειγμα (το)	флексивна парадигма	ΝΦ, ΞΥ, ΡΣ
030.	κλιτικό πρόσφυμα (το)	флексивен афикс	ΝΦ, ΞΥ, ΡΣ
031.	κλιτικό σύστημα (το)	флексивна система	ΜΑΚΚ
1032.	κλιτικός διπλασιασμός (ο), βλ. και αντωνυμική επανάληψη	удвояване на допълнението (пряко, непряко) с	ΗΜW

		кратка форма на личното местоимение, редупликация, повторение, реприза	
1033.	κλιτικός διπλασιασμός (ο), βλ. και αντωνυμική επανάληψη	удвояване на допълнението (пряко, непряко) с кратка форма на личното местоимение, редупликация, повторение, реприза	HMW
1034.	κλιτικός σχηματιστικός κανόνας (ο)	флективно словообразователно правило	PM
035.	κοιλότητα (η)	кухина	MT
036.	κοινή αλεξανδρινή διάλεκτος (η), βλ. και διάλεκτος ελληνιστικών χρόνων	александрийско койне	MACK
037.	κοινό όνομα (το)	съществително нарицателно име	
038.	κοινόλεκτο ύφος (το), βλ. και καθημερινό ύφος, μη τυπικό ύφος	ежедневен разговорен стил	MACK
039.	κοινότητα πρακτικής (η)	общност на практика	KA
040.	κοινοτυποποίηση (η)	банализация	AN
041.	κοινωνική δείξη (η)	социален деиксис	KA
042.	κοινωνική νόηση (η)	социална когниция	KA
043.	κοινωνική πραγματολογία (η)	социална прагматика	KA

1044.	κοινωνιογλωσσολογία (η)	социоллингвисти ка	ΚΛ
1045.	κοινωνιόλεκτο (το)	социолект	ΤΕ
046.	κοινωνιόλεκτος (η)	социолект	ΞΥ
047.	κοινωνιοπραγματολογία (η)	социопрагматик α	ΚΑ
1048.	κόμμα (το)	запетая	ΤΡ
1049.	κόρπους (το)	(езиков) корпус	ΚΛ
050.	κορυφή συλλαβής (η)	сричков връх	ΜΤ
051.	κορυφωτική λειτουργία (η)	кулминативна α функция, въхообразува ща функция	ΜΤ
1052.	κορωνίδα (η)	корона на върха на езика	ΤΡ
1053.	κορωνιδικό (το) (δυαδικό χαρακτηριστικό)	короналност (бинарна характерист ика)	ΝΦ
054.	κουτσοβλάχικη γλώσσα (η), βλ. και αρωμουνική γλώσσα	арумънски език	ΜΑСК
1055.	κράση (η)	кразис	ΜΑСК, ΤΡ
056.	κρεολή (η)	креолски език	ΚΛ, ΜΤ
057.	κρητική διάλεκτος (η)	критски диалект	ΜΑСК
1058.	κριτήριο της αμεταβλητότητας (το)	критерий на инвариантност а	ΝΦ
059.	κριτική ανάλυση λόγου (η) (ΚΑΛ)	критически анализ на речта	ΚΑ
060.	κριτική γλωσσολογία (η)	критическа лингвистика	ΚΑ
1061.	κτητική αντωνυμία (η)	притежательно местоимение	ΜΑСК, ΤΡ
062.	κτητικό επίθετο (το)	притежательно прилагателно	ΜΑСК

		име	
1063.	κυκλική φωνολογία (η)	фонологичен цикъл	ΝΦ
1064.	κύκλος (ο)	цикъл	ΝΦ
065.	κυπριακή διάλεκτος (η)	кипърски диалект	ΜΑСК
066.	κύρια λειτουργία (των μονημάτων) (η)	основна функция (на монемите)	ΜΤ
067.	κύρια πρόταση (η)	главно изречение	ΜΑСК
068.	κύριο λήμμα (το), βλ. και κυρίως λήμμα, λέξη-κεφαλή	основна лема	ΞΥ
069.	κύριο όνομα (το)	съществително собствено име	ΜΑСК, ΤΡ
070.	κυριολεκτική σημασία (η)	буквално значение	ΞΥ
1071.	κύριος τόνος (ο)	основно ударение	ΝΦ, ΡΜ ΡΣ
072.	κυρίως λήμμα (το), βλ. και λέξη-κεφαλή, κύριο λήμμα	основна лема	ΞΥ
1073.	κυρίως συνδετικό ρήμα (το)	същински свързващ глагол, същинска копула	ΚΜΠ
074.	κύρος (το), βλ. και γόητρο	престиж	ΚΑ
075.	κώδικας (ο)	код	ΜΤ
076.	κωδικοποιημένο δάνειο (το)	кодифицирана заемка	ΑΝ
1077.	κωδικοποίηση (η)	кодификация	ΑΝ
1078.	κωδικοποιησιμότητα της γλώσσας (η)	кодирруемост на езика	ΛΥ

1079.	κωνσταντινουπολίτικη διάλεκτος (η)	цариградски гръцки диалект	ΜΑСК
1080.	λαϊκή ετυμολογία (η), βλ. και παρετυμολογία	народна етимология	ΑΝ
1081.	λαϊκή λέξη (η)	народна дума	ΕΥ, ΤΡ
1082.	λαϊκό αντιδάνειο (το)	народна обратна заемка	ΕΥ
1083.	λαϊκό δάνειο (το)	народна заемка	ΜΤ
1084.	λαϊκός ιδιωματισμός (ο)	народен φразеологизъм	ΜΑСК
1085.	λαντίνο (η)	λαдински език, ладино (език на сефарадските евреи)	ΜΑСК
1086.	λάρρυγγας (ο)	ларинкс, гърло	ΜΤ
1087.	λατινική γλώσσα (η)	латински език	ΜΑСК
1088.	λειτουργία (η)	функция	ΚΑ, ΜΤ
1089.	λειτουργία επικοινωνίας (η)	комуникативна функция	ΜΤ
1090.	λειτουργία του λόγου (η)	функция на речта	ΜΤ
1091.	λειτουργία των μονημάτων (η)	функция на монемите	ΜΤ
1092.	λειτουργία των φωνητικών στοιχείων (η)	функция на фонетичните елементи	ΜΤ
1093.	λειτουργική αντίθεση (η)	функционален контраст	LY
1094.	λειτουργική κατηγορία (η)	функционална категория	PM
1095.	λειτουργική λέξη (η)	непълнозначна дума, служебна дума	ΕΥ
096.	λειτουργική ποικιλία	функционален езиков вариант,	ΚΑ

	(η)	регистър	
097.	λειτουργική προοπτική της πρότασης (η)	функционална изреченска перспектива	LY
1098.	λειτουργική σημασία (η)	функционално значение	MP
1099.	λειτουργική σύνταξη (η)	функционален синтаксис	KL
1100.	λειτουργική σχέση (η)	функционална релация	PΣ
1101.	λειτουργική σχέση εξάρτησης (η)	субординативна функционална релация	PΣ
1102.	λειτουργική σχέση παράταξης (η)	координативна функционална релация	PΣ
1103.	λειτουργική φράση (η)	функционална фраза	PM
104.	λειτουργικό μόνημα (το)	функционална монема	MT
105.	λειτουργικό μόρφημα (το)	граматична морфема	EY
1106.	λειτουργικό στοιχείο (το)	функционален елемент	PΣ
107.	λειτουργισμός (ο)	функционал изъм	LY
108.	λεκτική αποζημίωση (η)	локутивна компенсация	KA
1109.	λεκτική επικοινωνία (η)	вербална комуникация	TE
1110.	λεκτική πράξη (η), βλ. και εκφωνητική πράξη	локутивен акт	
111.	λεκτικός, ή, ό	локутивен	
112.	λέξη (η)	дума	MT, PΣ
113.	λέξη περιεχομένου (η), βλ. και λεξική λέξη	пълнозначна дума, самостойна дума	EY

114.	λέξη-κεφαλή (η), βλ. και κύριο λήμμα, κυρίως λήμμα	основна лема	ΞΥ
115.	λέξημα (το)	лексема	ΜΤ, ΞΥ
116.	λέξη-νυφίτσα (η)	дума- „невестулка”	ΞΥ
117.	λεξιδάνειο (το), βλ. και λεξικό δάνειο	лексикална заемка	ΜΑΣΚ
118.	λεξική αμφισημία (η)	лексикална двусмисленост	ΚΑ
1119.	λεξική άρνηση (η)	отрицание с лексикални средства	ΚΜΠ
1120.	λεξική δήλωση (η)	изразяване с лексикални средства	ΚΜΠ
121.	λεξική κατηγορία (η)	лексикална категория	ΞΥ
122.	λεξική λέξη (η), βλ. και λέξη περιεχομένου	пълнозначна дума, самостояйна дума	ΞΥ
1123.	λεξική μονομορφηματική λέξη (η)	пълнозначна μονομορφемна дума	ΞΥ
1124.	λεξική μορφολογία (η)	лексикална морфология	ΝΦ
1125.	λεξική προϋπόθεση (η)	лексикална пресупозиция	ΚΑ
1126.	λεξική σημασία (η)	лексикално значение	ΞΥ
1127.	λεξική σημασιολογία (η)	лексикална семантика	ΡΣ
1128.	λεξική σύναψη (η), βλ. και λέξιλογική σύναψη, σύμφραση	лексикална колокация	ΘΩ
1129.	λεξική φράση (η), βλ. και πολυλεκτικό σύνθετο, χαλαρό	съставно название	ΡΣ

	πολυλεκτικό σύνθετο		
1130.	λεξική φράση (η), βλ. και πολυλεκτικό σύνθετο, χαλαρό πολυλεκτικό σύνθετο	съставно название, лексикална фраза	PM, PΣ
1131.	λεξική φωνολογία (η)	лексикална фонология	NΦ
1132.	λεξικό (το)	речник	NΦ, ΞΥ, PΣ
1133.	λεξικό δάνειο (το)	лексикална заемка	AN
1134.	λεξικό λήμμα (το)	лексикална лема	ΞΥ
1135.	λεξικό μαρκάρισμα (το)	лексикално маркиране	PΣ
1136.	λεξικό μόρφημα (το)	лексикална морфема	ΞΥ
1137.	λεξικό πεδίο (το)	лексикално поле	ΞΥ
1138.	λεξικό ποιόν ενεργείας (το)	лексикален аспект на глагола (Aktionsart)	
1139.	λεξικό πρόσληψης (το)	речник на пасивния словен запас	ΞΥ
1140.	λεξικό στοιχείο (το)	лексикален елемент	ΞΥ
1141.	λεξικό χαρακτηριστικό (το)	лексикална характеристика	PM
1142.	λεξικογραφία (η)	лексикоγραφия	ΞΥ
1143.	λεξικογραφικό αρχείο (το)	лексикографски архив	ΞΥ
1144.	λεξικοποιημένη κατασκευή (η)	лексикализиран конструкт	PΣ
1145.	λεξικοποιημένη λέξη (η)	лексикализиран а дума	PΣ
1146.	λεξικοποιημένη φράση (η)	лексикализиран а фраза	PΣ
1147.	λεξικοποίηση (η)	лексикализация	AN, PΣ
1148.	λεξικός κανόνας (ο)	лексикално правило	NΦ
1149.	λεξικός μετασχηματισμός (ο)	лексикална трансформация	PΣ

1150.	λεξικότητα (η)	лексикалност	ΞΥ
1151.	λεξιλογική δομή της γλώσσας (η)	лексикална структура на езика	LY
1152.	λεξιλογική ονοματοποίηση (η)	лексикална субстантивация (употреба на отглаголно съществително вместо съответния глагол)	ΚΜΠ
1153.	λεξιλογική πηγή (η)	източник на лексика	ΜΑΣΚ
1154.	λέξιλογική σύναψη (η), βλ. και λεξική σύναψη, σύμφραση	лексикална колокация	ΘΩ
1155.	λεξιλογικό μόνημα (το)	лексикална монема	ΜΤ
1156.	λεξιλόγιο (το)	речник, словно богатство, лексика	ΚΛ, ΜΑΣΚ, ΞΥ, ΤΡ
1157.	λόγια γλώσσα (η)	книжовен език	ΜΑΣΚ
1158.	λόγια έκφραση (η)	книжовен израз	ΜΑΣΚ
1159.	λόγια λέξη (η)	книжовна дума	ΞΥ, ΤΡ
1160.	λόγια λέξη διαχρονικού δανεισμού (η)	книжовна диахронна заемка	ΞΥ
1161.	λόγια λέξη εξωτερικού δανεισμού (η)	книжовна външна заемка	ΞΥ
1162.	λογική μορφή (η)	логическа форма	ΚΑ
1163.	λογική πρόταση (η)	пропозиция	ΚΑ, ΜΠ
1164.	λογικό περιεχόμενο (το)	логическо съдържание	ΚΑ
1165.	λογικό περιεχόμενο της πρότασης (το)	пропозиционално съдържание	ΜΠ
1166.	λογικοπροτασιακή	пропозиционално	ΞΥ

	συνωνυμία (η)	a синонимия	
1167.	λογικοπροτασιακό συνώνυμο (το), βλ. και χαλαρό συνώνυμο	пропозиционален синоним	
1168.	λογικοπροτασιακός, ή, ό	пропозиционален	ΕΥ
1169.	λογικός θετικισμός (ο)	логически позитивизъм	ΚΑ
1170.	λόγιο αντιδάνειο (το)	книжовна обратна заемка	ΕΥ
1171.	λόγιο δάνειο (το)	книжовна заемка	ΜΤ
1172.	λόγος (ο)	дискурс, реч	ΑΝ, ΜΤ
1173.	λογοτεχνική δημοτική (η)	литературен народен език, литературен димотики	ΜΑΚΚ
1174.	λογοτεχνικό ύφος (το)	литературен стил, литературен регистър	ΜΑΚΚ
1175.	μακρό φωνήεν (το)	дълга гласна	
1176.	μακρότητα (η)	квантитет, дължина	ΝΦ
1177.	μακρότητα φθόγγου (η)	квантитет на звук, дължина на звук	ΜΤ
1178.	μαρκάρισμα (το)	маркиране	ΝΦ
1179.	μαρκαρισμένος, η, ο	маркиран	ΕΥ
1180.	μεγεθυντικό (το)	производна увеличителна дума	ΜΑΚΚ, ΡΜ
1181.	μεγεθυντικό επίθημα (το)	аугментативен суфикс, увеличителен суфикс	ΜΑΚΚ
1182.	μεγεθυντικό ουσιαστικό (το)	производно увеличително	ΤΡ

		съществително	
1183.	μέγιστη διαφοροποίηση (η)	максимална диференциация	ΜΤ
1184.	μεικτό δάνειο (το)	смесена заемка, композит, състоящ се от домашен и чужд елемент	ΑΝ
1185.	μειονοτική γλώσσα (η)	малцинствен език	ΜΑCΚ
1186.	μέλλοντας (ο)	футурум, бъдеще време	ΤΡ
1187.	μέλλοντας της συνήθειας (ο)	бъдеще повторително време	ΜΑCΚ
1188.	μελλοντική αναφορά (η)	означаване на действие, което се извършва в бъдещ интервал на референтност, разположен след момента на говорене	ΑΣ
1189.	μελωδία (η)	мелодия	ΝΦ
1190.	μελωδία της ομιλίας (η)	мелодика на речта	ΜΤ
1191.	μελωδικό ύψος (το)	мелодична височина	ΜΤ
1192.	μελωδικός τόνος (ο)	музикално ударение	ΜΤ
1193.	μερική συμπληρωματικότητα (η)	частична комплементарно ст	ΜΤ
1194.	μερικό δάνειο (το), βλ. και έμμεσο δάνειο	частична заемка	ΑΝ
1195.	μέρος του λόγου (το)	част на речта	ΚΛ, ΤΡ
1196.	μερωνυμία (η)	меронимия	ΞΥ

1197.	μερωνυμικό χαρακτηριστικό (το)	меронимна характеристика	ΞΥ
1198.	μερωνυμικό χαρακτηριστικό της συμφωνίας (το)	съответствие (меронимна характеристика)	ΞΥ
1199.	μερωνυμικό χαρακτηριστικό του εύρους γενικότητας (το)	степен на генеричност (меронимна характеристика)	ΞΥ
1200.	μερωνυμικό χαρακτηριστικό του κινήτρου (το)	мотивация (меронимна характеристика)	ΞΥ
1201.	μερώνυμο (το)	мероним	ΞΥ
1202.	μεσαίο φωνήεν (το), βλ. και μέσο φωνήεν	средна гласна	ΜΤ
1203.	μέση διάθεση (η)	медиална диатеза, средна диатеза	ΚΜΠ
1204.	μέση πλάγια σημασία (η)	фактитивно значение	ΜΑΚΚ
1205.	μέση φωνή (η)	медиален залог, среден залог	ΜΑΚΚ
1206.	μέσο (το)	медиум	
1207.	μέσο αμετάβατο ρήμα (το)	ергативен глагол, антикаузативен глагол	ΘΚ
1208.	μέσο φωνήεν (το), βλ. και μεσαίο φωνήεν	средна гласна	ΝΦ
1209.	μέσο-ανοικτό φωνήεν (το)	полуотворена гласна	ΞΥ
1210.	μεσοδομή (η)	медиоструктура	ΞΥ
1211.	μεσοδοντικό σύμφωνο (το)	интердентална съгласна, междузъбна	ΜΤ

		съгласна	
1212.	μέσο-κλειστό φωνήεν (το)	полузатворена гласна	ΞΥ
1213.	μεσοπαθητική μετοχή (η)	медиално-пасивно причастие	ΚΜΠ
1214.	μεσοπαθητική φωνή (η)	медиално-пасивен залог	
1215.	μεσότητα (η)	медиаλност	
1216.	μεταβατική σημασία (η)	транзитивно значение, преходно значение	ΜΑΚΚ
1217.	μεταβατική χρήση (η)	транзитивна употреба, преходна употреба	ΜΑΚΚ
1218.	μεταβατικό ρήμα (το)	транзитивен глагол, преходен глагол	ΤΡ
1219.	μεταβατικότητα (η)	транзитивност, преходност	ΜΑΚΚ, ΞΥ
1220.	μεταβιβαστικό ρήμα (το)	каузативен глагол	ΤΡ, ΚΜΠ
1221.	μεταβιβαστικοποίηση (η)	каузация	
1222.	μεταγλώσσα (η)	метаезик	ΞΥ
1223.	μεταγλωσσικό επιτελεστικό (το)	метаезиков перформатив	ΚΑ
1224.	μεταγλωσσικός ή ό	метаезиков	
1225.	μετάθεση (η)	метатеза	ΤΡ
1226.	μετακανόνας αλλομορφίας (ο)	μεταправило за аломорфия	ΡΜ
1227.	μετακανόνας αποκοπής λεξικών τεμαχίων (ο)	μεταправило за откъсване на лексикални сегменти	ΡΜ
1228.	μετακανόνας χαρακτηρισμού	μεταправило за характеризиране	ΡΜ

	υποπροσδιορισμένης πληροφορίας (ο)	на субдетерминира на информация	
1229.	μετακειμενικότητα (η)	метатекстуалност	
1230.	μεταλεξική φωνολογία (η)	металексикална фонология	ΝΦ
1231.	μεταλεξικογραφία (η)	металексикоγραφия	ΞΥ
1232.	μεταουρανικό σύμφωνο (το)	постпалатална съгласна	ΜΤ
1233.	μεταπήδηση χαρακτηριστικών (η), βλ. και διαπήδηση χαρακτηριστικών, διήθηση χαρακτηριστικών	перколяция на характеристики	ΡΜ
1234.	μετάπλαση (η)	морфологична конверсия	ΞΥ, ΡΜ, ΡΣ
1235.	μετάπλαση (η), βλ. και σημασιολογικό δάνειο	семантична калка	ΜΑСК
1236.	μεταπλαστικός κανόνας (ο)	правило за морфологична конверсия	ΞΥ, ΡΜ
1237.	μεταπραγματολογία (η)	метапрагматика	ΚΑ
1238.	μετάπτωση (η), βλ. και ετεροίωση	отглас, аблаут, апофония	ΞΥ, ΡΜ, ΡΣ
1239.	μετασχήμα (το)	меташаблон	ΡΜ
1240.	μετασχηματισμός (ο)	трансформация	ΡΜ
1241.	μετασχηματιστικός, ή, ό	трансформационен	ΜΠ
1242.	μετατόπιση του τόνου (η)	преместване на ударението	ΜΑСК
1243.	μεταφορά (η)	метафора	ΚΑ, ΜΑСК, ΞΥ
1244.	μεταφορική έκφραση (η)	метафоричен израз	ΜΑСК
1245.	μεταφορική σημασία (η)	преносно значение, метафорично	ΞΥ

		значение	
1246.	μεταφορική συνεπαγωγή (η)	метафоричен логически извод, метафорична импликация	ΞΥ
1247.	μεταφρασιμότητα (η)	преводимост	ΞΥ
1248.	μεταφραστικό δάνειο (το), βλ. και έκτυπο, εκτύπωμα	калка, преводна заемка	ΑΝ, ΜΤ, ΞΥ
1249.	μεταφωνημικοποίηση (η)	трансфонемизац ия	ΑΝ
1250.	μεταφωνία (η)	μεταфония, πρεγлас	ΝΦ
1251.	μετέχων (ο), βλ. και συμμετέχων	участник (в речевия акт)	ΚΜΠ
1252.	μετονομασία (η)	преназоваване	ΞΥ
1253.	μετοχή (η)	причастие	ΜΑСК, ΜΤ, ΤΡ
1254.	μετοχή ενεργητικού ενεστώτα (η)	сегашно деятелно причастие	ΜΑСК
1255.	μετοχή παθητικού παρακειμένου (η)	перфектно страдателно причастие, минало страдателно причастие	ΜΑСК
1256.	μετρικό δέντρο (το)	метрично дърво	ΝΦ
1257.	μετρικό σχήμα (το)	метрична фигура	ΝΦ
1258.	μετρικός κανόνας (ο)	метрично правило	ΝΦ
1259.	μετρικός πόδας (ο), βλ. και μετρικός πους, πόδας	метрична стъпка	ΡΣ
1260.	μετρικός πους (ο), βλ. και μετρικός πόδας, πόδας	метрична стъпка	

1261.	μετρικότητα (η)	метричност	ΝΦ
1262.	μέτρο (το)	размер, стъпка	ΝΦ
1263.	μετωνυμία (η)	метонимия	ΕΥ
1264.	μετώνυμο (το)	метоним	ΕΥ
1265.	μη απαλοιφή (η)	запазване (на имплицатурата)	ΚΑ
1266.	μη αποδεκτός, ή, ό	неприемлив	ΕΥ
1267.	μη αριθμητό ουσιαστικό (το)	неброимо съществително	ΚΜΠ
1268.	μη γεγονοτική προϋπόθεση (η)	пресупозиция за нефактитивност	ΚΑ
1269.	μη γηγενές σύνθετο (το)	недомашен композит	ΡΣ
1270.	μη γραμματικότητα (η)	неграматичност	ΡΣ
1271.	μη γραμμική πολυσημία (η)	нелинеарна полисемия	ΕΥ
1272.	μη διαβαθμίσιμο αντίθετο (το), βλ. και συμπληρωματικό αντίθετο	неградуален опозит	ΕΥ
1273.	μη διαβαθμίσιμο αντώνυμο (το)	неградуален антоним	ΕΥ
1274.	μη εγγενές σύνθετο (το)	недомашен композит, неизκονен композит	ΡΣ
1275.	μη εγγενές σύνθετο (το)	недомашен композит	ΡΣ
1276.	μη ερμηνεύσιμο χαρακτηριστικό (το)	негълкуваема характеристика	ΡΜ
1277.	μη κεφαλή	неопора	ΡΣ
1278.	μη κωδικοποιημένο δάνειο (το)	некодифицирана заемка	ΑΝ
1279.	μη λεκτική επικοινωνία (η)	невербална комуникация	ΤΕ
1280.	μη μαρκαρισμένος, η, ο	немаркиран	ΕΥ
1281.	μη παρελθοντικός χρόνος (ο)	неминало време	
1282.	μη παρεμφατικός τύπος ρήματος (ο)	нелична (нефинитна) глаголна форма	ΗΜW
1283.	μη παρωχημένος	неминало време	ΜΑСК

	χρόνος (ο)		
1284.	μη περιοριστική αναφορική πρόταση (η), βλ. και πλεοναστική αναφορική πρόταση	подчинено нерестриктивно определително изречение	HMW
1285.	μη προσαρμοσμένο δάνειο (το), βλ. και ασυμμόρφωτο δάνειο (το)	неадаптирана заемка	AN
1286.	μη προσφυματική παραγωγή (η)	неафиксално словообразуване	ΞΥ
1287.	μη συγκολλητική γλώσσα (η)	неаглутиниращ език, неаглутинативе н език	ΡΣ
1288.	μη συνοπτική άποψη (η), βλ. και μη συνοπτική όψη, εξακολουθητικός τρόπος ενέργειας, ατελής ποιόν ενεργείας	несвършен вид	ΞΥ
1289.	μη συνοπτική όψη (η), βλ. και μη συνοπτική άποψη, εξακολουθητικός τρόπος ενέργειας, ατελής ποιόν ενεργείας	несвършен вид	
1290.	μη συνοπτικό θέμα (το)	несвършена основа, имперфективна основа	
1291.	μη τεχνικό δάνειο (το), βλ. και δάνειο πολυτελείας, συνυποδηλωτικό δάνειο	конотативна заемка	AN
1292.	μη τυπικό ύφος (το), βλ. και καθημερινό ύφος, κοινόλεκτο ύφος	ежедневен разговорен стил	ΜΑСК
1293.	μη χαρακτηρισμένος, η, ο	немаркиран	ΞΥ
1294.	μήνυμα (το)	послание, съобщение	ΚΜΠ

1295.	μικροδομή (η)	микроструктура	ΞΥ
1296.	μισόκλειστο (ημίκλειστο) σύμφωνο (το), βλ. και προστριβόμενο σύμφωνο	преградно- проходна съгласна, африкативна съгласна, африкат	ΜΤ
1297.	μονάδα (η)	единица	ΚΛ
1298.	μόνημα (το)	монема	ΚΛ, ΜΤ
1299.	μονόγλωσσο λεξικό (το)	едноезичен речник	ΞΥ
1300.	μονόγλωσσος, η, ο	едноезичен	ΜΤ
1301.	μονολεκτική πρόθεση (η)	еднословен предлог, прост предлог	ΚΜΠ
1302.	μονολεκτικό σύνθετο (το)	еднословен комποзит	ΡΣ
1303.	μονολεκτικός χρόνος (ο)	глаголно време със синтетични форми	
1304.	μονολεκτικότητα (η)	еднословност	ΡΣ
1305.	μονομορφηματική λέξη (η)	μονομορφемна дума	ΞΥ
1306.	μονομορφηματικό στοιχείο κενό περιεχομένου (το)	μονομορфемен элемент без съдържание	ΞΥ
1307.	μονοπαλλόμενο σύμφωνο (το)	едноударна съгласна	ΞΥ
1308.	μόνοπτωτο ρήμα (το)	глагол, въвеждащ само едно допълнение	ΗΜW
1309.	μονοσθενές ρήμα (το)	едновалентен глагол (свързва се само с външен аргумент)	ΚΜΠ
1310.	μονοσύλλαβη λέξη (η)	едносрична дума	ΜΑСК

1311.	μονοσύλλαβος, η, ο	едносричен	ΤΡ
1312.	μονοτονικό σύστημα (το)	μονотонична система	ΜΑΣΚ
1313.	μονούφος (το)	μονостил	ΚΛ
1314.	μοντέλο γραμματικής (το)	граматически модел, модел на граматика	ΝΦ
1315.	μόρα	мора	ΜΤ
1316.	μόριο (το)	частица	ΜΑΣΚ, ΤΡ
1317.	μόριο έγκλισης (το)	частица за образуване на наклонение	ΜΑΣΚ
1318.	μορφή (η)	форма	ΜΤ
1319.	μόρφημα (το)	морфема	ΚΛ, ΜΑΣΚ, ΜΤ, ΝΦ
1320.	μορφηματικό όριο (το)	морфемна граница	ΝΦ
1321.	μορφικό σχήμα (το)	фигура	ΜΠ
1322.	μορφικός, ή, ό	формален	ΜΠ
1323.	μορφο(φω)νολογία (η)	морфо(фо)нология	ΜΤ
1324.	μορφολεξικός κανόνας (ο)	морфолексикално правило	ΞΥ, ΡΜ
1325.	μορφολογία (η)	морфология	ΚΛ, ΜΑΣΚ, ΜΤ, ΝΦ
1326.	μορφολογικά απλή λέξη (η)	морфологично проста дума	ΡΣ
1327.	μορφολογικά περίπλοκη λέξη (η)	морфологично сложна дума	ΡΣ
1328.	μορφολογική αλλομορφία (η)	морфологична аломорфия	ΡΜ
1329.	μορφολογική πληροφορία (η)	морфологична информация	ΞΥ
1330.	μορφολογική προσαρμογή (η)	морфологично адаптиране	ΑΝ
1331.	μορφολογικό συνεχές (το)	морфологичен континуум	ΡΜ
1332.	μορφολογικό	морфологична	ΝΦ

	συστατικό (το)	съставка, морфологичен компонент	
1333.	морφολογικός αστερισμός (ο)	морфологична констелация	PM
1334.	морφολογικός αστερισμός (ο)	морфологична констелация, морφολογично съзвездие	PM
1335.	морφολογικός σηματισμός (ο)	морφολογично образуване	NΦ, PΣ
1336.	морφολογοποίηση (η)	морφологизация , морφологизиран е	NΦ, PΣ
1337.	морφосυντακτικό χαρακτηριστικό (το)	морфосинтактич на характеристика	PM
1338.	μουσικός τόνος (ο)	музикално ударение	MT, NΦ
1339.	νέα πληροφορία (η)	нова информация	KMΠ
1340.	νεοελληνική διάλεκτος (η)	новогръцки диалект	MACK
1341.	νεοελληνική κοινή (NEK) (η)	новогръцки език	MACK
1342.	νεοκλασικό σύνθετο (το)	неокласически комποзит (образуван от старогръцки и/или латински зависими основи)	PΣ
1343.	νεολογία (η)	неологизъм	AN, MACK, EY
1344.	νεολογισμός (ο)	неологизъм	MACK, NΦ, EY, PΣ, TP
1345.	νεόπλαστη λόγια λέξη (η)	неологизъм	TP
1346.	νευματική δείξη (η)	жестов деиксис, невербален деиксис	KA

1347.	νευρογλωσσολογία (η)	невролингвисти ка	LY
1348.	νόημα (το)	смисль	ΚΛ
1349.	νοηματικό (σημασιακό) αίτημα (το)	постулат на значението	ΜΠ
1350.	νοησιαρχικός, ή, ό	менталистичен	ΜΠ
1351.	νοητικό λεξικό (το)	ментален речник	ΞΥ
1352.	νόμος της δεξιόστροφης κεφαλής (ο)	правило на десностранната опора	ΡΣ
1353.	νόρμα (η)	норма	ΚΑ, ΚΛ
1354.	ξένη λέξη (η)	чужда дума, чуждица	ΑΝ, ΜΑΚΚ, ΤΡ
1355.	ξένη λέξη ελληνικής καταγωγής (η), βλ. και αντιδάνειο, ταξιδεύτρα λέξη ελληνικής καταγωγής	заемка от гръцки произход, обратна заемка	ΑΝ
1356.	ξениσμός (ο)	чуждица	ΑΝ
1357.	ξύλινη γλώσσα (η)	бюрократичен език	ΞΥ
1358.	οδοντικό σύμφωνο (το)	дентална съгласна, зъбна съгласна	ΜΑΚΚ, ΜΤ, ΝΦ, ΤΡ
1359.	οιονεί ερώτηση (η)	несъщински въпрос	ΚΜΠ
1360.	οιονεί μεταβιβαστικό ρήμα (το)	квазикаузативен глагол	
1361.	οιονεί συνδετικό ρήμα (το)	несъщински свързващ глагол, несъщинска копула (преходен глагол, с чието пряко допълнение се приписва качество на подлога)	ΚΜΠ
1362.	ολικό δάνειο (το), βλ.	директна заемка	ΑΝ

	και άμεσο δάνειο		
1363.	ολώνυμο (το)	холоним	ΞΥ
1364.	ομιλητής (ο), βλ. και εκφωνητής	адресант, говорящ	ΚΜΠ
1365.	ομιλία (η)	реч	ΜΤ
1366.	ομιλούμενη γλώσσα (η)	говорим език	ΜΑСК
1367.	ομόγραφη λέξη (η)	омограф, графичен омоним	ΜΑСК
1368.	ομογραφία (η)	омография	ΞΥ
1369.	ομογραφική σύγκρουση (η)	омографски конфликт	ΞΥ
1370.	ομόγραφο (το)	омограф, графичен омоним	ΞΥ
1371.	ομόηχη λέξη (η)	омофон, фонетичен омоним	ΜΑСК
1372.	ομοηχία (η)	омофония, фонетична омонимия	ΞΥ
1373.	ομοηχιακή σύγκρουση (η)	омофоничен конфликт	ΞΥ
1374.	ομόηχο (το), βλ. και ομόφωνο	омофон, фонетичен омоним	ΞΥ, ΤΡ
1375.	ομοιόπτωτη συνεκφορά (η)	съгласуване по падеж	ΜΑСК
1376.	ομόφωνο (το), βλ. και ομόηχο	омофон, фонетичен омоним	ΞΥ
1377.	ομώνυμη λέξη (η)	омонимна дума	ΜΑСК

1378.	ομωνυμία (η)	омонимия	ΚΑ, ΜΤ, ΕΥ
1379.	ομωνυμική σύγκρουση (η)	омонимен сблъсък	ΕΥ
1380.	ομώνυμο (το)	омоним	ΜΑΚΚ, ΝΦ, ΕΥ, ΡΣ
1381.	ομώνυμο λέξιμα (το)	омонимна лексема	ΕΥ
1382.	όνομα (το)	име	ΜΤ
1383.	ονομασία (η)	номинация	ΜΠ
1384.	ονομασιολογία (η)	ономасиология	ΤΕ
1385.	ονομαστική πτώση (η)	номинатив, именителен падеж	ΜΑΚΚ, ΜΤ, ΤΡ
1386.	ονοματική αντωνυμία (η)	местоимение в субстантивна функция	ΚΜΠ
1387.	ονοματική κατηγορία (η)	именна категория	
1388.	ονοματική κλίση (η)	именна флексия	ΝΦ, ΡΣ
1389.	ονοματική τάξη (η)	номинален клас, именен клас	ΚΛ
1390.	ονοματική φράση (η)	именна фраза, именна група	ΜΑΚΚ, ΝΦ, ΡΣ
1391.	ονοματικό επίθημα (το)	номинален суфикс, суфикс за образуване на имена	ΕΥ
1392.	ονοματικό κλιτικό πρόσφυμα (το)	флексивен суфикс за образуване на имена	ΕΥ
1393.	ονοματικό σύνθετο (το)	именен комποзит, сложно съществително	ΝΦ, ΡΣ
1394.	ονοματικός, ή, ό	номинален, именен	ΚΛ
1395.	ονοματοκρατία (η)	номинализъм	ΤΕ
1396.	ονοματοποίηση (η), βλ. και ουσιαστικοποίηση	субстантивация, субстантивиран е	ΚΜΠ

1397.	ονοματοποιητική λέξη (η), βλ. και ηχομιμητική λέξη	звукоподражательная дума	ΞΥ
1398.	ονοματοποιία (η)	ономатопея	ΞΥ, ΤΡ
1399.	οξεία (η)	остро ударение	ΤΡ
1400.	οξύτονο ουσιαστικό (το)	съществително с ударение на последната сричка от края на думата	ΜΑΣΚ
1401.	οξύτονος, η, ο	дума с ударение на първата сричка от края на думата	ΤΡ
1402.	οπίσθιο (το) (δυναμικό χαρακτηριστικό)	задна позиция на гласната по хоризонталната ос (бинарна характеристика)	ΝΦ
1403.	οπίσθιο φωνήεν (το)	задна гласна	ΞΥ
1404.	οπτικό δάνειο (το)	заемка, възприета чрез писмената реч	ΑΝ
1405.	οργανική πτώση (η)	инструментал, творителен падеж	ΡΜ
1406.	орθογραφία (η)	правопис	ΚΛ, ΜΑΣΚ, ΞΥ
1407.	орθογραφική λέξη (η), βλ. και орθογραφικός τύπος	ортографична дума	ΞΥ
1408.	орθογραφικός τύπος (ο), βλ. και орθογραφική λέξη	ортографична форма	
1409.	ορθολογισμός (ο)	рационализъм	ΛΥ
1410.	όρισμα (το)	аргумент	ΞΥ
1411.	οριστική αναφορά (η)	определена референция	ΚΜΠ
1412.	οριστική αντωνυμία (η)	определително местоимение	ΜΑΣΚ, ΤΡ

1413.	οριστική έγκλιση (η)	индикатив, изявительно наклонение	ΜΑСК, ΞΥ, ΤΡ
1414.	οριστική παρελθοντική έκφραση (η)	обстоятелен о пояснение за определен момент или определен времеви интервал в миналото	ΨJ
1415.	οριστική χρονική δήλωση (η)	означаване на определен момент във времето	ΜΜ
1416.	οριστικό άρθρο (το)	определителен член	ΜΑСК
1417.	οριστικός τύπος του ρήματος (ο)	глаголна форма в изявительно наклонение (индикатив)	ΚΜΠ
1418.	οριστικότητα (η)	определеност	ΜΜ
1419.	οροθετική λειτουργία (η)	демаркативна функция	ΜΤ
1420.	όρος της πρότασης (ο)	част на изречението	ΜΑСК
1421.	ουδέτερη διάθεση (η)	неутрална диатеза	
1422.	ουδέτερη σειρά των όρων (η), βλ. και βασική σειρά των όρων	неутрален словоред	ΚΜΠ
1423.	ουδέτερο γένος (το)	среден род	ΞΥ, ΤΡ
1424.	ουδέτερο φωνήεν (το)	междинна средна гласна, шва	ΜΤ
1425.	ουδετεροποίηση (η)	неутрализация, неутрализиране	ΚΛ, ΜΤ
1426.	ουδέτερος, η, ο	неутрален	ΚΜΠ
1427.	ουδετέρωση (η)	неутрализация, неутрализиране	ΝΦ
1428.	ουρανικό σύμφωνο (το)	палатална съгласна	ΜΑСК, ΜΤ

1429.	ουρανικοποιημένο σύμφωνο (το)	палатализирана съгласна	ΜΤ
1430.	ουρανίσκος (ο)	небце	
1431.	ουρανοφατνιακό σύμφωνο (το)	палаталноалвеο лна съгласна	ΜΑСК
1432.	ουράνωση (η)	палатализация, палатализиране	ΜΑСК
1433.	ουσιαστική συνθήκη (η)	съществено условие	КА
1434.	ουσιαστικό (το)	съществително име, субстантив	ΚΛ, ΜΑСК, ΜΤ
1435.	ουσιαστικό κοινού γένους (το)	съществително име от общ род	ΗΜΩ
1436.	ουσιαστικομανία (η)	прекомерна употреба на абстрактни съществителни (вм. глаголи)	ΜΑСК
1437.	ουσιαστικοποίηση (η)	субстантивация, субстантивиране	ΜΑСК
1438.	όψη (η), βλ. και άποψη, γραμματικό ποιόν ενεργείας, τρόπος ενέργειας	вид на глагола, аспект	ΑΝ
1439.	οψιακό θέμα (το)	видова основа	
1440.	οψιακός, ή, ό	видов, аспектуален	
1441.	οψιακό-χρονικό σύστημα (το)	аспектуално- темпорална система	ΧΜ
1442.	παγιοποίηση (η)	фразеологизира не на свободно словосъчетание	ΜΤ
1443.	παγιωμένη έκφραση (η)	устойчиво словосъчетание, фразеологично словосъчетание, фразеологизъм,	ΝΦ

		фразема	
1444.	παγιωμένη μεταφορά (η)	фразеологична μεταфора, вκαменена μεταфора	ΞΥ
1445.	παγχρονική αναφορά (η)	означаване на действия, валидни във всеки интервал на темпоралната ос, означаване на омнитемпоралн и действия	ΑΣ
1446.	παθητική διάθεση (η)	пасивна диатеза	
1447.	παθητική φωνή (η)	пасив, страдателен залог	ΤΡ
1448.	παθητικό λεξιλόγιο (το)	пасивен речник	
1449.	παθητικοποίηση (η)	пасивизация	ΚΜΠ
1450.	παθητικότητα (η)	пасив	
1451.	παλαιωνυμία (η), βλ. και ρετρωνυμία	ретронимия	ΞΥ
1452.	παλλόμενο σύμφωνο (το)	вибрантна съгласна, треπтяща съгласна	ΜΑΣΚ, ΜΤ
1453.	παραβολική έκφραση (η), βλ. και παρομοίωση	израз за сравнение, оприличаване, уподобяване	ΜΑΣΚ
1454.	παραγλωσσικό φαινόμενο (το)	параезиково явление	LY
1455.	παραγωγή (η)	деривация	ΜΤ, ΝΦ, ΤΡ
1456.	παράγωγη λέξη (η), βλ. και παράγωγο	производна дума	ΜΑΣΚ, ΤΡ
1457.	παραγωγική εννοιακή	производна смислова	ΞΥ

	σχέση (η)	релация	
1458.	παραγωγική διαδικασία (η)	словообразува телен механизъм	ΡΣ
1459.	παραγωγική επιθηματοποίηση (η)	словообразуван е чрез суфиксация	ΡΣ
1460.	παραγωγική μορφολογία (η)	морфология на словообразуван ето	ΞΥ
1461.	παραγωγικό επίθημα (το)	деривационен суфикс, словообразува телен суфикс	ΜΑСК, ΡΣ
1462.	παραγωγικό λεξιλόγιο (το), βλ. και ανακλητικό λεξιλόγιο	продуктивен речник	ΞΥ
1463.	παραγωγικό μόρφημα (το)	деривационна морфема	ΞΥ
1464.	παραγωγικό πρόθημα (το)	деривационен префикс	ΡΣ
1465.	παραγωγικό πρόσφυμα (το)	деривационен αфикс	ΡΣ
1466.	παραγωγικό σύνθετο (το)	производен комποзит, производна сложна дума	ΡΣ
1467.	παραγωγικότητα (η)	продуктивност	ΝΦ
1468.	παράγωγο (το), βλ. και παράγωγη λέξη	производна дума	ΜΑСК, ΤΡ
1469.	παράδειγμα (το)	парадигма	ΚΛ, ΡΜ
1470.	παραδειγματική εννοιακή σχέση (η)	парадигматична смилова релация	ΞΥ
1471.	παραδειγματική κλίση (η)	парадигматична флексия	ΝΦ, ΡΣ
1472.	παραδειγματικός άξονας (ο)	парадигматична ос	ΡΜ
1473.	παραδειγματικός ενσωματωτής (ο)	парадигматичен интегратор	ΑΝ
1474.	παραδειγματικός, ή, ό	парадигматичен	ΜΤ

1475.	παραδοσιακή γραμματική (η)	традиционна граматика	
1476.	παραδοσιακή δημοτική (η)	традиционен димотики	ΜΑΣΚ
1477.	παράθεση (η)	приложение, апозиция	ΜΑΣΚ
1478.	παραθετικά (τα)	степенι за сравнение на прилагателните и наречията	ΜΑΣΚ
1479.	παραθετικό σύνθετο (το), βλ. και λεξική φράση, πολυλεκτικό σύνθετο, χαλαρό πολυλεκτικό σύνθετο	съставно название	ΜΑΣΚ
1480.	παρακείμενος (ο)	перфект, минало неопределено време	ΚΛ, ΤΡ
1481.	παρακείμενος της εμπειρίας (ο)	перфект на опыта (обобщенофактическо значение)	ΜΜ
1482.	παρακείμενος του αποτελέσματος (ο)	перфект на резултата	ΜΜ
1483.	παράκληση (η)	молба	ΚΜΠ
1484.	παραλήγουσα (η)	втората сричка от края към началото на думата	ΤΡ
1485.	παραλλαγή (η)	вариант	ΚΛ, ΜΑΣΚ
1486.	παρασύνθετο (το)	производна дума или композит, образувана от друга производна, композит или съставно название	ΡΣ, ΤΡ
1487.	παρατακτική σύνδεση (η), βλ. και παράταξη	съчинително свързване, паратаκтично	ΜΑΣΚ, ΡΣ

		свързване	
1488.	παρατακτικό σύνθετο (το)	композит със съединителна връзка между основите	ΡΣ
1489.	παρατακτικός σύνδεσμος (ο)	παρατακτικός съюз, съчинителен съюз	ΜΑΚΚ, ΤΡ
1490.	παρατάξι (η), βλ. και παρατακτική σύνδεση	παρατακτικός, παρατακτικό отношение, съчинително отношение	ΚΛ, ΜΑΚΚ, ΜΤ, ΡΣ
1491.	παρατατικός (ο)	имперфект, минало несвършено време	ΜΑΚΚ, ΤΡ
1492.	παραχωρητική έκφραση (η)	израз за отстъпка, отстъпителен израз	ΜΑΚΚ
1493.	παραχωρητική πρόταση (η)	подчинено обстоятелствен о изречение за отстъпка	
1494.	παραχωρητικός σύνδεσμος (ο)	подчинителен съюз за отстъпване, отстъпителен съюз	ΜΑΚΚ
1495.	παραελθόν (το)	минало	ΚΛ
1496.	παραελθοντική αναφορά (η)	означава на действия в минал интервал на референтност	ΑΣ
1497.	παραελθοντικός χρόνος (ο)	минало време	
1498.	παραεμβολή (η)	интерференция	ΑΝ, ΜΤ

1499.	παρεμφατικός τύπος ρήματος (ο)	лична (финитна) глаголна форма	HMW
1500.	παρένθεση (η)	скоба	TP
1501.	παρεπόμενα του ρήματος (τα)	граматическите морфеми в състава на глаголната форма (лице, вид, време, модалност)	КМП
1502.	παρετυμολογία (η), βλ. και λαϊκή ετυμολογία	народна етимология	AN, EY
1503.	παροιμία (η)	пословица, поговорка	EY
1504.	παρομοίωση (η), βλ. και παραβολική έκφραση	оприличаване, уподобяване	MACK
1505.	παροξύτονο ουσιαστικό (το)	съществително с ударение на втората сричка от края на думата	MACK
1506.	παροξύτονος, η, ο	с ударение на втората сричка от края на думата	TP
1507.	παρωνυμία (η)	паронимия	EY
1508.	παρώνυμο (το)	пароним	EY, TP
1509.	παρωχημένος χρόνος (ο)	минало време	MACK
1510.	παύλα (η)	тире	TP
1511.	παύση (η)	пауза	NΦ
1512.	παχύ συριστικό σύμφωνο (το)	шипяща съгласна	MT
1513.	πεδίο εφαρμογής των κανόνων (το)	поле на приложение на правилата	PM
1514.	πεδίο-πηγή (η)	област- източник	EY

1515.	πεδίο-στόχος (το)	област-цел	ΞΥ
1516.	περιβάλλον (το), βλ. και γλωσσικό περιβάλλον, περίγυρος, περικείμενο, συμφραζόμενα	контекст	ΚΑ, ΜΤ
1517.	περιβαλλοντική ποικιλία (η)	контекстуален вариант	ΚΛ
1518.	περιγραφική γραμματική (η)	описателна граматика, дескриптивна граматика	
1519.	περιγραφικό επίθετο (το)	качествено прилагателно	ΚΜΠ
1520.	περιγραφικό συνώνυμο (το)	описателен синоним	ΞΥ
1521.	περιγραφικός κανόνας (ο)	дескриптивно правило	LY
1522.	περιγραφισμός (ο)	дескриптивизъм	LY
1523.	περίγυρος (ο), βλ. και γλωσσικό περιβάλλον, περιβάλλον, περικείμενο, συμφραζόμενα	контекст	ΝΦ
1524.	περίθημα (το)		ΞΥ
1525.	περιθωριακή γλώσσα (η)	сленг	ΞΥ
1526.	περιθωριακό λεξιλόγιο (το)	сленг	ΞΥ
1527.	περιθωριακό λεξιλόγιο (το)	арготичен речник, жаргонен речник	ΞΥ
1528.	περικείμενο (το), βλ. και γλωσσικό περιβάλλον, περιβάλλον, περίγυρος, συμφραζόμενα	контекст	ΚΑ

1529.	περικοπή (η)	съкращаване	ΞΥ
1530.	περιληπτικό αριθμητικό (το)	събирателно числително име	ΤΡ
1531.	περιληπτικό ουσιαστικό (το)	събирателно съществително	ΚΜΠ
1532.	περιορισμένος κατάλογος (ο)	ограничен инвентар	ΜΤ
1533.	περιορισμός εμφάνισης μορφοσυντακτικών χαρακτηριστικών (ο)	ограничение за реализация на морфосинтактични характеристики	ΡΜ
1534.	περιορισμός της σημασίας (ο)	стесняване на значението	ΜΠ
1535.	περιορισμός της τρισυλλαβίας (ο)	ограничение за позиция на ударението на една от трите срички от края на думата	ΡΣ
1536.	περιοριστική αναφορική πρόταση (η)	подчинено рестриктивно определително изречение	ΚΜΠ
1537.	περισπωμένη (η)	извито ударение, циркумлекс	
1538.	περίσταση (η), βλ. και εξωγλωσσική κατάσταση	ситуация	
1539.	περιστασιακή σημασία (η)	ситуационно значение	ΤΕ
1540.	περίφραση (η)	перифраза	ΞΥ
1541.	περιφραστική πρόθεση (η)	сложен предлог	ΚΜΠ
1542.	περιφραστικός σύνδεσμος (ο)	сложен съюз	ΚΜΠ
1543.	περιφραστικός τύπος (ο)	аналитична форма	ΗΜW
1544.	περιφραστικός χρόνος	глаголно време с аналитични форми	
1545.	πιθανή λέξη (η)	възможна дума	ΞΥ
1546.	πιθανολογική έγκλιση	презумптив	ΤΡ

	(η)		
1547.	πιθανός κόσμος (ο)	възможен свят	ΜΠ
1548.	πλάγια ερώτηση (η)	непряк въпрос, непряко предаден въпрос, косвен въпрос	ΜΑΣΚ
1549.	πλάγια σημασία (η), βλ. και μεταβιβαστική σημασία	каузативно значение	ΜΑΣΚ
1550.	πλάγιος λόγος (ο)	непряка реч	ΜΑΣΚ
1551.	πλεοναστική αναφορική πρόταση (η), βλ. και μη περιοριστική αναφορική πρόταση	подчинено нерестриктивно определително изречение	ΚΜΠ
1552.	πλεοναστικός κανόνας (ο)	плеонастично правило	ΞΥ, ΡΜ
1553.	πλευρικό σύμφωνο (το)	латерална съгласна, странична съгласна	ΜΑΣΚ, ΜΤ
1554.	πληθυντικός αριθμός (ο)	множествено число	ΞΥ
1555.	πληθυντικός ευγένειας (ο)	множествено число за израз на учтивост	ΜΑΣΚ
1556.	πλήρες ρήμα (το)	пълнозначен глагол	ΚΜΠ
1557.	πληροφορητικότητα (η)	информативнос т	ΞΥ
1558.	πλησιωνυμία (η)	близка синонимия	ΞΥ
1559.	πνεύμα (το)	придыхание	ΜΑΣΚ
1560.	πνευματικό σύμφωνο (το)	спирантна съгласна	ΜΤ
1561.	πόδας (ο), βλ. και μετρικός πόδας,	стъпка	ΝΦ

	μετρικός πους		
1562.	ποιητικό αίτιο (το), βλ. και υποκείμενο της ρηματικής ενέργειας, δράστης	логически подлог	ΜΑСК
1563.	ποιητικό μέτρο (το)	стихотворен размер	ΝΦ
1564.	ποικιλία (η)	вариант	ΚΛ
1565.	ποικιλία σημασιμένου (η)	вариант на означаемото	ΜΤ
1566.	ποικιλία σημαίνοντος (η)	вариант на означаващото	ΜΤ
1567.	ποικιλία φωνήματος (η), βλ. και αλλόφωνο	вариант на фонемата, алофон	ΜΤ
1568.	ποικιλία χρήσεων (η)	вариант на употреба	ΚΛ
1569.	ποικίλο στοιχείο (το)	вариант	ΜΠ
1570.	ποιόν ενεργείας (το), βλ. και άποψη, όψη, τρόπος ενεργείας	вид на глагола, аспект	ΚΛ
1571.	πολικό αντώνυμο (το)	полярен антоним	ΞΥ
1572.	πολιτική συμπεριφορά (η)	политически коректно поведение	ΚΑ
1573.	πολιτισμικό συμφωνημένο (το)	културна конвенция	ΤΕ
1574.	πολιτιστικός δανεισμός (ο)	културно заемане	ΑΝ
1575.	πολλαπλασιαστικό αριθμητικό (το)	числително име, означаващо броя на частите в състава на предметите	ΤΡ
1576.	πολυγλωσσία (η)	многоезичие, мултилингвизъм	ΚΛ
1577.	πολυλειτουργικό επίθημα (το)	полифункционален суфикс	ΞΥ

1578.	πολυλεκτικό λέξημα (το)	съставна лексема	ΞΥ
1579.	πολυλεκτικό σύνθετο (το), βλ. και λεξική φράση, χαλαρό πολυλεκτικό σύνθετο	съставно название	ΞΥ, ΡΣ
1580.	πολυλεκτικότητα (η)	съставност (при съставни названия)	ΡΣ
1581.	πολυμορφηματική κανονική λέξη (η)	нормална полиморфемна дума	ΞΥ
1582.	πολυμορφηματική λέξη (η)	полиморфемна дума	ΞΥ
1583.	πολυμορφισμός (ο)	полиморфизъм	ΚΛ
1584.	πολύπλοκο λέξημα (το)	сложна лексема	ΞΥ
1585.	πολύσημη λέξη (η)	полисемна дума, многозначна дума	ΞΥ
1586.	πολυσημία (η)	полисемия, многозначност	ΚΑ, ΜΑΚΚ, ΞΥ
1587.	πολύσημο λέξημα (το)	многозначна лексема	ΞΥ
1588.	πολυσύλλαβος, η, ο	многосричен	ΤΡ
1589.	πολυσύνθετη λέξη (η)	комποзит, образуван от друг композит (чрез композиция)	ΤΡ
1590.	πολυσυνθετική γλώσσα (η)	полисинтетичен език	ΝΦ, ΡΣ
1591.	πολυτονικό σύστημα (το)	политонична система	
1592.	πομπός (ο)	източник	ΤΕ
1593.	ποσοδείκτης (ο), βλ. και ποσοτικός δείκτης	квантификатор	ΜΑΚΚ
1594.	ποσότητα (η)	количество	ΜΤ
1595.	ποσοτικό επίρρημα (το)	наречие за количество	ΤΡ

1596.	ποσοτικός δείκτης (ο), βλ. και ποσοδείκτης	квантификатор	ΜΑΣΚ
1597.	πραγματογλωσσολογία (η)	прагмалингвист ика	ΚΑ
1598.	πραγματοκρατία (η)	реализъм	ΤΕ
1599.	πραγματολογία (η)	прагматика, лингвопрагмати ка, лингвистична прагматика	
1600.	πραγματολογική σημασιολογία (η)	прагмасемантик а	ΞΥ
1601.	πραγματολογική θεωρία (η)	лингвопрагмати чна теория	ΚΑ
1602.	πραγματολογική ικανότητα (η)	прагматична компетентност	ΚΑ
1603.	πραγματολογική ισχύς (του εκφωνήματος) (η)	прагматическа сила (на изказването)	ΚΑ
1604.	πραγματολογική κλίμακα (η)	прагматическа скала	ΚΑ
1605.	πραγματολογική προϋπόθεση (η)	прагматическа пресупозиция	ΚΑ
1606.	πραγματοωμένη νεολογία (η)	реализирана неологизъм	ΞΥ
1607.	πρακτική πρόταση (η)	перформативно изречение	ΜΠ
1608.	πράξη της ομιλίας (η)	речев акт	ΜΠ
1609.	προβολή προϋπόθεσης (η)	проекция на пресупозицията	ΚΑ
1610.	προγλωσσιδικοποιημέν ο σύμφωνο (το)	преглотализира на съгласна	ΜΤ
1611.	πρόθεση (η)	предлог	ΚΛ, ΜΑΣΚ, ΜΤ, ΡΣ, ΤΕ, ΤΡ
1612.	πρόθεση (η)	интенция, намерение	ΚΑ

1613.	προθετική φράση (η)	предложна фраза	HMW
1614.	προθετικό ρήμα (το)	префигиран глагол	ΞΥ
1615.	προθετικότητα (η)	интенционалнос т, интенция	ΚΑ, ΜΠ
1616.	πρόθημα (το)	префикс, представка	ΜΑΚΚ, ΝΦ, ΡΣ
1617.	προθηματοποίηση (η)	префиксация	ΡΣ
1618.	προϊόν (το)	обект, възникнал в результат на действието, означено с глагола (семантична роля)	ΚΜΠ
1619.	προϊοντικό όνομα (το)	наименование на продукт	ΞΥ
1620.	προκλιτική αντωνυμία (η)	проклитично местоимение	ΜΑΚΚ
1621.	προκλιτικό (το)	проклитика	ΝΦ, ΤΡ
1622.	προκλιτικός, ή, ό	проклитичен	ΤΡ
1623.	προληπτική χρήση των αδύνατων τύπων των προσωπικών αντωνυμιών (η)	при удвояване на допълнението – употреба на кратката форма на личното местоимение преди именна фраза- допълнение	ΜΑΚΚ
1624.	πρόληψη (του αδύνατου τύπου της προσωπικής αντωνυμίας) (η), βλ. και πρόταξη	при удвояване на допълнението с кратка форма на личното местоимение – позиция на местоимението преди именната фраза- допълнение	ΚΜΠ

1625.	προουρανικός φθόγγος (ο)	препалатален звук	ΜΤ
1626.	προπαραλήγουσα (η)	третата сричка от края на думата	ΤΡ
1627.	προπαρασκευαστική συνθήκη (η)	подготвително условие	ΚΑ
1628.	προπαροξύτονο ουσιαστικό (το)	съществително с ударение на третата сричка от края на думата	ΜΑCΚ
1629.	προπαροξύτονος, η, ο	с ударение на третата сричка от края на думата	ΤΡ
1630.	προραχιαίο σύμφωνο (το)	предорзална съгласна	ΜΤ
1631.	προραχιαίο φατνιακό σύμφωνο (το)	предорзална алвеолна съгласна	ΜΤ
1632.	προρρηματικό (το)	глаголен префикс, глаголна представка	ΔΚ
1633.	προσαρμογή (η)	адаптиране, адаптация	ΑΝ
1634.	προσαρμοσμένο δάνειο (το), βλ. και συμμορφωμένο δάνειο	асимилирана заемка, адаптирана заемка	ΑΝ
1635.	προσαρμοστικότητα (η)	адаптивност	ΚΑ
1636.	προσάρτημα (το)	адюнкт	ΡΣ
1637.	просβλητικό λεξιλόγιο (το)	обиден речник	ΕΥ
1638.	προσδιοριζόμενο (το)	определяемо	
1639.	προσδιορίζον (το)	детерминант, определител	
1640.	προσδιορισμός (ο)	определение,	ΜΤ

		пояснение	
1641.	προσδιορισμός (ο), βλ. και ελεύθερη προσθήκη, προσάρτημα	адюнкт	ΚΜΠ
1642.	προσδιοριστής (ο)	детерминатор	ΞΥ
1643.	προσδιοριστής (ο)	спецификатор	ΚΛ
1644.	προσδιοριστικό σύνθετο (το)	детерминативен композит	ΡΣ
1645.	προσδιοριστικό σύνθετο (το)	композит с атрибутивна (определителна) връзка между съставките	ΚΜΠ
1646.	προσεγγιστικό σύμφωνο (το)	апроксимант	ΞΥ
1647.	προσηγορικοποίηση (η)	преминаване на съществителни собствени имена в съществителни нарицателни	ΞΥ
1648.	πρόσθεμα (το), βλ. και πρόσφυμα	афикс	ΜΤ
1649.	πρόσθιο (το) (δυναδικό χαρακτηριστικό)	предна позиция на гласната по хоризонталната ос (бинарна характеристика)	ΝΦ
1650.	πρόσθιο φωνήεν (το)	предна гласна	ΞΥ
1651.	προσλεκτική ισχύς (η)	илокутивна сила	ΚΑ
1652.	προσλεκτική πράξη (η), βλ. και ενδολεκτική πράξη	илокутивен акт	ΚΑ
1653.	προσλεκτικός στόχος (ο)	илокутивна цел	ΚΑ
1654.	προσταγή (η)	заповед	ΜΑСК
1655.	προστακτική (η), βλ. και προστακτική	императив, повелително	ΜΑСК, ΚΛ

	έγκλιση	наклонение	
1656.	προστακτική έγκλιση (η), βλ. και προστακτική	императив, повелително наклонение	ΞΥ, ΤΡ
1657.	προστριβόμενο σύμφωνο (το), βλ. και μισόκλειστο (ημίκλειστο) σύμφωνο	преградно-проходна съгласна, африкативна съгласна, африкат	ΜΑСК, ΜΤ, ΝΦ
1658.	πρόσφυμα (το), βλ. και πρόσθεμα	афикс	ΜΑСК, ΞΥ, ΝΦ, ΡΜ, ΡΣ
1659.	προσφυματική παραγωγή (η)	словообразуване чрез афиксация	ΞΥ
1660.	προσφυματοειδή (τα)	афиксоиди	ΡΣ
1661.	προσφυματοποίηση (η)	афиксация	ΡΣ
1662.	προσωδία (η)	прозодия	ΚΛ, ΜΤ
1663.	προσωδιακή ιεραρχία (η)	прозодична йерархия	ΝΦ
1664.	προσωδιακό δέντρο (το)	прозодично дърво	ΝΦ
1665.	προσωδιακό σημείο (το)	прозодичен знак	ΜΤ
1666.	προσωπική αντωνυμία (η)	лично местоимение	ΤΡ
1667.	προσωπική δείξη (η)	персонален деиксис	ΚΑ
1668.	προσωπική έγκλιση (η)	наклонение с лични форми	ΤΡ
1669.	πρόσωπο (το)	лице	ΜΑСК, ΤΡ
1670.	προσωποποίηση (η)	персонификация	ΞΥ
1671.	πρόταξη (του αδύνατου τύπου της προσωπικής αντωνυμίας) (η), βλ. και πρόληψη	при удвояване на допълнението с кратка форма на личното местоимение – позиция на местоимението преди именната фраза-допълнение	ΚΜΠ

1672.	πρόταση (η)	изречение	ΜΑΚΚ
1673.	πρόταση κρίσεως (η)	съобщително изречение	ΜΠ
1674.	προτασιακή σημασία (η)	значение на изречението	ΚΑ
1675.	προτασιακή σημασιολογία (η)	семантика на изречението	ΞΥ
1676.	προτερόχρονο (το)	предходност	
1677.	προτρεπτική έκφραση (η)	израз за подбуда, подбудителен израз	ΜΑΚΚ
1678.	προτυπο-θεωρητική σημασιολογία (η)	моделно- теоретична семантика	ΜΠ
1679.	προϋπόθεση (η)	пресупозиция	ΚΑ
1680.	προφορά (η)	произношение, изговор	ΜΑΚΚ, ΜΤ, ΤΡ
1681.	πρώτη άρθρωση (η)	първо членение	ΜΤ
1682.	πρωτότυπη λέξη (η), βλ. και βάση	първична дума, непроизводна дума	ΑΝ, ΤΡ
1683.	πρωτοτυπική χρήση (η)	прототипична употреба	ΚΜΠ
1684.	πτώση (η)	падеж	ΚΛ, ΜΑΚΚ
1685.	πυρήνας (ο)	ядро (предикат)	ΚΜΠ
1686.	ραχιαίος φθόγγος (ο)	дорзален звук	ΜΤ
1687.	ρετρωνυμία (η), βλ. και παλαιωνυμία	ретронимия	ΞΥ
1688.	ρήμα (το)	глагол	ΚΛ, ΜΑΚΚ, ΜΤ
1689.	ρήμα κίνησης (το)	глагол за движение	ΜΑΚΚ
1690.	ρηματική βάση (η)	глаголна основа	ΡΣ
1691.	ρηματική κατάληξη (η)	завършек на глаголната форма, окончание на глаголната	ΜΑΚΚ

		форма	
1692.	ρηματική κλίση (η)	глаголна флексия	
1693.	ρηματική τάξη (η)	κлас глаголи	ΚΛ
1694.	ρηματική φράση (η)	глаголна φραза	ΜΑΣΚ
1695.	ρηματικό επίθετο (το)	отглаголно прилагателно име	ΜΑΣΚ
1696.	ρηματικό επίθημα (το)	глаголен суфикс	ΞΥ
1697.	ρηματικό θέμα (το)	глаголна основа	ΜΑΣΚ, ΡΣ
1698.	ρηματικό κέντρο (το)	рема	ΜΑΣΚ
1699.	ρηματικό κλιτικό πρόσφυμα (το)	глаголен флективен афикс	ΞΥ
1700.	ρηματικό παράγωγο (το)	девербатив, отглаголно производно	ΡΣ
1701.	ρηματικό παράδειγμα (το)	глаголна парадигма	ΡΣ
1702.	ρηματικό паратаκτικό σύνθετο (το)	глаголен комполит със съединителна врѝзка между основите	ΡΣ
1703.	ρηματικό σύνθετο (το), βλ. και συνθετικό σύνθετο	комполит с опора глагол или дума, производна от глагол	ΡΣ
1704.	ρηματικό σύνταγμα (το)	глаголна синтаγμα, глаголна форма	ΚΜΠ
1705.	ρηματικός τύπος (ο)	глаголна форма	ΜΑΣΚ
1706.	ρηματικός χρόνος (ο)	глаголно време	ΜΑΣΚ, ΤΡ
1707.	ρητό επιτελεστικό (το)	експлицитен перформатив	ΚΑ
1708.	ρητορική (η)	реторика	ΚΑ
1709.	ρητορική ερώτηση (η)	реторичен въпрос	ΚΜΠ
1710.	ρίζα (η)	корен	ΡΜ, ΡΣ

1711.	ρίζα-λέξη (η)	корен-дума	ΡΣ
1712.	ριζική λέξη (η)	първична дума, непроизводна дума, коренна дума	ΤΡ
1713.	ριζικό σύνθετο (το)	комποзит, в който не участва глаголен елемент	ΡΣ
1714.	ριζικός σχηματισμός (ο)	словообразуван е без морфολογична, фонологична или правописна мотивация	ΞΥ
1715.	ρίμα (η)	ριμα	ΝΦ
1716.	ρινική κοιλότητα (η)	носна кухня	
1717.	ρινικό (το) (δυναμικό χαρακτηριστικό)	назалност (бинарна характеристика)	ΝΦ
1718.	ρινικό φωνήεν (το)	назална гласна, носова гласна	ΝΦ
1719.	ρυθμική φωνολογία (η)	ритмическа фонология	ΝΦ
1720.	ρυθμικός περίγυρος (ο)	ритмичен контекст	ΝΦ
1721.	ρυθμιστική αρχή (η)	регулиращ принцип	ΚΑ
1722.	ρυθμιστική γραμματική (η)	нормативна граматика	
1723.	ρυθμιστικός κανόνας (ο)	регулиращо правило	LY
1724.	ρυθμός (ο)	ритъм	ΜΑСК, ΝΦ
1725.	ρωμαίικα (τα)	народен гръцки език (остаряло название)	ΜΑСК
1726.	σειρά των λέξεων (η), βλ. και τάξη των λέξεων	словоред	ΜΑСК
1727.	σειρά των όρων στην ονοματική φράση (η),	словоред в именната фраза	ΜΑСК

	βλ. και τάξη των όρων στην ονοματική φράση		
1728.	σειρά των όρων στην πρόταση (η), βλ. και τάξη των όρων στην πρόταση	словоред в изречението	
1729.	σενάριο (το), βλ. και σκηνική πλαίσιωση	сценарий	ΜΑСК
1730.	σήμα (το)	сема	ΜΤ
1731.	σημαινόμενο (το)	сигнификат, означаемо	ΚΛ, ΜΤ
1732.	σημαίνον (το)	сигнификант, означаващо	ΚΛ, ΜΤ
1733.	σήμανση (η)	сигнификация	ΜΠ
1734.	σήμανση (η)	сигнификация	ΜΠ
1735.	σημασία (η)	значение	ΚΛ, ΜΤ
1736.	σημασία του εκφωνήματος (η)	значение на изказването	ΚΑ
1737.	σημασία του ομιλητή (η)	значение на адресанта, значение на говорещия	ΚΑ
1738.	σημασιακό πεδίο (το)	семантично поле	ΞΥ
1739.	σημασιολογία (η)	семантика	ΚΑ, ΚΛ, ΜΑСК, ΝΦ, ΡΜ
1740.	σημασιολογικά αδιαφανής σχηματισμός (ο)	семантично непрозрачно словообразуване	ΡΣ
1741.	σημασιολογικά διαφανές σύνθετο (το)	семантично прозрачен композит	ΡΣ
1742.	σημασιολογική αδιαφάνεια (η)	семантична непрозрачност	ΡΜ, ΡΣ
1743.	σημασιολογική ακεραιότητα (η)	семантичен интегритет, семантична цялостност	ΡΜ
1744.	σημασιολογική αξία (η)	семантична	ΚΛ

		стойност	
1745.	σημασιολογική διαφάνεια (η)	семантична прозрачност	ΡΣ
1746.	σημασιολογική θεωρία (η)	семантична теория	ΚΑ
1747.	σημασιολογική παράσταση (η)	семантична репрезентация	ΜΠ
1748.	σημασιολογική προϋπόθεση (η)	семантична пресупозиция	ΚΑ
1749.	σημασιολογική συνθετικότητα (η)	семантична композиционалност	ΡΣ
1750.	σημασιολογικό δάνειο, βλ. και μετάπλαση (η)	семантична калка	ΜΑСК
1751.	σημασιολογικό ζεύγος (το)	семантична двойка	ΤΡ
1752.	σημασιολογικό παρώνυμο (το)	семантичен пароним	ΞΥ
1753.	σημασιολογικό περιεχόμενο (το)	семантично съдържание	ΚΑ
1754.	σημασιολογικό σχόλιο (το)	семантичен коментар	ΞΥ
1755.	σημασιολογικός δανεισμός (ο)	семантично калкиране	ΑΝ
1756.	σημασιολογικός ρόλος (ο)	семантична роля	ΡΣ
1757.	σημείο (συν)αναφοράς	антецедент	ΚΑ
1758.	σημείο άρθρωσης (το)	място на артикуляция, място на учленение	ΝΦ
1759.	σημείο στίξης (το)	препинателен знак	ΜΑСК
1760.	σημειολογία (η)	семиотика	ΜΠ
1761.	σημείωση (η)	номинация	
1762.	σήμημα (το)	семема	ΜΠ
1763.	σημική ανάλυση (η)	семен анализ	ΤΕ
1764.	σθένος (το)	валентност	ΡΜ, ΡΣ
1765.	σιγματικό θέμα (το)	сигматична	ΜΑСК

		основа	
1766.	σκελετοειδές σχήμα (το)	скелетовидна схема	ΡΣ
1767.	σκηνική πλαισίωση (η), βλ. και σενάριο	сценарий	ΜΑСК
1768.	σταδιακή τροπή φωνήεντος (η)	аблаут, апофония	ΞΥ
1769.	σταθερό (το)	инвариант	ΜΠ
1770.	σταθερό λεξικό (το)	постоянен речник	ΞΥ
1771.	σταθερό σημασιολογικό συστατικό (το)	инвариант	ΜΠ
1772.	σταθερός τόνος (ο)	стабилно ударение	ΝΦ
1773.	σταθερότητα υπό άρνηση (χαρακτηριστικό της προϋπόθεσης) (η)	запазване при отрицание (характеристика на пресупозицията)	ΚΑ
1774.	σταφυλή (η)	увула, мъжец	ΜΤ
1775.	σταφυλικό σύμφωνο (το)	увуларна съгласна	ΝΦ
1776.	σταφυλικός, ή, ό	увуларен	ΜΤ
1777.	στένωση (η)	стесняване	ΞΥ
1778.	στένωση της σημασίας (η)	стесняване на значението	ΜΠ, ΞΥ
1779.	στερητικό αντώνυμο (το)	привативен антоним	ΞΥ
1780.	στηλοειδής τόνος (ο)	ударение с фиксирана позиция (при прилагателните)	ΜΑСК
1781.	στιγμιαίο σύμφωνο (το)	експлозивна съгласна, преградна съгласна	ΚΛ, ΜΤ ΤΡ
1782.	στιγμικός τόνος (ο)	статично	ΜΤ

		ударение	
1783.	στίξη (η)	пунктуация	ΜΑСК
1784.	στοιχείο (το)	элемент	ΞΥ
1785.	στοιχείο ανοικτής τάξης (το)	элемент от отворен клас	ΞΥ
1786.	στοιχείο ανοικτού συνόλου (το)	элемент от отворено множество	ΞΥ
1787.	στοιχείο κλειστής κατηγορίας (το)	элемент от затворен κлас от	PM
1788.	στοιχείο κλειστής τάξης (το)	элемент от затворен клас	ΞΥ
1789.	στοιχείο κλειστού συνόλου (το)	элемент от затворено множество	ΞΥ
1790.	στοιχείο λεξικής φράσης (το)	элемент на лексикална фраза	ΞΥ
1791.	στοματική κοιλότητα (η)	устна кухня	ΝΦ
1792.	στρογγυλό (το) (δυαδικό χαρακτηριστικό)	закръгленост (бинарна характеристика)	ΝΦ
1793.	στρογγυλό φωνήεν (το)	закръглена гласна	ΞΥ
1794.	στρώμα (το)	слой	PM
1795.	συγκεκριμένο ουσιαστικό (το)	съществително с веществено значение, конкретно съществително	ΚΜΠ
1796.	συγκινησιακή δείξη (η)	емоционален деиксис	ΚΑ
1797.	σύγκλιση (η)	конвергенция	MT
1798.	συγκολλητική γλώσσα (η)	аглутитиниращ език, аглутинативен	ΝΦ, ΡΣ

		език	
1799.	συγκοπή (η)	синкопа	ТР
1800.	συγκρητισμός (ο)	синкретизъм	ΜΤ, ΞΥ
1801.	σύγκριση (η)	сравнение	ΜΑΣΚ
1802.	συγκριτική έκφραση (η)	израз за сравнение	ΜΑΣΚ
1803.	συγκριτικός βαθμός (ο)	компаратив, сравнителна степен (на прилагателно име, наречие)	ТР
1804.	συγκριτικός βαθμός επιθέτων (ο)	сравнителна степен на прилагателните	ΜΑΣΚ
1805.	συγκριτικός βαθμός επιρρηματικών (ο)	сравнителна степен на наречията	ΜΑΣΚ
1806.	συγκριτικός, ή, ό	компаративен, сравнителен	ΜΤ
1807.	σύγκρουση (η)	сблъсък	ΞΥ
1808.	σύγκρουση αξιωμάτων (η)	сблъсък на максими	ΚΑ
1809.	συγχρονία (η)	синхрония	ΚΛ
1810.	συγχρονικός, ή, ό	синхроничен	ΜΤ
1811.	συζεύκτης (ο)	конектор	ΚΛ
1812.	σύζευξη (η)	съчинена съединителна връзка	ΚΜΠ
1813.	συζυγία (η)	спрежение	ΡΣ, ΤΡ
1814.	συλλαβή (η)	сричка	ΜΤ, ΤΡ
1815.	συλλαβική αύξηση (η)	сричков аугмент, сричково нарастване	ΜΑΣΚ
1816.	συλλαβική γραφή (η)	силабично писмо, сричково писмо	

1817.	συλλαβικό (το) (δυαδικό χαρακτηριστικό)	силабичност, сричковост, сричкотворност (бинарна характеристика)	ΝΦ
1818.	συλλαβικός πυρήνας (ο)	сричково ядро	ΝΦ
1819.	συλλαβισμός (ο)	сричкоделение	ΤΡ
1820.	συλλογικό επιτελεστικό (το)	колективен перформатив	ΚΑ
1821.	συμβατική υποδηλούμενη σημασία (η), βλ. και συμβατική υπονοούμενη σημασία, συμβατικό υπονόημα	конвенционална импликатура	ΜΠ
1822.	συμβατική υπονοούμενη σημασία (η), βλ. και συμβατική υποδηλούμενη σημασία, συμβατικό υπονόημα	конвенционална импликатура	ΜΠ
1823.	συμβατικό υπονόημα (το), βλ. και συμβατική υποδηλούμενη σημασία, συμβατική υπονοούμενη σημασία	конвенционална импликатура	ΚΑ
1824.	συμβατικότητα (η)	конвенционалн ост	ΚΑ
1825.	συμβατότητα (η)	съвместимост	ΨΥ
1826.	συμβολική δείξι (η)	символичен деиксис	ΚΑ
1827.	συμμετέχων (ο)	участник (в речевия акт)	ΚΑ
1828.	συμμορφωμένο δάνειο (το), βλ. και προσαρμοσμένο δάνειο	асимилирана заемка, адаптирана заемка	ΑΝ
1829.	συμπερασματικός σύνδεσμος (ο)	съюз за заклучение	ΤΡ
1830.	συμπερασμός (ο), βλ. και συναγωγή	инференция, умозазключени е	ΚΑ

1831.	συμπλεκτική σύνδεση (η)	съчинително свързване	ΡΣ
1832.	συμπλεκτικός σύνδεσμος (ο)	съчинителен съюз	
1833.	συμπλήρωμα (το)	комплемент, допълнение	ΜΤ, ΡΜ, ΡΣ
1834.	συμπλήρωμα αντικειμένου (το)	комплемент към допълнението, сказуемно определение на прякото допълнение	ΗΜW
1835.	συμπλήρωμα υποκειμένου (το), βλ. και κατηγορούμενο	сказуемно определение на подлога	ΗΜW
1836.	συμπληρωματική κατανομή (η)	комплементарна дистрибуция	ΜΤ, ΡΜ
1837.	συμπληρωματική πρόταση (η)	подчинено допълнително изречение	
1838.	συμπληρωματικό αντίθετο (το), βλ. και αντιφατικό αντώνυμο, μη διαβαθμίσιμο αντίθετο	комплементарен опозит	ΞΥ
1839.	συμπληρωματικός δείκτης (ο), βλ. και συμπληρωματικός σύνδεσμος	маркер, въвеждащ подчинено допълнително изречение	ΗΜW
1840.	συμπληρωματικός σύνδεσμος (ο), βλ. και συμπληρωματικός δείκτης	подчинителен съюз, въвеждащ допълнително изречение	ΚΜΠ
1841.	συμφραζόμενα (τα), βλ. και γλωσσικό περιβάλλον, περιβάλλον, περίγυρος, περικείμενο	контекст	ΚΑ, ΜΤ
1842.	σύμφραση (η)	колокация	ΞΥ
1843.	συμφραστική κλίση (η)	контекстуална флексия	ΝΦ, ΡΣ
1844.	συμφραστική πτώση (η)	контекстуален падеж	ΡΜ
1845.	συμφραστική σημασία (η)	контекстуално значение	ΚΑ

1846.	συμφραστικό χαρακτηριστικό (το)	контекстуална характеристика	PM
1847.	συμφραστικός περιορισμός (ο)	колокативно ограничение	ΕΥ
1848.	συμφραστικός πίνακας (ο)	конкорданс	ΕΥ
1849.	σύμφυμα (το)	конфикс	AN, PM, ΡΣ
1850.	συμφυματοποίηση (η)	конфиксация	AN
1851.	σύμφυρση (η), βλ. και αμαλγάμωση	блендинг, смесване	ΕΥ
1852.	συμφωνία (η)	съгласуване	MT, PM
1853.	συμφωνία γένους (η)	съгласуване по род	ΜΑСК
1854.	συμφωνία πτώσης (η)	съгласуване по падеж	ΜΑСК
1855.	συμφωνία στον αριθμό (η)	съгласуване по число	ΜΑСК
1856.	συμφωνία των όρων της πρότασης (η)	съгласуване на частите на изречението	ΜΑСК
1857.	συμφωνική μακρότητα (η)	квантитет на съгласните, дължина на съгласните	ΝΦ
1858.	συμφωνικό (το) (δυαδικό χαρακτηριστικό)	консонантност (бинарна характеристика)	ΝΦ
1859.	συμφωνικό συστατικό (το)	консонантен компонент, консонантна съставка	ΝΦ
1860.	συμφωνικός διπλασιασμός (ο)	удвояване на съгласна	MT
1861.	σύμφωνο (το)	консонант, съгласен звук, съгласна	ΜΑСК, MT
1862.	συμφωνόληκτο θέμα (το)	консонантна основа, основа,	ΙΟ

		завършваща на съгласна	
1863.	συν(υπο)δηλωτική νεολογία (η)	комотативен неологизъм	ΞΥ
1864.	συναγωγή (η), βλ. και συμπερασμός	инференция, умозаклучение	ΚΑ
1865.	συναιρεμένος, η, ο	контрахиран, стегнат	ΤΡ
1866.	συναίρεση (η)	контрахиране, стягане	ΡΣ, ΤΡ
1867.	συναίσθηματικός, ή, ό	емоционален, афективен	ΜΠ
1868.	συναναφορά (η)	коререференция	ΜΠ, ΡΣ
1869.	συνάρθρωση (η)	коартикуляция	ΝΦ
1870.	συναρμοστικότητα (η)	съвместимост	ΚΛ
1871.	συνάφεια (η)	релевантност	ΜΠ
1872.	σύνδεση κατά παράταξη (η), βλ. και παρατακτική σύνδεση, παράταξη	съчинително свързване, пαραтактично свързване	ΗΜW
1873.	σύνδεση ορισμάτων (η)	свързване на аргументите	ΡΣ
1874.	σύνδεσμος (ο)	съюз	ΚΛ ΜΑΣΚ, ΜΤ
1875.	σύνδεσμος εξάρτησης (ο), βλ. και σύνδεσμος υπόταξης	подчинителен съюз	ΜΑΣΚ
1876.	σύνδεσμος ποσού (ο)	подчинителен съюз за количество	ΚΜΠ
1877.	σύνδεσμος τόπου (ο)	подчинителен съюз за място	ΚΜΠ
1878.	σύνδεσμος τρόπου (ο)	подчинителен съюз за начин	ΚΜΠ
1879.	σύνδεσμος υπόταξης (ο), βλ. και σύνδεσμος εξάρτησης	подчинителен съюз	ΜΑΣΚ
1880.	συνδετικό (ρήμα) (το)	свързващ глагол, копула	ΜΤ
1881.	συνδετικό (ρήμα) με αυξημένη λεξική σημασία (το)	спомагателен глагол, който не е изгубил напълно	ΚΜΠ

		лексикалното си значение, полуспомагателен глагол	
1882.	συνδετικό φωνήεν (το)	съединителна гласна, интерфикс	PM, PΣ
1883.	συνδήλωση (η)	конотация	ΘM
1884.	συνδηλωτικός, ή, ό	конотативен	ΘM
1885.	συνδυαστικός, ή, ό	колокативен	MΠ
1886.	συνδυαστικότητα (η)	съчетаемост, комбинируемост	KΛ
1887.	συνειρμική σημασία (η)	асоциативно значение	ΞY
1888.	συνεκφορά (η)	съчетание, комбинация (на форми, изрази)	ΨJ
1889.	συνεπαγωγή (η)	импликация	KΑ, ΞY
1890.	συνεργατικό επιτελεστικό (το)	перформатив за сътрудничество	KΑ
1891.	συνεχές (το)	континуум	PΣ
1892.	συνηρημένος, η, ο	контрахиран, стегнат	TP
1893.	σύνθεση (η)	композиция, образуване на сложни думи	MACK, PΣ
1894.	σύνθετη άρθρωση (η)	сложна артикулация	MT
1895.	σύνθετη λέξη (η), βλ. και σύνθετο	комполит, сложна дума	MACK, TP
1896.	συνθετική γλώσσα (η)	синтетичен език	NΦ, PΣ
1897.	συνθετικό (το)	съставка (на комполит)	TP
1898.	συνθετικό σύνθετο (το), βλ. και ρηματικό σύνθετο	комполит с опора глагол или дума, производна от глагол	PΣ
1899.	σύνθετο (το), βλ. και σύνθετη λέξη	комполит, сложна дума	MACK, TP
1900.	σύνθετο επίθετο (το)	сложно	MACK

		прилагателно име	
1901.	σύνθετο θέμα (το)	сложна основа	ΡΣ
1902.	σύνθετο λέξιμα (το)	сложна лексеμα	ΞΥ
1903.	σύνθετο με σχέση εξάρτησης (το)	комполит с подчинителна врзка между основите	ΡΣ
1904.	σύνθετο με σχέση παράθεσης (το)	комполит с апозитивно отношение между съставките	ΡΣ
1905.	σύνθετο με σχέση παράταξης (το)	комполит със съединителна врзка между основите	ΡΣ
1906.	σύνθετο με σχέση πρόσθεσης (το)	комполит с кумулятивно отношение между съставките	
1907.	σύνθετο ουσιαστικό (το)	сложно съществително име	ΜΑСК
1908.	συνθετότητα της σημασίας (η)	композиционал ност на значението	ΡΣ
1909.	συνθήκη αληθείας (η)	условие за истинност	ΚΑ
1910.	συνθήκη ειλικρίνειας (η)	условие за искреност	ΚΑ
1911.	συνθήκη επιτυχίας (η)	условие за успешност, условие за сполучливост	ΚΑ
1912.	συνθήκη καταλληλότητας (η)	условие за уместност	ΚΑ
1913.	συνθήκη του λοιπού περιβάλλοντος (η)	условие за валидност във всички останали	ΝΦ

		контексти	
1914.	συνθηματική γλώσσα (η)	таен език, кодиран език	ΞΥ
1915.	συνίζηση (η)	синизеза	ΤΡ
1916.	σύνολο (μονάδων) (το)	множество	ΚΛ
1917.	συνομιλητής (ο)	адресат, слушач	
1918.	συνομιλία (η)	разговор	ΚΑ
1919.	συνομιλιακή αρχή (η)	максима	ΚΑ
1920.	συνομιλιακό υπονόημα (το)	комуникативна импликатура, разговорна импликатура	ΚΑ
1921.	συνομιλιακός χώρος (ο)	комуникативно пространство	ΚΑ
1922.	συνοπτική άποψη (η), βλ. και συνοπτικός τρόπος ενέργειας, συνοπτική όψη, τέλειο ποιόν ενεργείας	свършен вид	ΞΥ
1923.	συνοπτική όψη (η), βλ. και συνοπτική άποψη, συνοπτικός τρόπος ενέργειας, τέλειο ποιόν ενεργείας	свършен вид	
1924.	συνοπτικό θέμα, το	свършена основа, перфективна основа	
1925.	συνοπτικός μη παρελθοντικός τύπος του ρήματος (ο), βλ. και εξαρτημένος τύπος του ρήματος, υποτακτική αορίστου	глаголна форма от свършен вид с окончания за сегашно време	ΗΜW
1926.	συνοπτικός τρόπος ενέργειας (ο), βλ. και συνοπτική άποψη, συνοπτική όψη, τέλειο ποιόν ενεργείας	свършен вид	
1927.	σύνταγμα (το)	синтаγμα	ΚΛ, ΜΤ
1928.	συνταγματική εννοιακή σχέση (η)	синтагматична смислова	ΞΥ

		релация	
1929.	συνταγματικός άξονας (ο)	σινταγματικна ос	PM
1930.	συνταγματικός, ή, ό	σινταγματικен	MT
1931.	συντακτική ανακολουθία (η), βλ. και ανακόλουθο σχήμα	σιντακτικно несъответствие	MACK
1932.	συντακτική αυτονομία (η)	σιντακτικна автономия	PΣ
1933.	συντακτική έγκλιση (η)	σιντακτικно наклонение (образувано чрез маркер и глаголна форма)	TP
1934.	συντακτική λειτουργία (η)	σιντακτικна функция	
1935.	συντακτική ονοματοποίηση (η)	същинска субстантивация (за разлика от лексикалната субстантивация)	KMP
1936.	συντακτική σχέση (η)	σιντακτικно отношение	KL
1937.	συντακτική φράση (η)	σιντακτικна фраза	NΦ
1938.	συντακτικό σύνθετο (το)	σιντακτικен композит	PΣ
1939.	συντακτικό συστατικό (το)	σιντακτικен компонент	NΦ
1940.	συντακτικός προσδιορισμός (ο)	σιντακτικна детерминация, σιντακτικен детерминатор	KL
1941.	σύνταξη (η)	σινтаксис	KL, NΦ
1942.	συντελεσμένη άποψη (η), βλ. και συντελεσμένο ποιόν ενεργείας, συντελεσμένος τρόπος ενεργείας	перфектен вид	ΕΥ
1943.	συντελεσμένη όψη (η), βλ. και συντελεσμένη άποψη, συντελεσμένο	перфектен вид	

	ποιόν ενεργείας, συντελεσμένος τρόπος ενέργειας		
1944.	συντελεσμένο ποιόν ενεργείας (το), βλ. και συντελεσμένη άποψη, συντελεσμένη όψη, συντελεσμένος τρόπος ενέργειας	перфектен вид	
1945.	συντελεσμένος μέλλοντας (ο)	бъдеще предварително време	ΜΑСК
1946.	συντελεσμένος τρόπος ενέργειας (ο), βλ. και συντελεσμένη άποψη, συντελεσμένη όψη, συντελεσμένο ποιόν ενεργείας	перфектен вид	ΜΑСК
1947.	συντελική δομή (η)	результативна структура	ΨJ
1948.	συντελικός τρόπος ενέργειας (ο)	перфектен вид	ΜΑСК
1949.	συντελικός τύπος (ο), βλ. και απαρέμφατο	неизменяемата пълнозначна глаголна форма в результативните времена (перфект, плусквамперфе кт, бъдеще предварително)	ΜΑСК
1950.	συντελικός χρόνος (ο)	результативно време	
1951.	συντελικότητα (η)	перфектен вид	ΚΜΠ
1952.	σύντμηση (της μορφής των λεξιλογικών μονάδων) (η)	съкращаване (на формата на лексикалните единици)	ΜΤ

1953.	συντομευμένο διπλοσύνθετο (το)	дума, продукт на блендинг	ΞΥ
1954.	συνυποδήλωση (η)	комотация	
1955.	συνυποδηλωτικό δάνειο (το), βλ. και δάνειο πολυτελείας, μη τεχνικό δάνειο	κοмотативна заемка	ΑΝ
1956.	συνωνυμία (η)	синонимия	ΜΑΚΚ, ΞΥ
1957.	συνώνυμο (το)	синоним	ΞΥ
1958.	συνώνυμο θέμα (το)	суплетивна основа (основа от друг корен)	
1959.	συριστικό (το) (δυαδικό χαρακτηριστικό)	сибилантност (бинарна характеристика)	ΝΦ
1960.	συριστικό σύμφωνο (το)	сибилант, съскава съгласна	ΜΑΚΚ, ΜΤ
1961.	συστατική ανάλυση (η)	компонентен анализ	ΤΕ
1962.	συστατικότητα (η)	конституентнос т	LY
1963.	σύστημα κλίσης (το)	флективен клас, склонитбен κлас	ΗΜW
1964.	σύστημα συμβολισμού (το)	система за нотация (отбелязване)	LY
1965.	σύστημα φθόγγων (το)	звукова система, система на звуковете	ΜΑΚΚ
1966.	συστοιχία (η)	корелация	ΜΤ
1967.	σύστοιχο αντικείμενο (το), βλ. και εσωτερικό αντικείμενο	вътрешно допълнение – допълнение, изразено със съществително,	ΚΜΠ

		свързано етимологически с глагола	
1968.	συσχετική αντωνυμία (η)	корелативно местоимение	ΜΑСК, ТР
1969.	συσχετικό επίρρημα (το)	корелативно наречие	ΜΑСК, ТР
1970.	συσχετικός σύνδεσμος (ο)	подчинителен корелативен съюз	ΚΜΠ
1971.	συσχετιστικό αντίθετο (το), βλ. και αντίστροφο αντίθετο	релационен опозит	ΞΥ
1972.	συχνότητα (η)	честотност	ΜΤ, ΝΦ
1973.	συχнότητα των φωνημάτων (η)	честотност на фонемите	ΜΤ
1974.	σχέση (η)	релация	
1975.	σχέση αντιστοίχισης (η)	съответствие	ΞΥ
1976.	σχέση απόδοσης ιδιότητας (η)	отношение на приписване на качество	ΡΣ
1977.	σχέση εξάρτησης (η)	субординативна релация, подчинително отношение	ΡΣ
1978.	σχέση κτήτορα-κτήσης (η)	отношение притежател- притежавано	ΡΣ
1979.	σχέση παράταξης (η)	паратаκτιчна връзка, съчинителна връзка, съединителна връзка	ΡΣ
1980.	σχέση πρόσθεσης (η)	кумулятивно отношение	ΡΣ
1981.	σχέση υπόταξης (η)	хипотактична връзка, подчинителна връзка	ΡΣ
1982.	σχετική αλήθεια (η)	относителна истина	ΜΠ
1983.	σχετική έξαρση (η)	относителна изпъкналост	ΝΦ
1984.	σχετικός υπερθετικός βαθμός (ο)	относителна превъзходна степен	ТР

1985.	σχετικός χρόνος (ο)	относително време	ΚΜΠ
1986.	σχηματισμός λέξεων (ο)	словообразуване	ΜΑΚΚ, ΞΥ
1987.	σχόλιο (το)	коментар, рема	ΚΜΠ
1988.	σώμα κειμένου (το)	корпус текстове, корпус	ΞΥ
1989.	ταγματική (η)	тагмемика	ΚΛ
1990.	τακτικό αριθμητικό (το)	числително редно име	ΤΡ
1991.	ταμπού (το)	табу	ΞΥ
1992.	τάξη (η)	κлас думи	ΚΛ, ΞΥ, ΡΣ
1993.	τάξη (σε μια συστοιχία) (η)	κлас (в една корелация)	ΜΤ
1994.	τάξη των λέξεων (η), βλ. και σειρά των λέξεων	словоред	ΜΑΚΚ
1995.	τάξη των όρων στην ονοματική φράση (η), βλ. και σειρά των όρων στην ονοματική φράση	словоред в именната фраза	ΜΑΚΚ
1996.	τάξη των όρων στην πρόταση (η), βλ. και σειρά των όρων στην πρόταση	словоред в изречението	ΜΑΚΚ
1997.	τάξημα (το)	таксеμα	ΜΤ
1998.	ταξιδεύτρα λέξη (η)	чужда дума	ΑΝ
1999.	ταξιδεύτρα λέξη ελληνικής καταγωγής (η), βλ. και αντιδάνειο, ξένη λέξη ελληνικής καταγωγής	странстваца дума от гръцки произход, обратна заемка	ΑΝ
2000.	ταξινομητής (ο) (ονομάτων)	κласификатор (на имена)	ΚΛ
2001.	ταξινομία (η)	таксономия	ΞΥ
2002.	ταξινομικό επίθετο (το)	относително	ΚΜΠ

		прилагателно	
2003.	ταξώνυμο (το)	таксоним	ΞΥ
2004.	τελεία (η)	точка	ΤΡ
2005.	τέλειο ποιόν ενεργείας (το), βλ. επίσης συνοπτική άποψη, συνοπτική όψη, συνοπτικός τρόπος ενέργειας	свършен вид	
2006.	τελετουργικό επιτελεστικό (το)	ритуален перформатив	ΚΑ
2007.	τελευταίο μέρος, βλ. και επίμετρο	приложение	ΞΥ
2008.	τελικό ν (το)	краесловно ν	ΤΡ
2009.	τελικός σύνδεσμος (ο)	подчинителен съюз за цел	ΤΡ
2010.	τεμαχιακή ακολουθία φωνημάτων (η)	сегментна последователно ст от фонеме	ΡΜ
2011.	τεμάχιο (το)	сегмент	ΝΦ
2012.	τεταμένο φωνήεν (το)	напрегната гласна	ΝΦ
2013.	τετελεσμένος μέλλοντας (ο)	бъдеше предварително време	
2014.	тетραθέσιο αντίστροφο αντίθετο (το)	четириместен конверсивен опозит	ΞΥ
2015.	τεχνικό δάνειο (το), βλ. και αναγκαίο δάνειο, δηλωτικό δάνειο	денотативна заемка	ΑΝ
2016.	τεχνικό λεξιλόγιο (το), βλ. και ειδικό λεξιλόγιο	професионален говор, професиолект	ΞΥ
2017.	τεχνικός όρος (ο)	технически термин	ΜΑСК
2018.	τεχνόλεκτο (το)	технолект	ΤΕ
2019.	τιμή αληθείας (η)	стойност на истината	ΚΑ
2020.	τμηματικότητα του εγκεφάλου (η), βλ. και εξειδίκευση του	модуларност на мозъка	ΚΑ

	εγκεφάλου		
2021.	το αυθαίρετο στη γλώσσα (το)	произволност в езика	LY
2022.	τονική ενότητα (η)	акцентна единица	MT
2023.	τονικό σημείο (το)	знак за ударение	ΜΑСК
2024.	τονικό ύψος (το)	интонационна височина	ΝΦ
2025.	τονικός περίγυρος (ο)	интонационен контекст	ΝΦ
2026.	τονισμός (ο)	позиция на ударението	ΜΑСК, ΡΣ, ΤΡ
2027.	τόνος (ο)	ударение, акцент	ΜΑСК, ΝΦ, ΡΣ,
2028.	τόνος της λέξης (ο)	ударение на думата, словно ударение	PM
2029.	τόνος υψηλός (ο)	високо ударение	ΝΦ
2030.	τόνος φράσης (ο)	φразово ударение	ΜΑСК
2031.	τοπική δείξη (η)	пространствен деиксис	ΚΑ
2032.	τοπική πτώση (η)	локатив, местен падеж	PM
2033.	τοπικισμός (ο)	локализъм	ΚΑ
2034.	τοπικό επίρρημα (το), βλ. και επίρρημα τόπου	наречие за място	ΚΜΠ
2035.	τοπικό ουσιαστικό (το)	съществително за място	ΤΡ
2036.	τόπος άρθρωσης (ο)	място на артикуляция, място на учленение, артикуляционно място, учленително място	ΝΦ
2037.	τοπωνυμία (η)	τοпоним	ΤΡ

2038.	τοπωνύμιο (το)	топоним	ΜΑΣΚ
2039.	τριβόμενο σύμφωνο (το)	фрикативна съгласна, проходна съгласна	ΜΑΣΚ, ΜΤ, ΝΦ
2040.	τριθέσιο αντίστροφο αντίθετο (το)	триместен конверсивен опозит	ΞΥ
2041.	τρισθενές ρήμα (το)	тривалентен глагол	ΚΜΠ
2042.	τρισύλλαβος, η, ο	трисричен	ΤΡ
2043.	τριτοπρόσωπο ρήμα (το)	третоличен глагол	ΚΜΠ
2044.	τροπικό επίρρημα (το)	наречие за място	ΤΡ
2045.	τροπικό ρήμα (το)	μοдален глагол	ΜΙ
2046.	τροπικότητα (η)	μοдалност	ΜΤ
2047.	τρόπος άρθρωσης (ο)	начин на артикуляция, начин на учленяване	ΞΥ
2048.	τρόπος ενέργειας (ο), βλ. και άποψη, όψη, γραμματικό ποιόν ενεργείας	вид на глагола, аспект	ΜΑΣΚ
2049.	τρόπος ρημάτων (ο), βλ. επίσης άποψη, όψη, γραμματικό ποιόν ενεργείας	вид на глагола, аспект	ΤΡ
2050.	τυπική γλωσσολογία (η)	формално езикознание, формална лингвистика	ΚΑ
2051.	τυπική σημασιολογία (η)	формална семантика	ΚΑ
2052.	τυπικό σχόλιο (το)	формален коментар	ΞΥ
2053.	τυπικό ύφος (το)	официално- делови стил	ΜΑΣΚ
2054.	τυπικό χαρακτηριστικό (το)	формална характеристика	ΡΜ

2055.	τυπολογία (η)	типология	ΜΑΚΚ
2056.	τυπολογία των λεξικών (η)	типология на речниците	ΞΥ
2057.	τυπολογική κατηγορία του ρήματος (η)	типологическа категория на глагола	ΜΑΚΚ
2058.	τύπος (ο)	форма, словоформа	ΜΑΚΚ, ΞΥ
2059.	τύπος δραστηριότητας (ο)	тип дейност	ΚΑ
2060.	τύπος παράθεσης (ο), βλ. και τύπος παραπομπής	заглавна дума	ΞΥ
2061.	τύπος παραπομπής (ο), βλ. και τύπος παράθεσης	заглавна дума	ΞΥ
2062.	υβριστικό λεξιλόγιο (το)	обценен речник	ΞΥ
2063.	υγρό σύμφωνο (το)	ликвидна съгласна (общо название на латералните и вибрантните съгласни)	ΜΑΚΚ, ΤΡ
2064.	υιοθεσιμότητα (η)	усвояване, заимстване	ΑΝ
2065.	υπαρκτή λέξη (η)	съществуваща дума	ΞΥ
2066.	υπαρκτική προϋπόθεση (η)	екзистенциална пресупозиция, пресупозиция за съществуване	ΚΑ
2067.	υπερβατό σχήμα (το)	хипербат, хипербатон, анастрофа, инверсия	ΜΑΚΚ

		(стилиστιχνα φигура)	
2068.	υπερδιόρθωση (η)	хиперкоректнос т	LY
2069.	υπερθετικός βαθμός (ο)	превъзходна степен, суперлатив	ΜΑСК, TP
2070.	υπέρθημα (το)	циркумфикс	PM
2071.	υπερκειμενικότητα (η)	хипертекстуалн ост	
2072.	υπερμερώνυμο (το)	хипермероним	ΞΥ
2073.	υπερσυντέλικος (ο)	плускваμперφε кт, минало предварително време	TP
2074.	υπερτεμαχιακή ακολουθία φωνημάτων (η)	супрасегментна последователно ст от фонеме	PM
2075.	υπερτεμαχιακό χαρακτηριστικό (το)	супрасегментна характеристика	PM
2076.	υπερτεμάχιο (το)	супрасегмент	NΦ
2077.	υπερτμηματικότητα (η)	супрасегментно ст	LY
2078.	υπερώα (η)	меко небце, велум	
2079.	υπερωικό σύμφωνο (το)	веларна съгласна	ΜΑСК, MT, NΦ
2080.	υπερωικοποιημένο σύμφωνο (το)	веларизирана съгласна	MT
2081.	υπερώνυμο (το)	хипероним	ΞΥ
2082.	υπογεγραμμένη (η), βλ. και υπογεγραμμένο γιώτα	подписана йота	
2083.	υπογεγραμμένο γιώτα (η), βλ. και υπογεγραμμένη	подписана йота	
2084.	υπογλώσσα (η)	субезик	PΣ
2085.	υποδήλωση (η)	конотация	TE

2086.	υποδηλωτικός, ή, ό	конотативен	TE
2087.	υποδιαστολή (η)	запетая (за разграничаване на относителното местоимение ό,τι от съюза ότι)	TP
2088.	υπόθεση (η)	условие, протасис (подчиненото обстоятелствен о изречение в сложно съставно изречение за условие)	HMW
2089.	υπόθεση της ακεραιότητας της λεξικής δομής (η)	хипотеза за интегритета на лексикалната структура	PM
2090.	υπόθεση της γενικευμένης λεξικής δομής (η)	хипотеза за генерализирана та лексикална структура	PM
2091.	υπόθεση της λεξικής ακεραιότητας (η)	хипотеза за лексикалния интегритет	PM
2092.	υπόθεση της μοναδικής βάσης (η)	хипотеза за единната основа	PM
2093.	υπόθεση του αδύναμου λεξικαλισμού (η)	хипотеза за слабата лексикалност	PM
2094.	υπόθεση του διαχωρισμού (της морфολογίας) (η)	хипотеза за разделянето на морфологията (според която деривацията и флексията принадлежат към отделни дялове от граматиката)	PM
2095.	υπόθεση του ισχυρού λεξικαλισμού (η)	хипотеза за силната лексикалност	PM
2096.	υποθετική έγκλιση (η)	условно наклонение, кондиционал	

2097.	υποθετικο-δυνητική έκφραση (η)	условно-потенциален израз	ΜΑΣΚ
2098.	υποθετικοδυνητικός σύνδεσμος (ο)	условно-потенциален съюз	ΜΑΣΚ
2099.	υποθετικός λόγος (ο)	условна реч	ΜΑΣΚ
2100.	υποθετικός σύνδεσμος (ο)	подчинителен съюз, въвеждащ условни подчинени изречения	ΤΡ
2101.	υποκατάσταση (η)	субституция, суплетивност	ΑΝ, ΚΜΠ, ΜΠ, ΞΥ, ΡΜ
2102.	υποκατηγοριοποίηση (η)	субкатегоризация	ΡΜ
2103.	υποκειμενική γενική (η)	родителен падеж на субекта, генитив на субекта	ΜΑΣΚ
2104.	υποκείμενο (το)	субект, подлог	ΜΤ
2105.	υποκείμενο της ρηματικής ενέργειας (το), βλ. και ποιητικό αίτιο, δράστης	субект, вършител на глаголното действие	ΜΑΣΚ
2106.	υποκινητής της παλαιωνυμίας (ο), βλ. και υποκινητής της ρετρωνυμίας	причинител на ретронимията	ΞΥ
2107.	υποκινητής της ρετρωνυμίας (ο), βλ. και υποκινητής της παλαιωνυμίας	причинител на ретронимията	
2108.	υποκορισμός (ο)	образуване на умалително-гальовни имена, хипокористичн	ΚΑ, ΡΜ

		и имена	
2109.	υποκοριστικό (το)	умалително-галъовно име, деминутив, хипокористично име	ΜΑСК
2110.	υποκοριστικό επίθημα (το)	суфикс за образуване на умалително-галъовни имена, хипокористични имена	ΜΑСК
2111.	υποκοριστικό ουσιαστικό (το)	умалително-галъовно съществително, деминутив, хипокористично име	ТР
2112.	υπολήμμα (το), βλ. και υποταγμένο λήμμα	подлема (производните и композитите на дадена дума, включени в лемата)	ΞΥ
2113.	υπολογισιμότητα (η)	изчислиμост	КА
2114.	υπονόημα (το), βλ. και υπονοούμενη (υποδηλούμενη) σημασία	импликатура	
2115.	υπονοούμενη (υποδηλούμενη) σημασία (η), βλ. υπονόημα	импликатура	ΜΠ
2116.	υποπροσδιορισμένο χαρακτηριστικό (το)	субдетерминира на характеристика	ΡΜ
2117.	υποπροσδιορισμός (ο)	субдетерминация	ΡΜ
2118.	υπόρρητη σημασία (η)	имплицитно значение	КА
2119.	υποταγμένο λήμμα (το), βλ. και υπολήμμα	подлема (производните и	ΞΥ

		композитите на дадена дума, включени в лемата)	
2120.	υποτακτική (η), βλ. και υποτακτική έγκλιση	конюнктив, подчинително наклонение	TP
2121.	υποτακτική αορίστου (η), βλ. και εξαρτημένος τύπος του ρήματος, συνοπτικός μη παρελθοντικός τύπος του ρήματος	подчинително наклонение в свършен вид	HMW
2122.	υποτακτική έγκλιση (η), βλ. και υποτακτική	конюнктив, подчинително наклонение	ΜΑСК, ΕΥ
2123.	υποτακτική σύνδεση (η), βλ. και υπόταξη	подчинително свързване, хипотаксис	ΜΑСК
2124.	υποτακτική σύνταξη (η)	хипотактичен синтаксис	ΜΑСК
2125.	υποτακτικό σύνθετο (το)	композит с подчинителна връзка между основите	ΡΣ
2126.	υποτακτικός σύνδεσμος (ο)	подчинителен съюз	TP
2127.	υπόταξη (η), βλ. και υποτακτική σύνδεση	подчинително свързване, хипотаксис	ΜΑСК, ΜΤ, ΚΛ
2128.	υπωνυμία (η)	хипонимия	ΕΥ
2129.	υπόνυμο (το)	хипоним	ΕΥ
2130.	υστερόχρονο (το)	следходност	ΨJ
2131.	υφολογική ποικιλία (η)	стилова вариативност	LY
2132.	υφολογικός, ή, ό	стилистичен, стил	ΙΟ
2133.	ύφος (το)	стил	ΚΛ, ΜΑСК, ΕΥ, TP

2134.	ύφος γραπτού λόγου (το)	стил на писмената реч	ΜΑСК
2135.	ύφος προφορικού λόγου (το)	стил на устната реч	ΜΑСК
2136.	υψηλό (το) (δυναμικό χαρακτηριστικό)	високо положение на гласната по вертикалната ос (бинарна характеристика)	ΝΦ
2137.	υψηλό φωνήεν (το)	висока гласна	ΝΦ
2138.	υψηλός τόνος (ο)	висока честота на звука	ΝΦ
2139.	φάρυγγας (ο)	фаринкс	ΜΤ
2140.	φαρυγγικό σύμφωνο (το)	фарингална съгласна	ΜΤ
2141.	φαρυγγικοποιημένο σύμφωνο (το)	фарингализирана съгласна	ΜΤ
2142.	φατνιακό σύμφωνο (το)	αλвеолна съгласна	ΜΑСК, ΜΤ, ΝΦ
2143.	φθόγγος (ο)	звук	ΜΑСК, ΝΦ, ΤΡ
2144.	φορμαλισμός (ο)	формализъм	ΚΑ
2145.	φραγμός (ο)	блокиране	ΡΜ
2146.	φράση (η)	фраза	ΜΤ, ΝΦ
2147.	φραστική φωνολογία (η)	φразова фонология, фонология на φразата	ΝΦ
2148.	φραστικό όνομα (το), βλ. και λεξική φράση, παραθετικό σύνθετο, πολυλεκτικό σύνθετο, χαλαρό πολυλεκτικό σύνθετο	съставно название	ΚΜΠ
2149.	φραστικό ρήμα (το)	φразов глагол	ΞΥ, ΚΜΠ
2150.	φραστικό-προθετικό ρήμα (το)	φразов глагол с предлог	ΞΥ
2151.	φύλο (το), βλ. και φυσικό γένος	биολογичен пол	ΜΑСК

2152.	φυσική κατηγορία (η), βλ. και φυσική τάξη	естественна категория	ΚΑ
2153.	φυσική τάξη (η), βλ. και φυσική κατηγορία	естествен клас	ΚΑ, ΝΦ
2154.	φυσικό γένος (το), βλ. και φύλο	естествен род	ΜΑΚΚ, ΤΡ
2155.	φυσικός ομιλητής (ο)	носител на езика	ΡΣ
2156.	φυσικότητα (η)		ΝΦ
2157.	φωνή (η)	залог	ΜΑΚΚ, ΜΤ, ΡΜ, ΤΡ
2158.	φωνήεν (το)	вокал, гласен звук, гласна	ΜΑΚΚ, ΜΤ, ΞΥ, ΡΣ
2159.	φωνηεντική αλλαγή (η)	вокална промяна	ΞΥ
2160.	φωνηεντική αρμονία (η)	вокална хармония	ΚΛ, ΝΦ, ΡΣ
2161.	φωνηεντική ιεραρχία (η)	вокална йерархия	ΝΦ
2162.	φωνηεντική μακρότητα (η)	квантитет на гласните звукове, дължина на гласните звукове	ΝΦ
2163.	φωνηεντικό (το) (δ्वадικό χαρακτηριστικό)	вокалност (бинарна характеристика)	ΝΦ
2164.	φωνηεντικό συστατικό (το)	вокален компонент	ΝΦ
2165.	φωνηεντόληκτο θέμα (το)	вокална основа, основа, завършваща на гласна	ΙΟ
2166.	φώνημα (το)	фонема	ΚΛ, ΜΑΚΚ, ΜΤ, ΝΦ, ΡΜ
2167.	φωνηματική (η)	фонематика	ΚΛ
2168.	φωνηματική υποδιαφοροποίηση (η)	фонемна субдиференция	ΑΝ

		ция	
2169.	φωνηματική υποκατάσταση (η)	фонемна субституция	ΑΝ
2170.	φωνηματικός, ή, ό	фонематичен	ΜΤ
2171.	φωνημικό επίπεδο (το)	фонемно равнище	ΝΦ
2172.	φωνημικό σύστημα (το)	фонемна система	
2173.	φώνηση (η)	φонация	ΞΥ
2174.	φωνητική (η)	фонетика	ΚΛ, ΜΑΚΚ, ΜΤ, ΝΦ, ΞΥ
2175.	φωνητική καταγραφή (η)	фонтетична транскрипция	ΜΤ
2176.	φωνητική καταγραφή (η)	фонетична транскрипция	ΜΤ
2177.	φωνητική χορδή (η)	гласна струна	ΜΤ
2178.	φωνητικό αλφάβητο (το)	фонетична азбука	ΝΦ
2179.	φωνητικό γνώρισμα (το)	фонетичен признак	ΜΑΚΚ
2180.	φωνητικό επίπεδο (το)	фонетично равнище	ΝΦ, ΡΜ
2181.	φωνητικό όργανο (το), βλ. και αρθρωτής	говорен орган	ΚΜΠ
2182.	φωνητικός τύπος (ο)	фонетична форма	ΞΥ
2183.	φωνολογία (η)	фонология	ΚΛ, ΜΑΚΚ, ΡΜ
2184.	φωνολογική ανάλυση (η)	фонологичен анализ	ΜΤ
2185.	φωνολογική αναπαράσταση (η)	фонологично представяне	ΝΦ
2186.	φωνολογική ικανότητα (η)	фонологична компетентност	ΝΦ
2187.	φωνολογική καταγραφή	фонологичен	ΜΤ

	(η)	запис	
2188.	φωνολογική λέξη (η)	фонологична дума	ΡΣ
2189.	φωνολογική λέξη (η)	фонологична дума	ΝΦ, ΞΥ, ΡΣ
2190.	φωνολογική παρωνυμία (η)	фонологична паронимия	ΞΥ
2191.	φωνολογική προσαρμογή (η)	фонологично адаптиране	ΑΝ
2192.	φωνολογική φράση (η)	фонологична фраза	ΝΦ
2193.	φωνολογικό επίπεδο (το)	фонологично равнище	ΝΦ, ΡΜ
2194.	φωνολογικό επίπεδο (το)	фонологично равнище	ΝΦ
2195.	φωνολογικό συστατικό (το)	фонологичен компонент	ΝΦ
2196.	φωνολογικό σύστημα (το)	фонологична система	
2197.	φωνολογικό φαινόμενο (το)	фонологично явление	ΝΦ
2198.	φωνολογικό χαρακτηριστικό (το)	фонологична характеристика	ΡΜ
2199.	φωνολογικός κανόνας (ο)	фонологично правило	ΡΣ
2200.	φωνολογικός τύπος (ο)	фонологична форма	ΞΥ
2201.	φωνοτακτικοί περιορισμοί (οι)	фонотактика	ΝΦ, ΞΥ
2202.	χαϊδευτικό ουσιαστικό (το)	умалително-гальовно съществително, деминутивно съществително, деминутив	ΤΡ
2203.	χαλαρό πολυλεκτικό σύνθετο (το), βλ. και λεξική φράση, παραθετικό σύνθετο, πολυλεκτικό σύνθετο	съставно название	ΞΥ, ΡΜ, ΡΣ
2204.	χαλαρό πολυλεκτικό σύνθετο (το), βλ. και πολυλεκτικό σύνθετο, λεξική φράση	съставно название	ΡΣ

2205.	χαλαρό σύνθετο (το)	композит със свободна структура	ΡΣ
2206.	χαλαρό συνώνυμο (το), βλ. και λογικοπροτασιακό συνώνυμο	пропозиционале и синоним	ΞΥ
2207.	χαλαρό φωνήεν (το)	ненапрегната гласна	ΜΤ
2208.	χαμηλό (το) (δυαδικό χαρακτηριστικό)	ниско положение на гласната по вертикалната ос (бинарна характеристика)	ΝΦ
2209.	χαμηλό φωνήεν (το)	ниска гласна	ΝΦ
2210.	χαμηλός τόνος (ο)	ниска честота на звука	ΝΦ
2211.	χαρακτήρας (ρηματικού θέματος) (ο)	тематичен звук, маркер (на глаголната основа)	ΤΡ
2212.	χαρακτηρισμένος, η, ο	маркиран	ΞΥ
2213.	χαρακτηριστής (ο)	маркер	ΡΜ
2214.	χαρακτηριστικό (το)	характеристика	ΡΜ
2215.	χασμωδία (η)	хиатус, зев	ΤΡ
2216.	χειλικό σύμφωνο (το)	лабиална съгласна, устнена съгласна	ΜΑΚΚ, ΜΤ, ΝΦ, ΤΡ
2217.	χειλοδοντικό σύμφωνο (το)	лабиодентална съгласна, устнено-зъбна съгласна	ΜΑΚΚ, ΜΤ, ΝΦ
2218.	χειλοϋπερωικό σύμφωνο (το)	лабиовеларна съгласна	ΜΤ
2219.	χειλοϋπερωικοποιημένο σύμφωνο (το)	лабиовеларизан а съгласна	ΜΤ
2220.	χειροτέρευση της σημασίας (η), βλ. και επιδείνωση της σημασίας	пейоризация на значението	ΞΥ
2221.	χρονική αναφορά (η)	времева референция,	ΑΣ

		темпорална референция, локализация на събитие по темпоралната ос	
2222.	χρονική αύξηση (η)	количествен аугмент, количествено нарастване	ΜΑΣΚ
2223.	χρονική δείξη (η)	темпорален деиксис	ΚΑ
2224.	χρονικό επίρρημα (το)	наречие за време	ΤΡ
2225.	χρονικός άξονας (ο)	темпорална ос	
2226.	χρονικός σύνδεσμος (ο)	съюз, въвеждащ подчинено обстоятелствено изречение за време	ΜΑΣΚ
2227.	χρονόλεκτο (το)	хронолект	ΤΕ
2228.	χρόνος (ο)	време	ΜΑΣΚ, ΡΜ
2229.	χτύπημα (το)	иктус	ΝΦ
2230.	ψευδοδάνειο (το)	псевдозаемка	ΑΝ
2231.	ψευδοεπίθημα (το)	суфиксоид, псевдосуфикс, зависима основа в суфиксална функция	ΚΜΠ
2232.	ψευδομεταβιβαστικό ρήμα (το)	псевдокаузатив	
2233.	ψευδοπρόθημα (το)	префиксоид, псевдопрефикс, зависима основа в префиксална функция	ΚΜΠ
2234.	ψευδοσύνθετο (το)	псевδοкомпозит	ΡΜ, ΡΣ
2235.	ψιλή (η), βλ. και ψιλό πνεύμα	леко придишание	ΤΡ
2236.	ψιλό πνεύμα (το), βλ. και ψιλή	леко придишание	

2237.	ψυχολογολογία (η)	психоллингвисти ка	ΚΑ
-------	-------------------	-----------------------	----